

(8d) object for compensation in connection with
such liability

~~b. G. Becke~~ 1955

1955

		ogni giorno, con ripetizione seconda domenica nel mese: omelia	20,30 13,30
(T105-1)			
15	ožnář feb način al 21 feb Měsíčník feb atiořeňus, 102		
1	Přívečka obnovit 1.1.1958 "Dno falso testimone" (L'Os.R., 1-10)		
	način al 21 feb 1958		
2	20 sileb. ovečka tiskoviny stále Notizie e attualità dell' mondo cattolico		
3	10. P. Pelikán otevřel agli - il mistero della Provvidenza, divina		
4	20 sileb. ovečka tiskoviny ellen kysqmo La forza della carità verso il prossimo (racconto)		
	elatitiviq ovaři Notizie della vita religiosa e dei cattolici d'origine ceca in USA		
5	10. P. Pelikán otevřel 1.1.1958 sul margine del inizio dell'anno scolastico 20 sileb. ovečka tico in Cecoslov. Attualità religiose		
6	10. P. Šmidák nro 1b střed. da proprietà privata (VI.)		
7	10. P. Ovečka solum sileb. ovečka tiskoviny validità del Concordato austriaco		
(I)	stejně, spon. ovečka feb 1958 La situazione della Chiesa in Camerun		
(II)	8 " P. Pelikán " " L'allocuzione del Pio XII. ai storici (I.)		(S&C 64, 65)
9	P. Ovečka " " Per la soluzione cristiana della lotta per i diritti della donna		
10	P. Pelikán " " Pio XII. ai storici (II.)		
11	P. Ovečka " " La situazione nell'Africa sett. (S&C. 67)		
x 11	P. Pelikán " " La festa del SS. Nome di Maria		
x 12	P. Pelikán " " Žix Gesu a Naim (omelia)		
13	P. Pelikán " " Intervista a Stoccolm (L'Os.R. 10-9)		
14	P. Ovečka " " Pio XII. ai storici (III.)		
		La situazione della Chiesa in Jugoslavia	
		(S&C 65)	
x 15	P. Pelikán " " XXII. giubileo d'argento della diocesi di Berlino		
		Accentuazione del materialismo nelle	
		scuole di Germ. Or. (S&C. 56.60)	
		Il Congresso di Scienze Storiche (69)	

RadioVaticana.cz

Česká sekce VAT

Wantles, 9

卷之三

THE ACADEMIES

卷之三

Při obvyklé středeční obecné audienci u sv.Otce v Castel Gandolfo se nádvoří pap.paláce zase zaplnilo poutníky a turisty z Evropy i ze zámoří; zvl. četné byly skupiny ^{zastupe} účastníků Kulturního kursu Kat.university B.S.Páne, skupin Kat.akce) dálé poutníci z Antverp, železničáři z Bavorska, & jednotliví poutníci ^{z jižní Ameriky.}

Pius XII. přijal dnes ráno v slavnostní audiencie mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra egyptské republiky u sv.Stolice dr.Aly Chawky, který při té příležitosti Piu XII.odevezdal své pověřující listiny. Pius XII. strval se svým vzácným hostem ^{elsí dobu} v srdečném rozhovoru ve své soukr.knihovně Pius XII.přál presidentu eg.republiky všeho osobního blaha a celému egyptskému národu blahobyt a štastnou budoucnost. Sv.Otci byli ^{nař} zavřem audience před i ostatní Stolice. stavění členové egyptského vyslanectví u sv.~~Šimek~~

Kard.Coppelo, arc. z Buenos Aires v Argentině poděkoval španělským biskupům za jejich projev solidarity s pronásledováním, které ^{neb.} se rozpoutalo a s pomocí modliteb celého kat.sveta ^{v prst. dnu} kat.arg.národ štastně překoná své dny zkoušky a bude znova moci žít tak, jak se to shoduje s jeho kat. tradicemi.

V Azeloo v Holandsku byl zakončen šestý kongres "Skupin křesťanské obce".

Kongres, který měl za hl.téma Teologie zla, došel k závěru, že dnešní společnost odmítla Krista jako střed života osobního, národního i mezinárodního.

A přece návrat/kristocentrické společnosti žádá sama lidská přirozenost.

Aby však Kristus byl opravdu středem života, nestačí, aby vstoupil do našich kanceláří a továren, nýbrž jeho ideály musí proniknout i tisk, rozhlas, film

V Bologni se bude konat koncem září čtvrtý týden pastrální liturgiky organizovaný It.liturgickým ústředím; za předsednictví arc.kard.Lercaro. Týden bude mít za hlavní předmět "Účast věřících na mši svaté"; bude předvedeno několik praktických ukázk, jak přiblížit lid k oltárnímu tajemství a přivést účasti na mši sv.

jej k aktivní ~~účasti~~ Současně s týdnem pastorální liturgiky se chystá i kongres posvátné architektury, jenž má být setkáním teologů, architektů a inženýrů, kteří spolu prodiskutují problémy stavby kostelů.

Holandská provincie redemptoristů oslavila sté jubileum svého založení. Byla založena redemptoristy z rakouské provincie, jeden z prvních kněží se jmenoval P.Smetana. Své jubileum, holandskí redemptoristé oslavili studijními dny o lidových misích, jednou to z hlavních práv jejich kongregace. Za cíl misie bylo dánno: Obnova farní rodiny.

(vidim)

V dnešním pořadu pro kněze Dobrý pastýr uslyšíte zprávy z kat. světa, dále komentář "Falešný svědek" a závěrem poznáku "Pius XII. o sv. Piu X."

21.2.55

Falešný svědek, pod tímto titulem uveřejnilo l'os. Romano svůj komentář na rozhovor italského žurnalisty Corradu Calvo s jedním polským farářem ve Varšavě, ~~pokrokovým~~, jak se on sám nazval. ² Zurnalista Calvo byl jedním z pozvaných na varšavský světový festival mládeže. Své dojmy vypsal v seriálu článků v římském deníku Il Messagero. Po článcích, jež poměrně věrně líčily pravý stav hospodářský a sociální, a jež neváhaly odhalit ^{an} dvojí tvář komunismu, Corrado Calvo věnoval dva články náboženské situaci. "Tichá bitva mezi komunismem a náboženstvím", byl název prvého článku, jednajícího o bezbožecích a protináboženské výchově udělované ve školách státních, o záludné propagandě a nenápadném nekrvavém pronásledování Církve. Nikdo nemluví o uvězněném primasovi kard. Wyszinskem, ale myšlenky všech díl u něho, všem platí za hrdinu a mučedníka. - Druhý článek o polské náb. situaci měl za titul: "Úzkosti a naděje poslkých katolíků". Zmiňeny varšavský farář ^{jeden} v rozhovoru s žurnalistou Calvo vypočítává své stížnosti a své bolesti: na ^{nepříjemnou} ~~západní~~ katolík, na neústupnost primasa kard. Wyszinskeho, na prý protipolskou politiku Vatikánu. Nepochybujeme, že náš polský pan farář to myslel dobře! Spolupracujeme s vládou, ale jsme proti vládě, ^{pln. pln. pln. pln.} pravil podle it. žurnalisty. "Spolupracujeme s vládou, na poli sociálním a ekonomickém" protože jsme přesvedceni, že era kapitalismu minula a že budoucnost patří socialismu. Jsme však proti vládě, protože nemůžeme přijmout její marxismus. V Polsku nebezpečí pro Církev je, ^{a to především} ~~stejně~~ mládeže, která je vychovávána ^{v pěstiteli} ve školách "dělnické společnosti" a komunistických organizacích mládeže, vedených v duchu materialismu a bezbožectví. Činíme ale vše, co je v našich silách, abychom toto nebezpečí umenšili", ^{hm. ul. pln. pln. hm.}

Tolik římský deník, referující "Úzkosti a naděje poslkých katolíků" v očích poslkého pokrokového kněze. Jeho t.zv. námitky by si zasloužily delšího rozboru, ^{a jistě z velké části se skrývají i v srdci nejednoho českého kněze.} Spokojme se pro dnešek s tím, co o "Falešném svědku" podalo včerejsí l'os. Romano.

Předně je zde otázka kard. Wyszynského a ostatních málo pokrokových biskupů.

Kard. W. se dopustil nesnášenlivosti a fanatismu a stal se obětí této své neoblomnosti. Ani slova o násilí civilních autorit, které o své újmě zahrály moci kard. a mu stále brání vykonávat jeho úřad. - Pravda je - praví l'Os. R. - že kard. W. se držel máboženské stránky, a že vždy se zachoval i mimo loyálně vůči své vlasti. Nemůže mluvit o neoblomnosti ten, kdo vzpomene, s jakým úsilím právě kard. W. hleděl vyřešit otázky vzniklé z nové politické i náboženské situace. Primas však řekl rázné, chceme-li neoblomné "Ne", když režim od něho žádal, co kard. dát a povolit nemohl, aniž by zradil své povinosti vůči Bohu a své poslání vůči věřícím. Proto, pro obranu práv sv. Stolice a sv. víry, byl kard. W. zbaven úředu a internován.

Nelze prohlašovat, že nekdo je pro ekonomickou asociální obnovy země, jak ji koná komunismus, ale že je současně proti komunismu a marxismu. Pro marxismus je ekonomická a sociální stránka podstatnou částí maexismu; je možné oddělit jedno od druhého jen krátkozrakým ^{časem}, stejně jako marxité přijmou nebo budou hlásat na čas, aby oklamali důvěřivé. Podobně budou hlásat na čas koexistenci náboženství a komunismu; jejich systém však je protináboženský.

A konečně protinélská politika Vatikánu, který nestabilisoval círk. provincie v západ. Polsku. Je to právě režim, který svými násilnými zásahy a internováním sv. Stolici jmenovaných duch. správců, činí stabilisaci nemožnou.

Potud l'Os. Romano ve svém komentáři na slova Falešného svědka, pokrokového poslkého kněze. - Zakončeme slovy franc. kněze Marc Oraisona, jimiž on se podrobil i odsuzujímu rozhodnutí Církveních autorit: Jako římskokat. kněz přiznávám hierarchickým představeným pravo zkoumat mou nauku a učinit o ní poslední rozhodnutí. Je přirozené, že někdy zorný úhel jednotlivce nebo skupiny lidí není vždy totožný se zorným úhlem oficiálních círk. míst. Těm však platí

posl. slovo, protože jsou obdařena širším rozhledem a vedením Ducha sv.

Hierarchické zřízení Církve je lidsky poznatelné zjevení oněch nadpřirozených

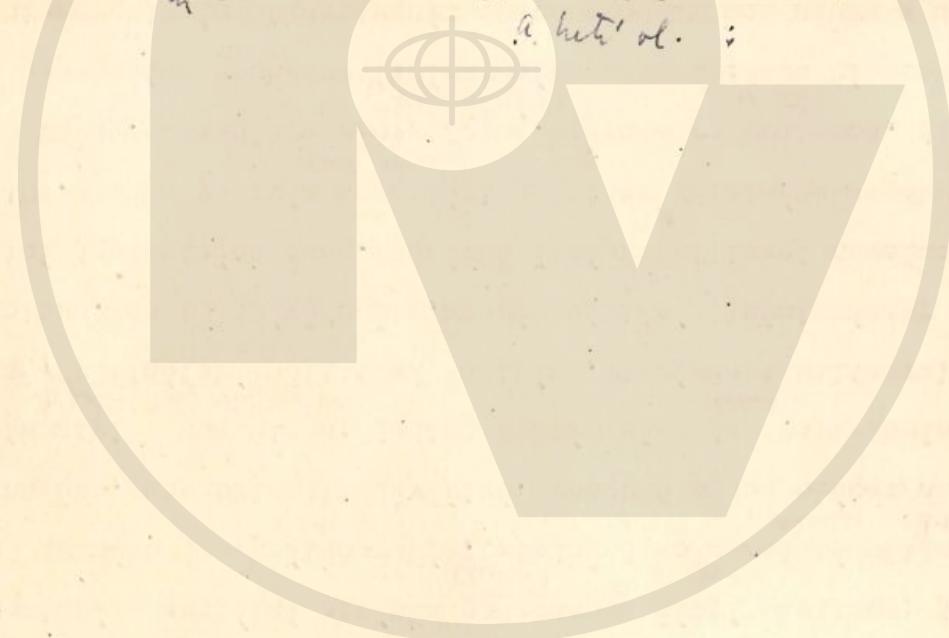
prvků, bez nichž není ani jednoty ani jistoty.

To byl komentář: "Falešný svědek".

↳ nebylo v textu

Pius XII. o sv.Piu X.

Tuto sobotu 3.září slaví celá Církev po prvé společně svátek sv.Pia X.
velkého papeže, jehož některí z nás si ještě pamatují, 28.května min.roku
byla slavně vyhlášen za svatého. V příležitostné ^{a hkr'} homilií ~~pius XII.~~ ^{oslavné} ~~na v. nuc~~ vyzvedl
tři body pontifikátu Pia X.:Papež Pius obnovitek řádu a práva,
2) Pius zachovatel neporušenosti víry, 3. P.papež Pucharistie: (v.31-5 54)
⁴⁾ a hkr' al. :



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešní čtvrtodinece uslyšíte zprávy a aktuality z kat. světa.

VM. Svatý Otec Pius XII. přijal dnes ráno v nádvoří svého letního sídla v Castel Gandolfo hold španělských motocyklistů, kteří přijeli na pout do Ríma na motorových motorových kolech značky "Vespa." Svatý Otec pronesl k přítomným slova povzbuzení, přál jim hodně božích milostí pro jejich cestu a závěrem udělil všem své ap. požehnání. Španělští vespisté darovali sv. Otci vzácný umělecký kalich.

VM. Ve středu 7. září Pius XII. přijede z Castel Gandolfo do Ríma, aby ve Vatikánu udělil zvláštní audienci účastníkům 10. světového sjezdu historických věd. Kongres se koná v palácích římského výstaviště EUR. Letošního kongresu se zúčastní po prvé oficiální zástupci Vatikánského státu; po dlouhodobě přednášce budou přítomni i delegáti Sov. Ruska a lidově demokratických zemí. Zasedání budou jednak plenární jedná jednotlivých komisí; jedna z komisí je venována studiu církevních dějin, jiná dějinám sociálního hnutí.

Terst. V terstu zahájili 33. sjezd italských kat. intelektuálů na téma "Úkol katol. intelektuála v italské společnosti." Je přítomno na 2.000 delegátů z celé Italie. Přiležitostné poselství jim poslal sám sv. Otec Pius XII. Vybízí všechny kat. intelektuály, aby neustávali v úsilí získat Církvi nové posice v italském životě sociálním, veřejném i mezinárodním.

Mnichov. Do Mnichova se sjelo více než 1500 kněží i laiků z Německa, z Evropy i ze zámoří na druhý liturgický kongres německých zemí. Je přítomno 20 biskupů a opatů, 200 delegátů z vých. Německa. Úvodní přednášku pronesl Msgr. Schmaus prof. mnichovské university o "Liturgii jako projevu života Církve." Podle Msgra Schmause má liturgický obřad dvojí význam: člověk jím vzdává chválu Bohu a uvědomuje si svou vlastní důstojnost, bytosti skládající se z duše i z těla.

Na Londýn. Rok 1955 připadá tisící výročí pokřtění kněžny Olgy, vdovy po prin ci Igorovi z Kijevu. Tento křest je považován za začátek pokřesťanění Ukrajiny, Olžin vnuk Vladimír r. 978 prohlásil křesťanství za státní náboženství. Ukrajinci ve Velké Británii oslavili toto jubileum poptif. msi sv. vých. obřadu, kterou sloužil světicí biskup ukr. exarchy v Kanade, redemptorista Msgr. Hermaniuk, za přítomnosti ap. delegáta ve Velké Brit. Msgra O'Hary, gen. vikáře Ukrajinců vých. obřadu v zápl. Evropě tit. arcib. Msgra Bučko, býv. ap. administrátora v Minsku biskupa Msgra Sloskana a velkého zástupu kat. Ukrajinců.

Rím. V Rímě v ústavě Domus Mariae se skončil kurs o dnešní kultuře, organizovaný kat.universitou B.S.Páne. Závěrečných přednášky pronesli dominikán P.Spiazzi, starosta města Florencie prof.La Pira a kníže Giuseppe dalla Torre, kteří promluvili m.j. na téma: "Rím a odstranění otroctví všeřejška i dneška", a "Papež a Rím v Dnešním životě". Ve čtvrtek mluvil oratorián P. Bevilacqua o významu sv.Pavla pro dnešní dobu. "Přes šířící se laicisaci společnosti, problém Boha je i dálé přítomen v naší době, ať už jako znamení odporu anebo jako otázka stran užitečnosti nebo neužitečnosti náboženství. A zde vystupuje aktualita sv.Pavla pro dnešní dobu: on ukazuje problém Boha na poli dějin a náboženství jako ~~polohy~~ ^{problém} ~~přesluchy~~ filosofie spásy. Dnešní člověk po stavila člověka za první skutečnost a ~~se~~^{za ^{lid} veškeré přírody a tak se změnil antropologii. Aby však měla trvalou platnost, antropologie se musí změnit v kristologii, v nauku o Kristu, protože cena člověka závisí na tom, do jaké míry ~~je~~ ^{sv. Pavel} ~~člověk~~ ^{lid} ~~svět~~ ^{svět} a lásky Kristovy. Sv.Pavel tak vyhovuje modernímu člověku, zmítanému v problému stran užitečnosti či neužitečnosti náboženství; ^{lid} ~~vyhovuje~~ ^{imponuje} i masám, jež se tází zda zachrana od všeho zla opravdu spočívá v zapření Boha. Sv.Pavel první vyřešil hloubku lidského dramatu tím že ukázal, že láska Kristova zachraňuje všechny lidské hodnoty. Proto je sv.Pavel nenahraditelným vůdcem dnešních lidí, jako jím byl prvním křesťanům. - Na téma "Město ~~Roma~~ ^{Roma} - učitelka morálky", promluvil františkán P.Lisandrini. Vyložil ~~velký~~ ^{velký} přínos kat.morálky ve vývoji lidstva za posl.}

V sobotu 3.září se slaví po prvé v celé Církvi svátek sv.Pia X.papeze. Hrob tohoto nedávno kanonizovaného světce bude bezochyby cílem zbožných poutníků. U oltáře budou slouženy mše svaté již od nejčasnějších hodin ranních.

(Saint Benoit du Lac) (Kanada). Kanadský generální guvernér Vincenc Massey, anglikán navštívil po prvé ben. opatství... Sv. Benedikt ~~Ad~~ jezerem. Návštěva zanechala u něho hluboký dojem. "Nikdo nemůže popřít, že lidstvo vděčí mnoho svaté trpělivosti benediktinských řeholníků, kteří se po staletí věnují zdomácnění a uchování kulturního dědictví člověka. Zde, v ben. opatství žijí lidé skutečným životem míru, a tento mír je tak silný že působí přitažlivě i na laiky, kteří se chtějí radovat z podobné radosti ducha. Toto opatství se stává útočištěm všech, kdo si chtějí odpočinout od bouří světa. Kdo sem přijde, má dojem, že byl přivítán samým Bohem".

Hong Kong. Deník H.K. Standard přinesl zprávu, že v Číně existují koncentráky pro chlapce. Nařízení o převýchově prací ~~řízení~~ klausule o protirevolučních zločincích ve věku 13 do 18 let. Pojem protirevolučního zločince je velmi nejasně označen, takže stačí jen málo, aby se 13-tiletý chlapec octl v koncentráku, bez práva na odvolání nebo na řádný proces. Tato nařízení poznamenává HKSt., jsou v přímém rozporu s prohlášením Listiny org. Spoj. národní o lidských právech. Přísnost opatření o nutné práci dětí plyne důsledně z komunistického systému, končí HKST. Lenin učil, že jediný cíl výchovy mládeže je vstípit jim komunistickou morálku, ~~to~~ je mravně dobré to, co pomáhá vítězství kom. rádu a vymýcení zastaralého a ~~zmatk~~ kontrarevolucionářského světa.

Jeden oficiální časopis kdysi psal, že děti musí být vychovávány tak, aby v každém okamžiku dali podřídit svůj život i svou práci zájmu boje za komunismus. Londýn. Podle londýnského kat. týdeníku ~~the~~ Tablet, východní schismatické církve po prvé od r. 1903 přidaly do svého kalendáře jméno nového světce. Je to Nikodem Hagiorita, ~~nar.~~ 1748 a zemřel 1809. Nikodem prožil většinu svého života v slavné mnišské republice na hoře Athos. Byl vědec, a jeho slávou jsou četné spisy o duchovních otázkách, jeden z nich *Filokalia* je výbor z ~~prvých~~ Otců. Nikodem též překládal kat. mystické spisovatele, napsal i knihu rozjímání, která měla za předlohu Duch. cvičení sv. Ignáce z Loyoly. Je možné, končí

Tablet, že Nikodem Hagiorita dosáhl vysokého stupně svatosti, i když dlužno říci, že ~~xxx~~ kanonizace v pravoslavné církvi nejsou zdaleka tak přísně zkoumány jako v kat. Církvi. Heroický stupeň svatosti je řídký zjev mimo kat. Církev, než i tehdy je jen důkazem pro pravost římské Církve.

Dr. O. Karelův povorotnictví náleží. ^a st. akademického dne
Agna - ~~Karel~~ Karlovskému, arc. Janovskému a to se podle mohou
V. Štěpánem nastraníkem, v soudní v jeho soudcích městě ne velle
máti itd. Mimo. Payne P. XII. zde oznáme že svého člena ne živí
přednášejí se jeho studenti i dealeci. Načež pro všechny vlastníci
obrátili pojem nadpravorečna. Ještě dnes vrah když uvede:
Pátori čámost významného průpustobního řízení na všechny pojmenované
durem řízení, když všechna k vodním reprezentativním silám a na řekách
což však (minimálně) vzdálelo od řeky, v B. mohou dojít k narušení
doby totíž vlastního slova pravno napojila do hlediska v celostátním a
v rámci vlastního slova svobody f. j. obecního sv. "Tak jest dle
O. Karelův vrah k. O. soudceho schválený na povídání
ať Janovský na předsednictví dom. pos. sice.

z urovnému' nebovali officium cenzuře a slováci mohou vzd.
Ke čti sv. Pia X. K tomuto pohotovostného povolení bylo dnes
kromě kásky a celeď dovoleno že u jeho oltáře slavnostně
vykonat všechny procredurovatelné papežské svátky i eucharistie a využít k tomu
vyjádření jeho hrdlo jeho konklafu.

do papoří Koncile pro autent. výklaď Kodexu círk. Práva zl. sv. Ondřeje jmenován kardinálem Karinálovi: Bened. Aloisii-Masella, Valerio Valeri a Alfred Officiarii.

v Říčce (a koná) has yozavé od konci války' meruň. Kongres
jeho studium slovou. jazykem. Průvod = muzeum slavistické ne káj. Evropy,
a Ameriky, který na té základě ~~zřízen~~ Kolegij a vých. věci. Průvod
- i zdejšat orient. studie istava o Riu. charakteristikou mnoha
Kongresu je, že violni učastnici nosímejí a některí všechni 12 výroč.
výročí novověstního jazyku. Těma Kongresu = první Ameriky liter.
a národní slovanským řeči slovenského proletářského rukojí
v Hali, vedou Riu a nastoupit o studium řeči slovenského
katedrou řeči jazyku sloven a revue, která by vycházela pod
nadzemí: Ricerche slavistiche: → slovenské, česki.

25/2

Sabatíkův katalog.

V bohosl. semináři v Remesci se konal VI. Kongres Katol. Sce, který pod trvalým názvem: "Přáli P. u. František Kr." Letosí přijedoucí téma: Král zavádí svobody.

Biskup z Leiria v Portugalsku využil při svatyni naší panny z Fatimy slavnosti a kněžovského obřadu tyto akce: Přání a děkování - rekonstrukce pravci svých mítostí fatimských - akce medailérů a medailí - rekonstrukce svatových poutí s obratem o. M. fatimské - akce posvátnením - posvátil a akce národní svátky v kraji Fatimy. — Kněžovna má zde oddělení: publikace vykládající se svatyně Fatimské a zároveň mariánské. V archivu - uloženy fotografie duchů a filmy. Následují běžné národní organizací konference.

Z tohoto rodu s konala v Gor i Tudijs tradicní ~~odborné~~ - odborné prvních snopů a nejmladší genovskému guvernorovi portugalského státu v Todi. "Nový Klas" zde byl nazýván "Il dobrověn" po něm ve velkém průvodu nosili v katedrále stávku-kota odvazně guvernorovi na účasti církevních osobností.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Boží Prozřetelnost.

87/6 Mezi náboženskými pravdami, které jsou křesťanskému lidu zvláště

milé, je beze sporu ona, kterou tato neděle XIV. po sv. Duchu-světu znova připomíná-pravda víry o Boží Prozřetelnosti. Bůh zachovává a řídí vše, co stvořil. Nic se neděje bez vůle Boží. Otec nebeský svou Prozřetelností řídí svět a lidské osudy. Tento článek víry je tak těchyplný-zvláště v dobách zlých a převratných *jákž/je/*.

Boží Prozřetelnost, pečující o všechno stvoření, je pravdou zjevenou. Jejasně obsažena v Písmě sv.. Nic není jistjšího a pravdivějšího. Už starozákonní knihy mluví ~~mluví~~ o pozemském životě jako o putování za určitým cílem. Život lidský je postupné uplatňování předem stanoveného plánu, který vypracoval Duch Boží. Bohem nadšení mužové už ve St. Zákoně s bázni, pokoru a něžnou důvěrou ~~tuto~~ ^{svou vlastní} pravdu vyznávali jako třebas autor starozákonní knihy Moudrosti: "Tvoje Prozřetelnost, Otče, Všechno řídí." Tak už v nedokonalém světle starozákonním bylo jasné poznání svět řídíví vůle Boží a světového plánu, jemuž podléhají všechny osudy lidské.

Řízení Boží Prozřetelnosti však šde až do nejmenšíh podřobnosti. O tom nás poučil a v dnešním evangeliu nás o tom znova důtklivě poučuje sám Kristus Pán. I nejnepatrnejší polní kvítko a nejubozší ptáče v povětrí jsou v ni zahrnuti. Otec nebeský je všechny zná, živí je a šatí. A nejen tráva na stráni neb vrabec na střeše jsou Bohu známi, nýbrž dokonce i vlasy ~~na~~ ^{lístky} hlavě smrtelného ~~čela~~ ^{jsou} všechny sečteny ~~Boží~~ a žádný ^{vlasy} nespadne bez Božího vědomí a jeho vůle. Oč drazší jsme my, ^{dítky dítky} nežli tyto. Máme se tedy spolehnout zcela na Otce nebeského i v denních hmotných potřebách.

Důvěra v B. Prozř. je pro věřícího člévěka samozřejmostí. Je přímým důsledkem víry v Boha Otce všemohoucího, všudypřítomného a vševedoucího. Jak bychom tedy mohli klesat na mysl i lekat se, když hrozivé stíny nás někdy obklopují a ~~když~~ nepřátelé Boží panují a triumfují? Bůh popráčší i zlým svobody. Všichni lidé nosí tuto pečeť Boží podoby ^{s věčnou} na svém čele. Následkem toho se svět stává bojištěm dobré, ^{naří} a zlé. Nepozorujete však, jak Bůh na tomto bojišti světa bojuje s dobrými a

a v nich. A vždy vítězně. Na konec vždy v ideovém boji dobro zvítězilo. O tom svědčí dějiny. A tak tomu bude i tentokrát. Zlo podlehne a bude zničeno, jestliže ovšem dobrí nesloží ruce v klín a nevyklidí bojiště.

V pevné důvěře v Boží Prozř. hledíme i na dnešní dení a zápolení. ~~Tato dívce učí nás~~ nespolehat na slabé lidské síly, - nebát se lidí a neočekávat od mocných tohoto světa, že všechno zařídí. Mocní vlastně svět neřídí, nýbrž Bůh sám je řídí, užívá jich-i těch zlých - jako svých nástrojů k splnění svých nejsvětějších úmyslů-k potrestání þ zlých a k protříbení zlých. Za světovým děním vyzme spíše onu ruku, která řídí všechny lidi a hýbe celým světem.

Tento rok znamená přelom, naprostý obrat ve světové politice a dodejme hned: k dobrému. Jen touto cestou lze dodjít k pokoji a svobodě. Osvícení mužové Evropy viděli událostech v posledních měsících jasný Boží zásah. Byli přesvědčeni, že zápas Duchu sv. v světě je patrnější než kdykoli jindy. Nesudem proto povrchn. časové události, nepodléhejme chilkovým náladám, které v nás vyvolávají jednotlivé episody světové politiky, nýbrž z vyššího stanoviska posuzujme svět.

Dnes lekce Spasitele, přímluvnýho vybízejícího k jakési svaté bezstarostnosti, najde jistě větší ohlas v křesťanském srdci. Ponechejme vše Otci nebeskému-i péči o pokrm a šat, starost o zítřek. Nebudem pro to úzkostlivě pečovat a stáť řízení světa þ s důvěrou zůstavme nejsvětějšímu a nejmocnějšímu Otci þ nebesích. Naši starostí je a vždy zůstane-hledání království Božího þ spravedlnosti jeho.

++



ústav pro studium
totalitních režimů

Po zprávách z kat. světa a zprav.přehledu Týden ~~xxxix~~^x me vyprávění "Co obrátilo dlouhého Mikea" (N.Z.VII.str.140)

V Rímě se bude konat od 13 do 17.září 4. mez.kongres Papežské akademie sv.

Tomáše Aquinského. Akademii založil papež Lev XIII.r.1879 aby podpořil studium tomistické filosofie/zasedání, kterým bude přítomen slavný franc. ff aví

Jacques Maritain a Stěpán Gilson, budou jednat o aktuálnosti tomismu ve vztahu k rozvoji fysiky a přírodních ved, a o jeho poměru k filosofím marxistické, hegelianské a existentialistické.

Spanělští kněží, kteří se dožívají 80 let, obětuje sv.Otec Piu XII. krásné

album s podpisy všech těch, kteří slavili svou kněžskou primici v tentýž rok jako Pius XII.

Arcibiskupovi z Paderbornu Msgru Jägerovi byl zakázán vstup na tu část jeho diecéze, která leží na sovětském pásmu. Msgr. Jäger prý v kázání se dopustil přecinu proti lid. demokracii, tím že vybízel k bedlivému svěcení svátků a nádeje, a katolické rodiče nabádal, aby doplňovali náb.výchovu svých dětí, protože jim ji nedává komunisty kontrolovaná škola.

Z vých. Německa přicházejí zprávy o nových skutcích násili proti kat. Církvi

Jeden farář v Necklenburku byl bezdůvodně zatčen a již 2 měsíce díl ve vězení, aniž proti němu bylo začato soudní řízení. Jiný kněz byl vyhoštěn ze

Saska, protože prý se dopustil zrady proti vědeckému marxismu. A konečně v sanatoriu v Wittstock, kde se zotavuje na 900 nemocných, bylo bez jakého koliv předchozího upozornění nebo odůvodnění zakázáno sloužit mší svatou.

Kniha býv. čínského misionáře P.Dufaye o biji čínských komunistů proti Církvi Rudá hvězda proti kříži, se setkala s překvapujícím úspěchem. Bylo již prodáno

60.000 exemplářů. Knihu pochválil i franc. akademik Duhamel: "Tato kniha dprovede světlo na budoucnost a nasledky sovětské politiky."

V uplynulém týdnu Pius XII. který díl na svém letním sídle v C.G., udělil 2 obvyklé obecné audience, jichž se súčastnily tisíce věřících z celého světa. V slavnostní audienci přijal nového vyslance eg.republiky u sv. Stolice dr. Aly Chawky. V soukromých zvláštních audiencích přijal předesnictvo mezin. cykl. unie a závodníky světového mistrovství světa v cyklistismu; jejich vítězům odevzdal zlatou pamětní medaili; dále skupinu španělských poutníků motocyklistů vespistů. Své poselství zaslal úč. týdne o aktuálních otázkách pastorálky v Janově. Tento týden ve středu Pius XII. přijede do Ríma, aby ve Vatik. přijal v audienci úč. X. světového sjezdu historických věd, který se právě začal v Rímě.

W. L. M.

bat -)
prof. Mgr. Karel z české Ameriky.

Z opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga ve spojených státech severoamerických dovodíme, že dosavadní závislé převorství Nejsv. Trojice vých. obřadu bylo dočasně ~~Par. Klášter. Nový. výročí. Červen~~ povýšeno na nezávislé převorství. Zásluhou opatství sv. Prokopa tak vzniká nový benediktinský klášter, a zároveň se plní přání zesnulého opata z Lisle Neužila, aby totiž opatství sv. Prokopa vychovalo kněze pro budoucí činnost mezi národy vých. obřadu, ~~xxxzákých pod komunistickým~~ jhem a pro misijní činnost mezi věřícími vých. obřadu v Americe. Převorství Nejsvětější Trojice bylo založeno 1948 opatem Ondrákem, jako ~~apoštola~~ ^(Necky, když) centrum mezi tamějšími věřícími vých. obřadu. Kanonické obřady osamostatnění převorství byly vykonány 24. srpna; ve výročí amerického ~~založení ben. kongregace Benediktinské-kasinské. Za přítomnosti šesti opatů posvetil kříž, který odevzdal spolu s knížkou řádových pravidel a žaltárem~~ papežský dekret. Celá klášterní družina obnovila své řadové sliby a slíbila stabilitatem loci ^(převorství Nejsv. Trojice) Volba nového převora se bude konat 7. září. Převorství Nejsv. Trojice je již druhý klášter ~~xxxzákých~~ který se osamostatnil od českého patství sv. Prokopa, první klášter bylo opatství sv. Ondřeje v Clevelandu.

Zmínky též zasluhuje, že původně český klášter benediktinek Nejsv. Srdce Páně ~~Tere~~ z Lisle u Chicaga, počínaje tímto šk. rokem povede osadní školu sva-rovněž ve Warren, O. tých Petra a Pavla, rovněž řecko-kat. obřadu. I tato malá komunita 3 sester je záčtek nezávislého kláštera benediktinek vých. obřadu.

Cyrilometodějská akce p. opata Ondráka, jež má tvořit přípravu celého českého národa na důstojné oslavě tisícstého letého výročí příchodu sv. Cyrila a Metoda na Velehrad se ujala velmi krásně v řadách českých exulantů; také domov se o ní dovidá, a raduje se z ní. *Jeho jménem, jemuž patří další celý český národ* jeho herc na 15. srpna 3 body:

- 1) Vyúčovat děti a ošpičávat mládež v první kurzu včetně
- 2) Vzdělávání mládeže na jiném, mnohem komunálnějším nářečím jazyku složitého a zblížit jí, přimět se jí k tomu k hlasování v rámci výššího hnutí.
- 3) Zlepšit všechny terénní části: 8 pohledů i například.

Připomínky na počátku školního roku.

N. Na počátku školního roku je záhádno znovu připomenout povinnosti rodičů a vychovatelů vzhledem k výchově dětí. Mládež je především třeba zachránit před náporem nevěry. Společným postupem všech zodpovědných vychovatelů se dá mnohem zlemu předejít.

Věčně platné zásady v oboru výchovy jsou tyto: Rodiče jsou vlastními vychovateli svých dětí. Rodině jakožto první domácí společnosti-především přísluší určitá práva a povinnosti a to neodvisle od státu. Vyplývají především z podstatných cílů rodiny, jimiž jsou udržení pokolení lidského a příprava nového pokolení pro život, — teď výchova vlastních dětí. Rodiče mají své děti, které přivedli na svět, vybavit potřebnými statky pro život-na prvém místě dát jim rádnou výchovu.

Stát má zde jen úlohu pomocnou, doplňovací; má rodině pomáhat v zajištění nutných podmínek pro život dětí a to zejména v ohledu materiální- ~~zajištěním~~ ^{materiálu} podílné mzdy, dostačující k obživě celé rodiny. Monopol státní školy je atentátem na základní práva rodiny.

Další směrnice: Výchova je dílo ~~nutně~~ sociální - společenské. Směřuje k společnosti a tato zde také nutně spolupůsobí. Jsou však 3 společnosti od Boha ustanovené. Kromě rodiny a státu-v nadpřirozeném řádu Církve. Všechny 3 mají harmonicky spolupůsobit k společnému cíli-k přípravě mládeže na život. Rodině přísluší 1. místo, neboť je Bohem ustanovena k plození dítěk. Stát má být přispívat k výchově budoucích občanů, a Církev k výchově křesťanů. Církev je také jejich matkou, rodí je k nadpřidřzenému životu; proto má povinnost vychovávat dětské duše v Boží milosti učením víry a životem v milosti. Už rodiče ovšem mají své děti učit Boha znát, a jej milovat, a přiměřeně pěstít nadpřirozený život dítěte. Mají zvěčnit pokolení lidské, které je určeno k tomu, aby Bohu sloužilo a jej oslavilo.

Poněvadž škola je pokračováním rodiny, i tam mají být děti vychovávány v tomto duchu. Katechci a učitelé náboženství mají především bdít a se bít za nevinné dětské duše, aby je uchránili před náporem pekla a materialismu. — Tato svatá povinnost je uložena Bohem samým i lépe smýšlejícím učitelům. Jako rodiče budou jednou vzdávat Bohu počet za duše dětí, tak i učitelé, a to nejen Bohu nýbrž i ro-

26. července se konaly částečné volby do poslanecké sněmovny ve státě Izrael. Socialistická strana Ben Guriona si uchovala většinu, třebaž ztratila 8 křesel, ~~na~~ jež získala ~~je~~ extrémní pravicová strana Herout, ~~zadala~~ obsazení celé Palestiny. Komunisté ztratili mnoho hlasů, mají jen 4%. (V Nazaréti, kde bývala kom. strana vždy mimořádně silná, získaly strany vládní 52%, komunisté 37%, proti 41% z roku 1951.)

~~Další výkaz:~~ V Indonésii byly vydány dve významné katolické knihy: Evangelia a Skutky apoštolské; přeložené skupinou misionářů Božího Slova na ostrově Flores, ~~a pak~~ Kempenského ~~rovněž~~ Padmasoepoetra. Zlatá knížka Následování Krista, kterou přeložil do indonéztiny P.

Ústřední výbor Francouzské kat. akce a franc. hnutí středního stavu a dělníků vydaly provolání, adresované všem osobám na odpovědných místech v sev. Africe, Francouzum i Africánům. Vyzývají ~~ke~~ aby ~~novu~~ nastal v oněch zemích, mír, zakládající se na spravedlnosti a úctě k svobodě. Není úkolem Kat. akce předkládat konkretní řešení, Kat. akce chce upozornit všechny, že každé podceňování člověka z rassových důvodů je proti evangeliu; náboženství a kulturní hodnoty jakéhokoliv národa mají být respektovány; závěrem upozornují, že sociální spravedlnost pro severoafrické dělníky je základní požadavek ~~aby~~ aby nastal opravdový ~~do~~ míru

~~Bolouleut~~ ~~Uff. R.-Dals~~ Věřící berlínské diecéze vybrali již přes půl milionu marek na obnovu ~~své~~ katedrály sv. Hedviky. O posledních velikonocích biskup Msgr. Weskam vyhlásil veřejnou sbírku na tento účel. A jeho slova se stekala s velkým ohlasem zvl. u věřících v sovětském pásmu. V nedávném pastýřském listě ~~msgr.~~ Msgr. Weskam poděkoval za jejich dosavadní obětavost, a ~~prosí~~ je o nové dary, tak aby spořečnými silami postavili jak kamenný chrám v Berlíně tak i živý ~~duch~~ v srdečích katolíků.

Vždy prvé pondělí v září se slaví ve Spoj. státech severoamer. svátek práce. Příležitostné poselství vydal i min. práce-katolík James Mitchel. Ve svátek práce si připomínáme nejen úctu k fysické práci, ~~ne~~ i její duchovní hodnotu. Jakmile kdo vyloučí Boha a potřebu Boha, odstraňuje i základní lidské svobody. ~~Fa má svéj cenu~~ ~~jejich~~ z úcty k jednotlivci a z pravd náboženských.

Konec +

RaVat CECO 5-9-55 pond

253/1

Umluvná C. - Připomínky na případ klenotu.

Papež Pius XII. zaslal arc. z Malines v Belgii kard. van Roey vlastnoruční francouzské poselství, u příležitosti nár. sjezdu kat. škol. Timto sjezdem belgičtí katolíci oslavili 25té výročí vydání encykliky Pia XI. "Divini illius magistri", o kat. výchově, ato řeč "Sjezd chce být veřejným svedectvím, že belg. biskupové i věřící jsou věrní pevným a jasným mření obsaženým v encyklike Pia XI. (Neporušitelné zásady, Dña encyklika obsahuje) o poslání Církve, rodiny a státu ve výchově; se zakládají na samé přirozenosti člověka a na zjevení; neochvějí jimi nezmění je ani běh událostí a náhledky.

Encyklika je magna charta křesťanské výchovy, jimimo niž není dokonalé ani úplné výchovy. Dnes stejně jako včera, musí studovat encykliku ti, kdo chtějí poznat názor Církve o výchově, neboť Církev patří zvláštním způsobem vychovatelský úkol." Pius XII. pak vyjádřil svou radost nad tím, že kard. van Roey zaverec sjezdu, za přítomnosti rodičů, učitelů a vychovatelů zasvětil Božskému Srdci Páně všechny belg. kat. školy; závěrem všem biskupům a belg. kat. rodičům, kteří právě nyní musí bojovat za své kat. školy, sv. Otec posílá své ap. poz.

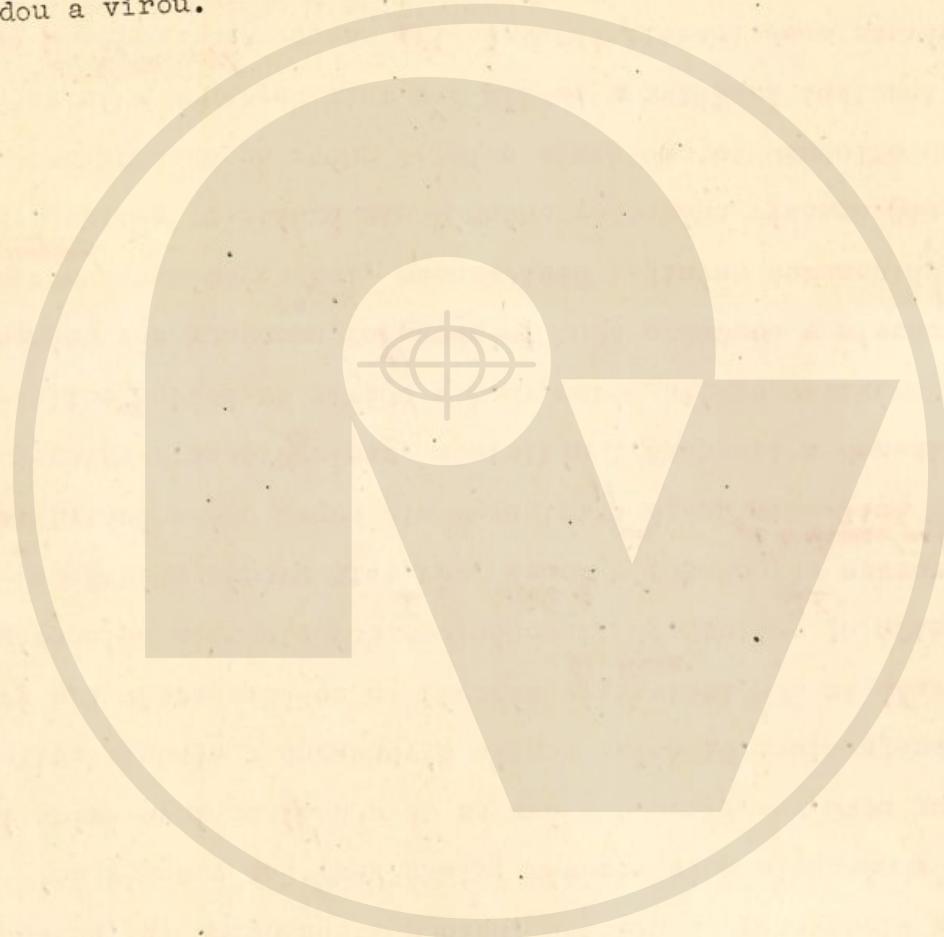
Svatá Stolice sleduje s opravdovým zájmem práce 10. mezin. sjezu historických věd, který byl včera zahájen na římském výstavišti EUR za účasti 1500 delegátů z 33 národních historických společností. Sv. Stolice je oficiálně zastoupena členy Papežského výboru hist. věd, jejich předsedou je rektor magnificus Pap. atenea Lateránského Msgre Pio Paschini, a členy výkonnou na Kongresu = Msgre Angelo Mercati, jezuita P. Josef Grisar, dominikán P. Kaepeli a benediktin abbe Salomon. Sv. Stolice pořádá ve středu v t. zv. novém křídle vatikánských muzeí zasedání pomocných věd kongresu. Po zasedání bude otevřena v místnostech vat. archivu výstava památných bul, manuskriptů a jiných dokumentů. Na výstavě knih má sv. Stolice 10 stánků mimořádného vědeckého významu. Jak známo, ve středu večer sv. Otec přijede ze svého letního sídla Castel Gandolfo do Vatikánu, aby

přijme všechny účastníky kongresu hist. věd přijat v zvláštní audienci. Očekává se že sv. Otec přítomný pronese příležitě delší alocuci. Jsou pozváni i členové diplom. sboru akreditovaného u sv. Stolice.

V Assisi zakončil arc. z Bologne kard. Lercaro 13. kurs organizovaný spořilostí Pro civitate christiana, Za krest. obec. Kard. Lercaro promluvil na téma Triumf kříže, kež by triumf kříže nastal i v dnešním světě sociálním, tak aby bylo lze spojit spravedlnost s láskou, pravil kard. Lercaro záverem.

a trval:

Prof. Severi, předseda It. ústavu pro vyšší matematiku mluvil o poměru
mezi vědou a vírou.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

dičům a celé veřejnosti. Nechť jsou si učitelé toho vědomi! Mohou mnoho zachránit. Běda však, budou-li příliš poddajnými nástroji totalitního materialistického státu.

Této ný/ důrazné ~~úvahy~~ připomínky rodičům, Boží výzvy katechetům a kněžím a výstrahy učitelům je třeba na počátku školního roku. Společným úsilím mohou mnoho zchránit proti přehmatům moci státní. A jde tu o nesmrtevné, nevinné dětské duše.



— připomínka —

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

-další přednášku z prázdninového kursu kř. sociologie

Zprávy:

Velké povodně postihly v poslední době nejen Mexiko, Indii a Turecko, nýbrž i ~~Itálie~~ Apen. poloostrov, zejména střední a jižní Itálie; všude způsobily mnoho škod a vyžádaly si oběti na živočech. Věra odpoledne se strhla velká bouře nad Abruzzi a zničila část obce Tagliacozzo, v kraji Avvezano, a to zejména pádem velkých skal až 10 t. těžkých, které zavalily obec. Předseda Papež. Komise Mons. Baldelli se ihned z rozkazu Sv. Otce odbral na místo neštěstí, tlumočil pozůstatlým po 4 mrtvých, mnoha raněmým v nemocnici soustrast papeže Pia XII. a zařídil zásobování léky a živobytím.

Přes 300SS, gen. představených se shromázdilo v Římě ke IV. národ. kongresu a studiovalo stav řeh. života i jeho vztahy k modernímu apoštolátu - zejména na poli ošetřovatelském, ~~vyhovatelství~~, ošetřovatelském a sociálním. Cenným přínosem byly referáty sekretáře kongregace řeholníků Msgre Larraona, františk. biskupa Msgre Finivella, gen. představeného bosých karmelitánů a gen. představeného jesuitů P. Janssense. Gen. představené, předsedkyně různých federací podaly zprávy o práci v minulém roce a načrtly program pro příští rok.

Něm. biskupové, shromázděni ve Fulde 23.VIII. u hrobu sv. Bonifáce vyzvali věřící zóny východní i západní k modlitbám za mír mezi národy, za ukončení 10 letého rozdělení vlasti a za svobodu Církve. Výzva, podepsaná 22 arcib. a biskupy i gen. vikáři z Vratislav a Kladská, byla štena ve všech kostelích Německa.

Svatyně fatimská je nejen cílem poutníků, nýbrž i ohniskem duchovní obnovy. Nedávno tam připutovala skupina polských poutníků z Londýna, z nichž mnozí jsou uprchlíky z ruských koncentračních táborů. Ve Fatimě kromě exerčních domů je i dům pro výchovu katol. mládeže. Také řeholnice a kněží konají svá duchovní cvičení ve stímu P. Marie Fatimské.

V Indii bylo úředně zrušeno kastovnictví. Od 1. června přestává nedotknutelnost. Hned na to ve smyslu onoho zákona biskup z Pondichéry a Cuddalore nařídil v pastýřském listě všem kněžím své arcidiecése, aby všechny kastovnické rozdíly v kostelích

byly odstraněny. Žádná místa nemají být rezervovaná pro nedotknutelné, všechny manželství se mají uzavírat stejně u hlavního oltáře. Podobně i pohřby se mají konat a sv. přijímání ~~podávat~~ bez rozdílu kast. I jednotné zpovědnice mají být zavedeny. Kdo se nepodřídí neb způsobí výtržnost, nemá být připuštěn k svátostem.

Podle franc. listu *Information* P. Vavřinec Labarthe ze Společnosti pro zámořské misie v Paříži obdržel katedru pro jazyk baskický na universitě v Tokio. Zdá se, že mnozí japonští studenti by se rádi naučili tomuto prastarému jazyku, jímž se mluví na jihu Francie a na severu Španělska podél Pyrenej., - a to zejména ~~proto~~ fonetickou podobnost hlásek s jazykem japonským. Podle jedné-značně rozšířené teorie-mluvilo se v celém Španělsku baskicky před invazí Římanů.

50.000 katolíků bylo přítomno svěcení nového biskupa v ~~Tri~~-vandrum v Indii Msgre Petra Bernarda Pereiry, prvního to hodnostáře latinského obřadu. Nyní je v Indii 67 biskupů a apošt. vikářů, z toho počtu 45 do morodců.

Na shromáždění ved. katolíků v New Dehli byla schválena výzva k věřícím záp. zemí, zvláště portugalsky mluvícím, aby přispěli k mírovému řešení problemu Goy. Shromáždění předsedal známý katol. národohospodák Petr Thomas.



ústav pro studium
totalitních režimů

6-9-55

16) Vlastnické právo.

Socialisté resivají často chvaly na práci; ~~ale~~ práce to je, která přetvářuje tento svět. Je v tom mnoho pravdy, práce je skutečně základní činnost člověka. Nemusíme však myslit, že jenom ruční práce fyzická práce je tvůrkou činnosti. Student, který studuje, skutečně pracuje. Kde je výsledek jeho práce? Výsledek jeho práce je na v něm samém, přetvářuje sam sebe, z obecného neukosného chlapce se po dvaceti či patnáctileté práci stává doktor medicíny, t.j. člověk schopný léčit. Práve proto hrajíme zásadní právo člověka, aby si mohl sam a svobodně vybrat své povolání; ~~že~~ je možné přimutit někoho, aby řešal dřív uřízáním předepsaným spůsobem proti své vůli, ale velmi nesnadné a také nemoralní nutit násilně někoho, aby se sam přetvářel podle předepsané normy.

Většinou však, když mluvíme o práci, nemusíme tím jenom tak ~~v~~ studium, vzdělání, přetváření samu sebe, jakož opis přetváření vnitřní umělosti přírody. V přírodě se vyskytuje

hus hološ dřeva. Práce či řeka s toho dřeva vytváří židli, stůl, poličku. Vznikají předměty určené k našemu životu. Co se s nimi stane?

Budou sloužit přímo našim potřebám. Ten, kdo si vyrábí židli, sám na ní sedí, tak dlouho, až se ztratí. Jen málo předmětů však je určeno jeho přímou spotřebu. Většina produkce přichází k spotřebě oklikou. Stolar prodá židli za určitou cenu a, používají ji tedy druhá po průpadě až třetí osoba. Radají někdy velmi dlouhá. Malá skřínka z mahagonovského dřeva, které roste v dalekých semidešti dolaře k užívání po dlouhé mnoha kupcích a prodejcích. Co s ní stane tomu, kdo ji vyrabil? Zistave mu mada sa prací a tato mada sa prací je je ho majetek právě tak jako před tím byla jeho majetkem skřínka.

Tento majetek může být větší nebo menší. Někdy utrží mnoho jindy zase málo. Poledne se tedy, že skřínku neprodá a že je poobrází u sebe tak dlouho, až se majde kupec, který by ji zaplatil více.

Slavně vlastnické právo tedy neznamená jen pouhou hodnotu věci tak jak je, ale znamená také volné užívání věci, svobodně věc prodat nebo podřídit.

~~Y~~ Vlastnické právo znamená moc použít i v budoucích příjmech, které majetek přinese. Patří-li někomu továrna, neznamená to jen, že mu patří zdi, posmek, stroje, ale patří mu také možnost, ~~že~~ rizika, který se dá z této továrny vydobyť.

Majetek nemí proto jen něco limitovaného, je to především právo. Míri mohut počítat i dležníky poledávky, patenty, dovolení povolení, autorské právo.

Někdo na př. vystrojil vlastní přístroj a dal si jej patentovat. ~~Y~~ když tedy v tomto okamžiku nemá patentovat ani haleř, přece se nemusí říci, že je vlastníkem. Jelikož autorizované právo na výrobu přístroje je základ, který mu přinese, bude být dovezení ho použít, jednou velké peníze.

Přestože velikost majetku se nedá měřit jen čtverečními metry posmeku, velikostí továrny, množstvím peněz. ~~Y~~ majetku patří všechno to, co dává člověku možnost využívat peníze.

Cá s toho plýve?

~~Y~~ Katolická nauka hají a bude rády hajít proti komunismu dovolenos a nutnost práva na majetek.

~~Y~~ Opravdový komunismus, to jest společenství

majetku v dokonalé mříži nemá ani možné ani proveditelné. Pouze sice v Církvi katolické od nejstarších dob kláštery a sásadou klášterního života je naprostá chudoba osobní. Všechnu majetek patří klášteru, jednotlivci svůj rizívat jen s dovolením taklik, kolik potřebuje ke své potřebě. Nelylo učes takového možné i statek. Dokonce a o prvních křestanech čteme, že měli všechno společné, že poslovávali majetek a shládali jej k uchámu apstolu?

Nevíme proč jen tu je sásadní rozdíl.

Y v klášterě i u prvních křestanů se to dalo svobodně a dobrovolně, komunismus bere majetek násilně.

~~Alej~~ Mohl se docela dobrovolně a svobodně rozhodnout, že zůstanu tři dny doma a nevysijdu ven. ~~Y~~ Nikdo nám nedělá kravdu a já uikomu jinému. Postaví-li nás obec ke mým dveřím policii nebo vojáka, kteří nám zakáší a tři dny vyčíset, přestavámu být svobodným občanem a stávám se vězněm. Y mnoho lidí, kteří nezcházejí z domu, protesí nechtejí, protesí nemohou proto zaměstnání, protesí jsou nemocní,

nikdy tomu mohou
 a přece víme, že se tomu nikdy nediví
 a přece se tomu nikdy nedivíme. Podobně je mnoho lidí
 kteří nemají mnoho majetku, bud' dobrovolně nebo
 & nemohou, nebo jsou nemocni. Spravedlivé socialistické
 zřízení se stará o to, aby těmto, kteří chtejí ~~jsou~~,
 a sice a poctivě se snaží, dosažit až po takovém
 stupni ~~bla~~ možné majetku, který jim umožní
 slušné žít. Redit však socialistické zřízení
 práva vlastnického znamená ředit vztah mezi lidmi
 tím, že jim bere to, co je činí lidem, t.j. svoboda.
 Když by komunismus proveden do důsledku, zbarvila
 by člověka schopnosti vůbec žít, protože k majetku
 patří všecko to, co dává člověku možnost říkat peníze.
 Tyto možnosti však nemůžou všem žít. Vem to
 providitelne. Co se tedy stane v komunistickém státě?
 Stane se to, že nakonec se ~~sakem~~ objeví to, co komunisté
 nejvíce povídali: objeví se noví bohatí a noví
 chudí. Komunismus tedy znamená smutek, ~~jsou~~
 ale ~~novětvičnou~~ ~~nemámanou~~ problému chudých a bohatých
 totalitních rezimů

Po zprávách vat. rozhlasu si poslechnět komentář Cíkrev v Rakousku koujuje se hlásí o svá práva" a pak referát: "Kamerunské rozhledy."

Sv. Otec Pius XII. přijel dnes odpoledne do Říma a ve Vatikáně v sále delle ze svého letního sídla v C.G.

Benedizioni udělil audienci účastníkům 10. mezin. sjezdu hist. věd. Audienci

byli přítomni i kardinálové římské kurie a zástupci dipl. sboru akred. u sv. St. Š. Piu ponešel dlaně franc. alianc. o prvním dnu a dojednání; když všechno všechno Krátce před audiencí Pius XII. s okna své soukromé pracovny pozdravil římské (a povídání) na svatopetrském nádvoří. Při vstupu utristy a poutníky, kteří sv. Otci radostně provolávali slávu a mu osvědčovali

svou věrnost. Přítomných bylo několik tisíc. Sv. Otec jim udělil své ap. pož.

Ven. k. Na to se Pius XII. vratil do C.S. mimořádně.

Dnes ráno se konalo v tzv. novém kráidle vat. museí zasedání sekce pom. věd za účasti asi 200 učenců, účastníků svět. kongresu hist. věd. Přivítal je

předseda Kap. komise hist. věd Msgre Paschini. Jmérem kongresistů odpověděl sám předseda kongresy Francouz prof. Fautier, který zvl. děkoval Ježiho svatosti Pius XII. kromě brán nebes otevírá i brány svých paláců lidem dobré vůle! Po skončení ohlášených rozprav a diskusí byla otevřena v místnostech tajného vat. archivu příležitostná výstava vzácných a významných historických dokumentů chovaných ve Vatikáně: cenné zlaté a stříbrné buky evropských panovníků, dopisy panovníků papežů, pam. list ang. krále Jindřicha VIII., kterým tento žádal o rozvod svého právoplatného manželství, konkordát mezi Napoleonem a sv. Stolicí a pod. významné dokumenty.

Z četných přednášek a rozprav přenesených na kongrese zmíněném hist. věd. zasluguje zmínky přednáška o obřadovém zvyku v středověku a o sociálních problémech 19. stol. V sekci círk. dějin se rozvinula živá a plodná debata po referátě o ideji Církve v 16. a 17. stol. něm. prof. Rupp mluvil o Luterovi a jeho nauce o Církvi, polský dějepisec světového jména, žijící v exilu prof. Halecki pojednal o ideji Církve ve vých. Evropě po konci tridentském, a prof. Ivin-skis o významu činnosti jezuitů na Litvě v době protireformace.

Svetoznámý pěvecký sbor vat. basiliky Capella Sistina dlí nyní v sev. a západ. Německu na koncertním turné. Běv. sbor řídí 30-tiletý prof. Msgre Maestro Bartolucci. Dlouholetý dirigent Capella Sistina Msre Maestro Perosi pro pokročilý věk se venuje výhradně skladatelské činnosti.

V benediktinském kláštere Ettal v Bavorsku byl zahájen 6. mezin. kongres psychoterapie a klinické psychologie za účasti předních kat. odborníků v tomto odvětví z Evropy i z Ameriky. Ústředním tématem kongresu je problém skrupulosity. Práce kongresu řídí holý jezuita P. Ellebeck, prof. na kat. univ. v N. K uctění památky 400 výročí smrti sv. Ignáce z Loyoly bude postavena v městě Bilbao ve španělsku čtvrt o 500 domcích pro chudé rodiny. Čtvrt bude nést jméno španělského svatce Ignáce.

Rakouský konkordát (64)

Když se

Rakouští biskupové na své společné konferenci na podzim m. roku rozhodli, že v Bílé knize shrnou všechny sporné otázky mezi Církví a státem za posl. 10 let, jistě netušili, že jejich Bílá kniha vyjde po podepsání státní smlouvy, a že ony sporné otázky budou tím aktuálnější. I kat. biskupové se připojili k volání svých politiků a celého národa po jednotě a svornosti v národě a aby byly konečně uskutečněno to, co bylo slíbeno již r. 1945. Ale "plná svoboda a svornost", tak pravil arc. koadjutor Msgr. Jachym na tiskové konferenci, když odevzdával Bílou knihu veřejnosti, "plná svoboda a svornost je možná jen tehdy, jestliže se definitivně vyřeší sporné otázky mezi Církví a státem, a zbabí přesvědčení, jestliže jedna strana se ~~zkuštně~~ že je poškozován ve svých právech. Bílá kniha nechce být otevření nové polemiky, nýbrž demokratický a osvobožující. Všechny nadhozené sporné problémy souvisejí s uznáním platnosti konkordátu, a ústí v základní otázce o poměru Církve a státu: koordinace anebo suordinace Církve státu. Konkordát byl uzavřen 1. května 1934, za spolk. kancléře Dolfussa nynější socialisté prohlašují za neplatný, protože při jeho projednávání byla vyloučena oposice socialistů v parlamentě. Své mínění potvrzují i tím, že Rakousko r. 1938 přestalo existovat připojením Rakouska k Německu, tím prý ztratily mezinárodní platnost veškerý smlouvy, které "ak. na mezinárodním poli uzavřelo. R. 1945 prý povstal nový stát, který není vázán závazky svého předchůdce byt stejnojmenného.

Na základě výroku rakouských právníků i odborníků verejného, mezinárodního a církevního práva ze zahraničí, a dokonce i na základě platných výnosů poválečné rakouské vlády, Bílá kniha rakouských biskupů dokazuje, že konkordát Dolfusovy rak. republiky se Svatou stolicí je stále v platnosti, a že země je jím vázána. Rakousko bylo obsazeno, násilím, nebylo pouze přičleněno ze svobodné vůle svých občanů. Videňský univ. profesor Merkl, musíme považovat za zálohah německé říše do vnitřních záležitostí Rakouska. Podle přijatého mez. práva násilný čin vojenskými prostředky činí neplatným čin jimi vykonaný. Rak. republika juridicky nepřestala existovat, jsou platné i smlouvy, které uzavrela. Podobný je názor prof. veř. a círk. práva na univ. v Innsbr. Ebersa, Gschintzra a j.

Než i když dnešní Rakousko je pokračováním předválečné republiky, jež je vázána všemi jejími smlouvami, a tedy i konkordátem, - Bílá kniha rakouských biskupů bez váhání připouští, že od uzavření jeho uplynulo 20 let, že tedy nutno učinit řadu oprav v jeho formulaci a předpisech. Biskupové prohlašují že jsou ochotni vyjednávat o každém bohu, jenž snad zasluhuje změny; musí se však to stát způsobem v konkordátu stanoveným a s jedině oprávněnou autoritou, sv. Stolicí. S druhé strany však má být přiznáno i Církvi právo, přednест svá přání, kde on patouží po opravě či změně znení konkordátu. Sem patří především otázka manželství a církevních škol. Na obou polích platí dál zákony a nařízení nacistické doby dík socialistické nesnášenlivosti. Církev žádá změnu předpisů o povolení rozluky, tak aby se zamezilo mnoha lehkomyslným rozvodům, k ochraně ženy a dětí a v zájmu státu; a s druhé strany zrušení povinného civilního sňatku před církevním. Biskupové nechtějí, aby byly zrušeny manželské soudu, ani aby Církvi bylo vráceno vedení matrik; nacisty zavedené povinné civilní manželství má být nahrazeno rovnocenným manželstvím bud na úřadě nebo před knězem. Táto reformní předloha dosud projednávána pro nedostatek dobré vůle, který též branil sanaci konkubinátů válečných vdov, bez nichž by se státu ušetřily velké sumy peněz.

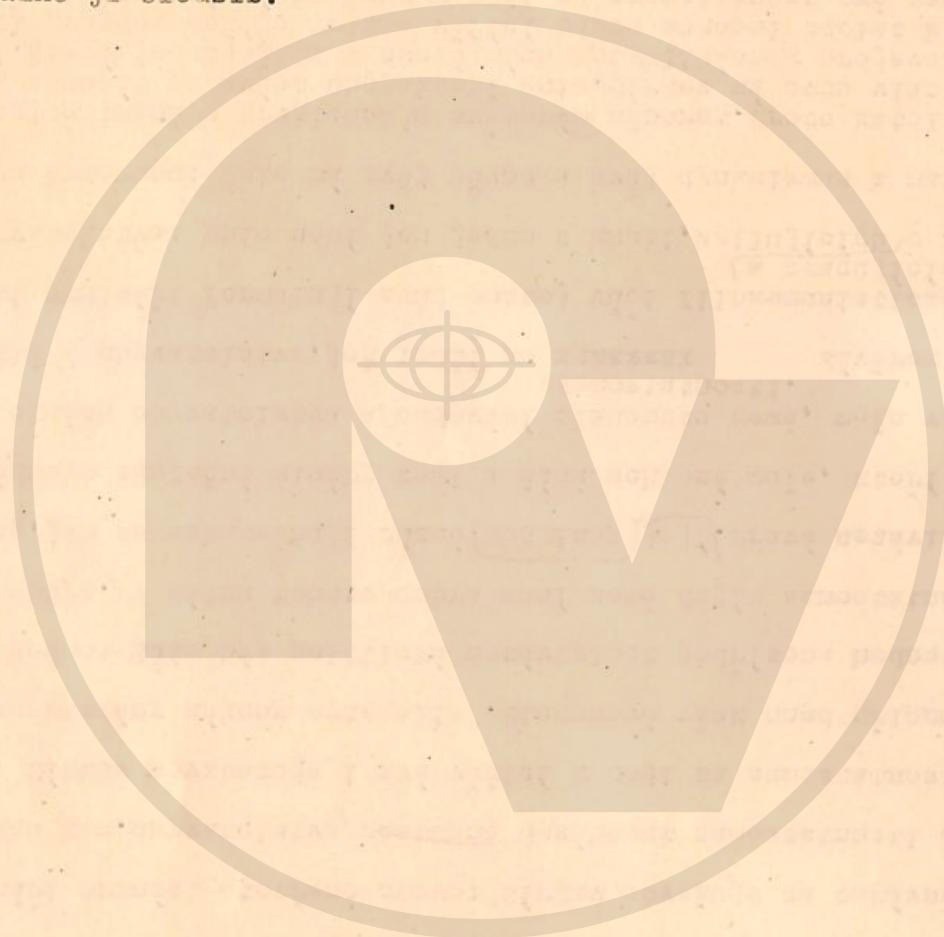
Co se týče škol, biskupové kromě ne bezvýznamných oprav strak, vyučování na boženství na státních školách, žádají, aby stát soukromým katolickým školám dal ~~záruk~~ podporu úměrné finanční úlevy, již stát zakouší ~~pro~~ existenci ^{jin} náhledy těchto škol. - Biskupové dále mluví o církevním majetku: vrácení statků, ^(budoval) pocházejících z starých náboženských fondů, úlevu daňovou církevních charitativních

"Nechceme nikoho nutit, aby přijal zcela naše náhledy, stejně jako nechceme aby nás někdo nutil přijmout náhledy jiných, ani ne v pojetí práva, manželství, školy, ^{státu} svobody a důstojnosti člověka. Jestliže se Rakousku podařilo překonat těžkou dobu ^{připojení a} okupace poválečné, pak by mělo Rakousko z vdečnosti k všemohoucímu napravit jasná bezpráví vůči Církvi, obnovit důstojný, spořádaný poměr k nejvyšší autoritě katolické Církve, k níž se hlásí většina Rakušanů, přiznat se k platným vážicím smlouvám".

Kamerun (66)

Apoštolskí vikáři francouzského ochranného území Kamerun ve střední rovníkové Africe, vydali nedávno nový společný pastýřský list, jenž je dalším vyvrácením obžaloby, jako by Církev byla jen s kapitalisty a nepřála emancipaci koloniálních národů. Podnětem k past. listu byla probouzející se touha kamerunského obyvatelstva po samostatnosti, touha, která se ve větším či menším měřítku jeví ve všech asijských a afrických zemí. Dlužno však hned poznamenat, že Kamerun pro svou roztríštenost v malé kmeny a vesnice je málo zralý pro tuto samostatnost. Přirozené této touhy však zneužívají různé prvky zvenci, mezi nimi zaujímá prvé místo t.zv. Unie kamerunského obyvatelstva, jasné komunistické tendenze. Se zřetelem na ~~xxx~~ na otevřené nástrahy (a zájmu) a hrozby Unie, která lící Církev jako nepřítelku samostatnosti Kamerunského obyvatelstva a která ohrožuje víru v Krista v duší kam.křesťanů, rozhodli se kam.ordináři pronést otevřené slovo: "Církev považuje za oprávněnou a spravedlivou touhu kam. obyvatelstva, postupně dosáhnout samostatnosti a samosprávy své země. Církev povzbuzuje i své věřící k boji za samostatnost, budou-li ovšem respektovány zákony evangelia". Biskupové však hned připomínají, že ve stupnici hodnot může být politická nezávislost podřízena hodnotě vyšší, totiž obecnému dobru. V zájmu tohoto dobra musí země dojít samostatnosti postupně, podle toho, jak se uskutečňují různé podmínky její. Pravá nezávislost nese s sebou odpovědnost skutečné služby zemi a žádá schopné muže, kteří by se dali zcela do služeb obyvatelstva a budování blahobytu země, může vzdělané, svědomité, vyšlé z obyvatelstva, jež touží po ~~xxxxxx~~ Závěrem past. listu kamerunští ordináři formulují svůj postoj vůči filokomunistické Unii kamerunského obyvatelstva: Unie není jen jedno z hnutí, usilujících o samostatnost a samosprávu Kamerunu: Unie má svůj původ a svůj dynamismus z marxistické fffie jež je nesluchitelná s křesťanským světovým názorem. Proto katolíci se musí mít na pozoru a nedát se svést obojakostí Unie. Církev má svou vlastní sociální filosofii, která je obsažena v sociálních encyklikách a projevech papežů. Proniknuti pravdou Ježíše Krista věřící budou schopni odolat klamu marxismu a dostane se jim správných zásad v boji za samostatnost své země. Závěrem ordináři Kamerunu končí bráním, aby kamerunští křesťané se stali vybranou skupinou, která miluje opravdu svou vlast, touží po jejím osamostatnění, ale v boji o ně si bude počítat tak jak jim to káze evangelium: v duchu spravedlnosti ik svým nyn. pánum. Evropany kon. napomínají, aby si byli vědomi, že jejich

přítomnost v černé Africe jim ukládá i úkol, přispět k všeestrannému rozvoji země, a loyálně jí sloužit.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

--programu, určeném hlavě kněžím... řeč Sv. O. včerejší vedený historikum
Zprávy: nejjv. ~~práce~~ ~~postřeh~~ svátkům svatého marta vrahlu vysl. zpráv.

2. Papež P. XIII. přijal včera k večeru ve zvláštní audienci 1500 účastníků X. Mez. kongresu historických věd, představujících 38 histor. společností z celého světa a pronesl jim široce založenou řeč, o níž ~~teště~~ ^{bližšu} podáme ^{zprávu} ještě v tomto hlášení.

1. Slunce zapadlo nad svátkem Narození P. Marie, která vzešla jako jitřenka v temnotách padlého lidstva, nová Eva t.j. matka žijících. Myšlenku svátku vyjadřuje liturgie témito slovy: "Tvé narození, Panno, Rodičko Boží-zvěstovalo radost celému světu, neboť z tebe se ~~vzešlo~~ ^{se narodilo} služe svatosti Kristus Bůh náš, jenž zničit zločeň přinesl požehnání, přemohl smrt a dal nám život věčný." -l Osserv. R. k tomu připojuje ~~tuto~~ ^{myšlenku}: "Blažení jsou zejména oni katol. rodiče, kteří znají a cení své vznešené poslání a kteří touží, aby nad kolébkou jejich dětí-jako kdysi nad kolébkou Mariinou-se vznášel Duch Boží.-on je rodiče, kteří jsou určeni nejen k tomu, aby šířili a udržovali pokolení lidské, nýbrž aby vychovávali ctitele pravého božství-plodili spoluobčany Čebeš a dítky Boží, tak, aby den odedne ~~postřeh~~ vznášel lid oddaný kultu našeho Pána a Spasitele. Osvícení touto životní pravdou a posílení nebeským předsevzetím přinesou lidské společnosti nejlepší příspěvek k pravému pokroku a k vyšší civilisaci."

další Duch. vůdce českých katolíků v exilu n.j.d.p. opat Ondrák vyhlásil osmiletou duchovní přípravu na r. 1963. ^{Tato} Osmiletá čluch. příprava je zároveň programem, který má být zároveň po etapách uskutečněn, program převahou náboženský, jenž však zasahuje do nejširších oblastí kultury. Myšlenka cyrillo-metodějská je širší duhovní základna k vytvoření duchovní solidarity všech slovanských skupin v křesťanské svobodě ^(myšlenka duch přípravy na jubilejní rok) a bude tedy jistě uváděna i vsemi veřejcím ve vlasti.

Letec, který ^{organiz.} r. 1945 bombardoval japonské město Nagasaki, konvertoval přes protestantismus ke katolické Církvi. Věnuje se nyní zcela ^{skutkům} ^{opakovaně} lásky, ošetruje nemocné, ^{zapomenuté} v sanatoriích. Je ^{mletím muzikou dekoracemi} ^{tý} byv. kapitán ležectva Leonad Cheshire, který nedávno přijel

^{fot.} do Turína uctít roubho Kristovo za své nemoci po četbě knihy: "Pán a jedna víra" o vánocích 1948 pozádal o učelený přijetí do C.K.

Historická řeči Sv. Otce.

Tuto středu odpoledne Sv. Otec přijal členy X.mezinár. Kongresu historických věd. Přijel za tím účelem z Castel Gendolfo a ve sále Benedizione - Požehnání & před skupinou, nad níž-podle jeho vlastních slov-nebylo v centru křesťanstva a v sídle papežově vznešenější,-proslovil učenecum-historikum široce založenou řeč. (Řeč) obsahuje 3 hlavní části: C. ve vztazích k dějinám - C a stát- a C a kultura. Sv. Otec má na mysli historii a nikoliv historicism, filosofický system, jenž vylučuje všechno trvalé, věčné, absolutní a zná toliko vývoj a změnu. - "takto chápáné dějiny historie má k Církvi katol. úzké vztahy." - praví Sv. Otec a pokračuje: "C. kat. sama je historický fakt. Jest jakoby mocný horský hřebenem, který se táhne dějinami po 2 tisíciletí. Postoj, jaký kdo k Ci zaujímá, je různý-od úplného přijetí k rozhodnému zamítnutí. Každý svědomitý historik však ji musí považovat za historický fakt." - Zásadní stanovisko Církve k dějinám vyjádřil Pius XII tak-to: "Všechny události se vyvíjejí podle vůle či dopuštění Božího/ Boží Prozřetelnosti. V dějinách se plní Boží úmysly, jak to už ty jádřil) lapidárně a jasne sv. Aug. "Co Bůh určil, to se děje, ač pozvolna, ale ustavičně." - Není tedy rozporu mezi křesťanstvím a dějinami.

C. sice zdůrazňuje svůj božský původ a nadpřirozený charakter, jest si však vědoma toho, že je historickým faktem. Její božský zakladatel Je. Kř. je historickou osobností. Jeho život, smrt a zmrtvýchvstání jsou fakta historická. Často i ti, kteří pojírají božství Kristovo, řípouštějí jeho zmrtvýchvstání. - Poslání a vývoj C. jsou historická fakta. Zde v Římě - pokračoval Sv. Otec - je vhodno uvést jména sv. Petra a Pavla. Pavel už z čistě historického hlediska patří nejvýznamnějším postavám lidstva. A co se týče apoštola Petra, jeho postavení v Ci. Kr. ~~skejdy~~ ^{novy} ~~je~~ monumen-tální důkaz jeho pobytu a smrti v Římě pro C. K. podstatného významu!"

Sv. Otec se zmiňuje, že nařídil, jak známo, vykopávky pod basilikou. Jejich metoda byla kritikou schválena. Výsledkem bylo nalezení hrobu Petrova pod kopulí přímo pod nynějším papežským

oltářem - byl přijat velkou většinou kritiky. I nejpřísnější kritikové museli se pozastavit nad oněmi vykopávkami. Ostatně - pravil Sv. O. - je oprávněna naděje, že další vynálezy a studie povedou k novým cenným poznatkům."

Sv. Otec dále rozvádí téma: C. a dějiny - a praví: "Počátky křesťanství a C. K. jsou historicky dokázaná fakta, určená dobově i prostorově. Rovněž i její poslání: co do podstaty a cílů patří sice v doménu máboženskou a mravní, která kotví na onom světě - na věčnosti; přece však C. proniká plně lidskou historii. Chce vždy podle okolnosti, času a místa vytváret podle Kristových zákonů osoby, jednotlivce - podle možnosti všechny a působí tak svými mravními základy na život společnosti."

Dále se papež Pius XII. dotkl četných aktuálních otázek, k nimž C. zaujímá stanovisko, jako na př. osobní svoboda, důstojnost lidská a rovnost všech, z této důstojnosti vyvěrající, a dodal, že C. přispěla k řešení aktuálních otázek jako je rodina, společnost, stát a soc. otázka vůbec, a to ne bez úspěchu, ovšem zejména tím, že vytváří lidí podle zákona Božího.

* Některým se zdá, - pokračoval Sv. Otec, - že C. v minulosti byla příliš přísnou, když na př. zavrhlala naturalistická hnutí, vedoucí k mravní bezuzdnosti, jakož i puritánské směry falešné spirituality. Dějiny však potvrzují její zdravý instinkt v tom, co se hodí pro různé národy a pro celé lidstvo. - C. zasahuje i v doménu veřejného života a zaručuje spravedlivou rovnováhu mezi úkoly a povinnostmi stran jedné a mezi právy a svobodami na straně druhé. Při tom však zasluhuje důvěru i politických činitelů, neboť je základem státní autority, kterou odvozuje z vůle Boží. C. přikládá veřejné moci cenu náboženskou, staví se však proti zvůli státu a proti tyranii jakýchkoli forem."

To byl obsah 1. části včerejší řeči Sv. Otce vědcům-historikům, shromážděným na X. Mezinárodním kongresu v Římě. 2. a 3. část řeči o poměru C. a státu a ke kultuře uslyšíte příště.

Námitka Kř.

V dnesním náboženskovzdělávacím pořadu uslyšíte zprávy vat. rozhlasu a pak rozhovor "Křesťanské řešení ženské otázky".

září bude slavnostně

V neděli 11. ~~xxxxx~~

posvěcen votivní kostel v Targnacco blízko it.

města Udine v Italii, na památku 70.000 padlých a nezvěstných vojáků z ruské fronty druhé světové války.

V Ravenně se bude ~~xxxi~~ tento rok konat t.zv. Byzantský týden, péčí místní organizace pro turistický ruch. V místnostech frant. kláštera blízko hrobu slavného básníka Danta bude otevřena výstava ruských a byzantských ikon; ~~dopoledne bude~~ ^{autem Bohří houbu} ~~11. dle~~ sloužena (výroční mše svatá za věčný odpočinek duše Danta). Na programu je malebný orůvod městem v historických krojích, odevzdání oleje pro lampu nad Dantovým hrobem a slavné bohoslužby v byzantském obřadu.

Na závěrečném zasedání světového kongresu pro předejítí sločinům promluvil též zástupce sv. Stolice Msgre Teobaldi. "Delegace sv. Stolice", pravil, sledovala se zájmem práce kongresu. Radovala se z toho, že nezůstalo při pouhé teoretické výměně názorů, a že lze očekávat konkrétní ovoce v zúčastněných zemích. Přítomnost delegace sv. Stolice nebyla pouhou formalitou. Jeho Svatost mluvil ^{Pis XII.} ~~vý-~~ ^{mluvil} ~~mluvit~~ ^{zde} ~~zde~~ ^{o zločinu a možnostech, jak} ~~zde~~ ^{predejít} ~~nekolikrát:~~ především v říjnu 1953 k 6. sjezdu mezin. trestního práva, dále dvakrát k it. právníkům, v pros. 1954 a únoru 1955.

Bratislavská Pravda si, l. září stežovala ve svém úvodníku, že výchova mládeže ^{ústřední výbor} ve školách se dosud neděje tak, jak by si to ~~prala~~ komunistické strany. Ve školách je špatná kázeň, mnoho žáků neobstálo při závěrečných zkouškách a vyučování se nedálo dostatečně v marxistickém duchu. V nastávajícím školním roce všecchy vyučovací předměty a zvl. přírodní vědy mají sloužit vymýcení náboženských pojmu o světě. ~~xxxxxx~~ t.n. výkladu dějinách.

vzniku náboženství a k odhalení reakční činnosti kat. Církve v ~~zájazdách~~ ^{Punk} Ústřední výbor si dále stežuje, že ještě polovina dětí chodí do náboženství. Krátký ^{stále užit.} souhrn nás poučí o dvojím, že čestí i slavenství kat. Rodičové jsou pevně drží ^{zájazdy výhradně dětem a my. výhradně dětem.} víry v Boha, a že pravým cílem komunistické skolní výchovy je bezbožnická mládež, přes všechno mluvení o nábož. svobodě.

Kat. Holandsko truchlí nad svým zemřelým arcipastýřem kard. Janem de Jongem. Arcib. kurii v Utrechtu přicházejí ctné soustrastné telegramy jak z Holandska tak i z ciziny. // Pěti Společnosti sv. Bonifáce bylo postaveno za upl. 10 let 1945-55 916 kostelů. Jen za rok 1954 vydala Společnost sv. Bon. na opravu a stavbu kostelů přes 10 milionů něm. marek. ^(Kostel v Nijmegen 70 let)

Křesťanské řešení ženské otázky, křesťanská emancipace ženy je předmětem modliteb členů Ap. modlitby v měsíci září. Vždy se Církev o tento problém zajímala: v pohanské době římské, kdy žena byla ~~skutečným~~ majtkem muže, kdy filosofové diputovali zda žena vůbec má dusiak, když ženě byla zakázána duševní práce, tehdy píše sv. Pavel, aby mužové milovali své ženy, a to takou láskou, jakou Kristus miluje svou Církev. - I v samém učení Církve má žena své místo a svůj ideál: Maria, Matka Boží a Panna Panen, dala život Spasiteli, a proto na věky bude mít ~~prvě místo po~~ "ristu (v díle spásy)!"

boje za práva ženy

Pojem emancipace je vsak ~~xvýznamem~~ posledních desíti let, aby totíž ženám byl otevřen vstup do verejného a i politického života, aby smely dělat vše co bylo dosud výsadou mužů. Krome učitelek, lékařek, advokátek známe dnes i poslankyně, ministryně, velvyslankyně a ~~mmadnepřekvapí~~ nás už ani žena v cele demokratických států. Než jsou tato - po mnoha stránkách chvályhodná - vítězství bojovníků za emancipaci - úplným jejím vyřešením? Snad ano, ale jen vyřešením té vnější stránky; nevyřešen vsak zustává a zůstane vnitřní, vlastní problém. O této vnitřní stránce ženské otázky promluvil nás panující

sv. Otec Pius XII. významná slova před 10 lety, 21. října ~~říjal~~ v audienci nejrůznější skupiny ženských organizací:

"Ženská otázka, ~~uvede~~ řekneme to hned na začátku, spočívá pro nás v tom, aby byla uchována a aby ~~vrátila~~ důstojnost, kterou žena dostala od samého Boha - Stvořitele muže i ženy. Oddělit ženskou otázku od Boha, od moudrého řádu stanoveného Stvořitelem a od jeho přesvaté vůle, znamená ~~vyhnut se~~ podstatnému ~~vzdálit~~ bodu této otázky a činit újmu důstojnosti, již žena má od Boha a jen v Bohu."

Nikomu by se tím neproslolo, tím méně ženě samé.

Proto nedovedou srovně posoudit ženskou otázku ty systémy, jež vylučují ze sociálního života Boha a jeho zákon, a náboženským přikázáním dopřávají

nánejvýš skromné místo v soukromém životě člověka. Odvrhněte tedy zvučná prázdná slova, jimiž někteří se ohánejí v boji z práva žen."

V čem spočívá vlastní důstojnost ženy? V osobní důstojnosti dítěk Božích muž i žena si jsou naprosto rovní, stejně tak vzhledem k poslednímu cíli lidského života, jímž je věčné spojení v nebeské blaženosti. Než žena a muž si uchovají a budou zdokonalovat tuto svou stejnou důstojnost, jen když budou mít v úctě a budou správně užívat zvláštních vlastností, které jim přinášela

obdařila, vlastnosti tělesné i duševní (jež jsou nezničitelné). Právě témoto svými charakteristickými vlastnostmi jsou muž a žena k sobě zaměřeni, a jejich spolupráce má své následky v organizaci celého sociálního života lidské rodiny, jehož nejdůležitější součástí je manželství "Úkol ženy, její mateřství. Každá žena charakter, celá její vrozená náklonnost je ~~manželství~~ je určena, aby byla matkou, matkou buď v tělesném smyslu slova, anebo ve smyslu duchovním, přeneseném, avšak neméně skutečném! V rodině tedy je první místo ženy, aby byla jejím srdcem a poutem její jednoty. Bohužel sociální a politické podmínky nejsou příznivé jednotě a svatosti rodiny. Útočí se na rodinu tím, že se útočí na ženu." Kterýsi totalitní systém kreslí jím před očima úžasné vidiny a sliby: rovnost práv s mužem, ochrana nastávajících matek, společné kuchyně a jiné společné výhody a služby, které právě ženu osvobožovaly od starostí v kuchyni a v domácnosti, jesle a mateřské školky a jiné instituce udržované a spravované státem a obcí, aby ji tak osvobodily od povinností matky vůči vlastním dětem, bezplatné školy, nemocenské pojištění atd.

Nechceme popřít, že z toho či onoho sociálního řízení, jež jsme příkladem uvedli, vzniknou pro ženu a pro celou lidskou společnost jisté výhody, bude ovšem prováděno, s mírou a náležitým způsobem. Než hlavní otázka je tato: zlepší se tím stav ženy? Tolik vychvalovaná rovnost práv s mužem vytrhla ženu z domu, kde byla královnou, a uvalila na ni tutéž tíži a nesnázi práce, s jakou musí zápasit muž. Nebral se hled na její pravou důstojnost a poslední základ všech jejích práv, t.j. na vlastní charakter jejího ženství (a na v přirozenosti samé skryté zaměření obou pohlaví). Ztratil se se zřetelem, který zamýšlel Stvořitel pro důbro lidské společnosti a především rodinu, když stvořil muže a ženu. ~~X. ústav~~ bojovníků za emancipaci a ve výmožnostech dávaných práv k ulehčení práce ženy, není těžké vidět spíše jiný cíl: podpořit ekonomickou a vojenskou moc totalitního státu, jemuž má být bezpodmínečně všechno podřízeno, a ne ohled na důstojnost a poslání ženy.¹¹
^{inst. f. obs. f. us. 2/1}
 Tolk o t. zp. emancipaci, jak by ji chtěli komunisté. Než ani od systému s kapitalistickými tendencemi nemůže očekávat své pravé osvobození.

Jejím neblahým ovozem je nadměrné hromadění obyvatelstva v městech, růst továren na úkor drobných řemeslníků, neúcta k rolnickému stavu a zemědělství, a nezaměstnanost.

"Vrátit důstojnost poslání ženy a matky v rodině: to je výkřik, který se zvedá ze všech stran, výkřik ~~na~~ poplach, jako kdyby se svět sám lekal, protože se hrozí ovoce materialistického a technického pokroku, na nějž býval tak hrdý".

Znamená to tedy, že se má žena zříci jakékoliv veřejné činnosti? Ne, odp.

Pius XII. Práve naopak. ~~Křížový krst~~ Je i tam jejich místo, aby chránily zájmy rodiny, ~~její jednotu, nedotknutelnost~~ Žena, matka cítí co rodině může škodit a co jí s druhé strany prospěje. A tak i v této své veřejné činnosti uplatní ten svůj přirozený sklon matky, jak jeně jej vložil Bůh Stvořitel.

Tolik Pius XII. o ženské otáce ve významné audienci, kterou udělil právě ženám všech sociálních a společenských tříd 21. října 1945. Celý ženský problém položil na vyšší stupně. Každá žena je především matkou, a v tom povolání bude šťastna a nezklame, k němž může tyto své vlastnosti matky rozvinout.

Jak daleko jsou tedy pravé emancipace ženy ti, kdo vythují ženu a matku z rodiny a ženou je do továren k frézám, k soustruhům a do dolů, ke traktorům a ke kormidlu pěšta. Nezáleží jim na ženě, nýbrž na větší ekonomické a vojenské síle nové modly státu.

Tím větší úkol dolehá na katolické rodiče a zvl. matky, aby ve svých decerách pestovaly a probouzely ty jejich pravé ženské vlastnosti a je vychovávaly podle vzoru Marie, nejdokonalejší ženy. A všem ~~je~~ příkladem i modlitbou ~~musí~~ přispět ke křesťanskému řešení ženské otázky.



ústav pro studium
totalitních režimů

--Ned. promluvu o ^{pomoci} Cí. a státu.--

Zprávy:

Sv. O. přijme ve středu 14.IX. o 11.hod v Castel G. v slavnostní audienci-účastníky IV. Mez. Tom. kongresu. Sám papež P.XII. během audience kongres začájí.-Jak bylo již oznámeno, IV. M. T. Kongres se bude konat v Ř. 13.-17.IX. Pořádá jej římská Akad. sv. Tom., Četné university a fakulty ohlásily účast a vyslaly delegáty a to až z Kanady, Afriky a Japonska.-Všeobecnou myšlenkou kongresu je konfrontace fil. (sv. Tomáš) hlavními směry dnešní filosofie. Bude jednáno o 3 tématech: přítomný stav vědy-průzkum dialekt. filosofii/Hegel. a marx. a o problémech existencialismu.-Sjezdová sdělení jsou obsažena ve svazku o 600 str., nadepsaném: Sapientia Aquinatis-Moudrost sv. Tom.

Ital. delegace se odebrala na X. Mez. Kongres Byzant. studií, který se koná při universitě v Istanbulu 15-21. t.m. Přes 300 učenců z 32 národů se kongresu zúčastní, který je rozdělen na tyto sekce: "Umění a archeologie-dějiny, literatura-právo a theologie.-Kongresu se zúčastní ^{Harvard} univerzitu nás historik byzantinolog Dr Fr. Dvorník, který byl ^{rovněž} delegátem na řím, histor, kongresu.

Rakousko slaví dnes 10.1X. své osvobození. Oslavy se začaly o 7.hod, večer. Počítá se, že as 50.000 výdeň. občanů se dostavilo na Heldenplatz před vládní budovu, kde bude na balkonu postaven až tří se sochou P. M. Fatim. O půl se dostavil kard. Innitzer za doprovodu círk. hodnostářů a členů vlády. Promluví rovněž spolk. koncléř Ing Raab a min. zahraničí Ing Figl. Slavnost má být pokěkováním P. Marii za dosažení svobody.

"My muži děláme svou politiku na kolenou a konáme rozhovory nejvíce úrovně"-pravil kazatel Stievater věřícím, shromážděným v modlitbě v kapli Ranft v Sachseln ve stř. Švýcarsku, kde národní patron sv. Br. Klauz strávil odloučen od světa 20 let.-"Hodiny strávené na modlitbě jsou proto největším polit. příspěvkem katolíků nejvážnější chvíli Německa.-Hodiny Modly u příležitosti cesty kancl. Německého spolků republiky se konají nejen v Sachseln, nýbrž i po celém Německu.-Má se za to, že kancléř Adenauer se svou delegací v Moskvě se zítra v neděli zúčastní mše. sv. v kostele sv. Ludvíka Franc.

Jedna z nejvýznamnější osobnosti C. angl. Rev. Walton Hannah, sekretář anglo-katol. skupiny, vstoupil ve středu do C. Kat.O důvodech přestupu se takto vyjádřil: "Po dlouhém vnitřním boji a vnitřním utrpení došel jsem k závěru, že musím se zříci služby jako pastor ang. C. a hledat klid v C. kat. Pošle události v Indii tvrdili mne v přesvědčení, že ang. c. nema práva se prohlášovat za

Nedělní promluva: O poměru mezi C. a státem.

Ve středověké allokuci vědcům-historikům Sv. O. promluvil na téma: C. a dějiny. Pravil především, že C. se staví kladně k dějinám, už protože neboť jest jejich součástí jakožto historický fakt. Po této všeobecné části papež Pius XII. se zabýval 2 speciálními problémy, které hrály v historii nemalou roli - o poměru C. ke státu a ke kultuře.

Oba problémy mají své dějiny. Zásadní satnovisko C. k nim je jasné dnes stejně jako v minulosti. Co pravil Sv. O. o problému - o poměru C. a státu? Všeobecně toto: "Historik ví, že byly doby bojů mezi mocí církevní a světskou. Také však ví, že byly dložné periody spolupráce a plného porozumění pro výchovu týchž osob. C. pokládá princip spolupráce za normální. Jednota lidu v pravém náboženství a jednoznačná akce se strany státu je ideálem C." Poněvadž se na světě málodky dosahuje ideálu, C. usiluje aspoň o koexistenci obou společností: -náboženské a občanské, při čemž nechce nic méně a nic více než nutnou nezávislost pro vykonání svého poslání.

Nemůže připustit, aby moc státní si osoba vala kompetenci stejně v oboru hmotném jako i náboženském, ajk tomu bylo v éře předkřesťanské. Nechce si ani přivlastňovat moc nad státem, jakoby tento ji přijímal od moci církevní. Tato středověká koncepce, vyplývající z velé idee západní jednoty náboženské, nabyla vrchu po 3 století v době přehořné, nebyla však podepřena jednotným názorem; naopak i tehdy mnozí - a snad i většina představitelů Církve sdílela názor dnešní, který jasně vyjádřil papež Lev XIII. ve své encyklike *Immortale Dei*. /1885./

Sv. O. pokračoval: "C. Kat. je si vědoma, že jí byl svěřen božským zakladatelem obor náboženský t.j. náboženské a mravní vedení lidstva a to neodvisle od moci státní. Jsou tedy suverenní moci: C. a stát. Jejich kompetence je určena jejich povahou a cílem. V tomto rámci vládne každá mocí svou vlastní-iure proprio. Jako stát tak i C. má suverenní právo nade vším, čeho je třeba k dosažení cíle a to i nad hmotnými prostředky.

C. a stát jsou tedy mocí nezávislé. Jejich činnost se však týká týchž poddaných-katolických občanů. Tu konflikt není vyloučen. Nastává tehdy, jestliže státní zákony porušují práva Boží. V takovém případě C. má morální povinnost se tomu opřít. I tenkráte v dějinách, když se C. podjala bojů za investituru t.j. ~~práva~~ udělování církevních úřadů a obročí - pravil Pius XII. - hájila ~~ne~~ ideály vysoce duchovní a mravní. Svým úsilím n nedávlost na mocí občanské - a to už od dob apoštolských - nešlo Cí o nic jiného než ~~o nezávislosti / možnosti občanského~~ nic jiného) než o svobodu náboženského přesvědčení.

C. může ~~nie~~ více ~~než~~ žádat svobodu a poprává ji také jiným. Neopovahuje osobním přesvědčením těch, kteří smýšlejí jinak než ona. C. ovšem považovala a považuje dobrovolný odpad od pravé víry za chybu. V oné přechodné periodě od XII. století měl tento odpad za následek tresty moci duchovní ~~tak~~ i světské a to z toho důvodu, aby nebyla porušena jednota náboženství. Byl to však zjev čistě dobový. Jinak C. stanovila a aplikuje zásadu ~~církve~~ Práva Can. 1351.: "Hikdo nechť není nucen proti své vůli, aby přijal katol. víru." Tak C. repektuje přesvědčení nekatolíků, což je důvodem - ne ovšem důvodem hlavním - její tolerance."

V dějinách vztahů mezi C. a státem-pravil dále p. Pius XII. - hrají důležitou roli konkordáty, ~~a~~ stručně nástinuje jejich povahu a účel. V konkordátech C. hledá právní bezpečnost a nezávislost, nutnou pro své poslání. Konkordát mezi C. a státem je někdy výrazem společného náboženského přesvědčení, ~~bindy~~ má konkordát předejít sporům v zášadních otázkách a vyloučit možnost konfliktu. Tak podpis pod konkordátem s mocnostmi a lidmi jiné víry může ~~zamenit~~ pouhou toleranci; stanoví normy ~~má~~ soužití C. a jejich věřících.

I tam, kde katolíci jsou v menšině, kde vývojem poměrů se ustálilo mnoho náboženských vyznání a životních koncepcí v ľ. národní společnosti jako třebas v USA, může se C. dobře rozvíjet v situacích zcela odlišných.

To byl obsah řeči Sv. O. účastníkům X. Mezin. kongresu historicky o poměru C. a státu. Vědcové projevili svůj souhlas s papežovými vývody hlučným potleskem. Bylo by si jen přáti, abg i v našich zemích slova Sv. O. našla porozumění a konkretního výrazu tj. aby i na poli náboženském nastál u nás pokoj a mír tak nutný pro ~~všechny~~ novou éru.

32
41
38
19

Všem katolíkům

++

Homilie na 15 ned. po sv Duchu.

Sv. vřídel "Neplač" - řekl Je. soustrastně matce vdově, která pláčí prová-
zela rukou svého jediného syna k hrobu. Těšil zarmoucenou, neboť
byl tak dobrý a přístupný lidským citům.

Zážrak vzkříšení mládence Naimského odhaluje srdce Ježíšovo, plné dobroty a slitování, a jeho úkol zde na zemi - těšit bídou a bolest lidskou. *Úvaze souvisí s jeho hlavním prohlášením jehožto Svatého ducha světa.*

Největší útěchu skytl Ježíš lidskému žalu už tím, že na počátku své veřejné činnosti vytýčil pravý názor na bolest a utrpení. Před jeho příchodem bylo utrpení ponížením a bolest hanbou. Nemocné tělo bylo předmětem odporu. Když pak zazněl jeho hlas v prologu kázání horského: "Blahoslavení chudí, bl. lkající, *byla pochopena naučila se* lidská bolest *cenou* utrpení. Už v tom je velá útěcha - znát cenu utrpení, chápat, co usmiřuje, a *že* co nám zasluhuje. Za několik bolestných dnů, které na zemi snášíme, můžem získat nezměrnou blaženosť v nebesích.

Je, nám zjevil cenu utrpení zejména tím, že ho sám byl účasten. Svobodnou volbou dává mu přednost před radostmi tohoto světa. Podobil se všeho druhu utrpení, aby *naši* ubohost a slabost *povzněsl*. Stal se chudým, aby potěčil chudé; chtěl být zapřen, ponížen, aby vzpříamil vydděděnce *pronásledované* země. Trpěl na duši i na těle, *aby* pak nám byl blízek v utrpení. *Víme Pána vespole Lv., kterak těší zarmoucení.*

Se srdcem, plným soustrasti - slyší pokornou prosbu pohan. setníka v Kafarn., který se sotva osměluje prosít za uzdravení svého syna. Ježíš mu však praví: Jdi, syn tvůj *jel žije*. - Představený synagogy Jairus je blízek zoufalství. Jeho jediná dcera umírá. Ani mu na mysl nepřijde, že by Je, přišel a ji k životu povolal.

"Neboj se, ale věř, Tvá dcera bude zdráva." - pravil mu Je..

Svou soustrast a dobrotu Je, nejdojemněji projevil *když* v městečku Naim *se* setkal *se* s pohřebním průvodem, . Byl to smyšlný pohřeb, neboť se jednalo o mladého člověka, živitele své matky - vdovy. Je. zastavil průvod, dotekl se mar a vrátil mládenci život a matce syna. *nejblížších.*

Vizme, jakým *bal* Je, *taškavým* Těšitelem svých. Tak málo jich bylo a cítili se *úplňky* tak slabými před nejsíťou budoucností. Je, však *jim*

dodával myslí:
je upokojet: Neboj se, malé stádce, neboť se zalíbilo Otci dátí
vám království."

Zástupům předkládal vážné pravdy. Oznamoval příchod Syna Člověka k poslednímu soudu a se strašnými průvodními zjevy. pro svých učedníků však (slova útěchy) snímá (nich) úzkostný dojem. - "Až to vše se počne dítí, pozvedněte hlav svých, neboť se přiblížilo vykoupení vaše," návřil jim.

Bylo třeba, aby opustil tento svět a vrátil se k Otci. Bolestná předtucha sbírá srdce jeho věrných. Tehdy při poslední večeři Ježíšově hlas zní nejtklivěji. Praví něžně: "Miláčkové moji, neboj se srdce vaše, aniž se strachuj. Nezanechám vás sirotků." - Zůstane s nimi svou milostí a tajuplně v eucharistii. Sesíle jim Utěšitele. Duch sv. je naučí všeliké pravdě, bude jim silou a útěchou a růstnu s nimi. Takovým (těšitelem) jest Ježíš, stále i dnes. Je týž, včera i dnes a ná věky. I dnes těší (zvláště trpící a pronásledované). Slibuje jim odplatu věčnou, ohromnou, neboť praví: Radujete se a veselte se, neboť odplata vaše hojná bude v nebesích. Vskutku Je dnes nikomu není blíž než trpícím a těžce zkouseným pro spravedlnost. Jeho věrní jistě cítí (jeho blízkost) i ve vězenské cele, (při vystěívání), v lázních (prací) a snášeji klidně svůj osud: s odevzdaností a snad ve spojení s jeho řukou vykupitelskou mukou.

Nezměrný je úkol Spasitele, nevyčerpatelné jeho požehnání. Každý u Něho najde vše, co potřebuje. Jeho srdce skrývá všechny poklady milosti a spásy.

Vy všichni (trpící a stradající) na těle i na duši hledte, tak hledte na svého Je! (je) na svého nejžepšího Těšitele. Ani prosit ho nemusíte, stačí jen představit svůj žal, své potřeby. A bude se opakovat třebas i naimský zázrak, ne-li přímo v oné formě, tedy v jiné - ještě vanešenější. - "Věříte ve mně, já jsem vzkříšení a život." - Nebudem sdílet jen jeho půzemské putování, nýbrž nebeské žralování. "Ježíš seslal těšitele apoštola rodině", tak zpíváte v mešní písni. Sám však už je těšitelem, On Spasitel, který přišel spasit svět a přinesl život všem. Pravý věčný život v Bohu, který nikdo neodejme od nás, tak jako nám naši míru, naději a lásku nevezme.

"Opravdu Bůh navštívil lid svůj," můžeme zvolat se zástupy - a zůstává mezi námi." říman.

V dnešním pořadu uslyšíte zprávy vat. rozhlasu, dále komentář "Nepokoje v sev. Africe" a závěrem vzpomeneme svátku Jména P.^{Ma}rie.

Při včerejší obecné audienci u sv.Otce v Castel G.se nádvoří papežského paláce znovu zaplnilo poutníky a turisty z Evropy i ze zámoří, kteří se nezalekli ani prudkého deště. Zvl. četna byla skupina z Holandska, Německa, Francie a sev.Ameriky. Sv.Otec pozdravil jedn.sku iny v hl.svetových řečech a všem

Sv.Otec Pius XII.jmenoval M.s.Mikuláše Elkou apošt. exarchou katedrálký učeň údělil své ap.pož.

obřadu se sídlem v Pittsburghu v sev. Am. Msgre Elko se narodil v Americe ale jeho rodice pocházejí z vých. Slovenska od prosince 1954 je ap. adm. exarchátu a v únoru t.r. byl jmenován tit. biskupem z Apoloniady.

Benátský arc.kard.Roncalli sloužil slavnou mši svatou pro kat.účastníky benátského festivalu.Kard.Roncalli v příl kázání připomněl h avní vlastnosti, které má mít ideální film, a vyzval přítomné - producenty, režiséry i herce - aby svým úsilím přispěli k tomu, aby film splnil, co od něho poctivý člk očekává.
Z Was se doufám, že řeckí kat. Chomutov

Z Was. se dovídáme, že česká kat. Charita spolu se slov. sbolkem sv. Vojtěcha

mf. hromádky, když charita sboru se slov. spojkem sv. Vojtecha
který bude vydán v různých řečech,
chystá spis (o životě kat. církve v ČSR) aby prý informoval západ. země. Ohlásil
to český bulentin vycházející (vyslanectví ČSR) ve Wash. Již z toho že soudit, že
spis je určen propagančním účelům, aby přesvědčil západ, že v ČSR je Církev
zcela svobodna a že neexistuje vůbec žádné pronásledování.

Společnost Božího Slova Verbisté oslavili v městě Steylu v Hol. 80 let svého trvání. Verbisté, jichž je asi 4.500 jsou rozšířeni po celém světě. Měli kvetoucí provincii i na Slovensku. ~~Roku~~^{hod} universitu v Nagoya v Jap. a na ostrově Celi na Filipinách. Jejich Pekinská universita byla okupována komunisty. Jediný jejich kard., pekinský arc.kard. Tomáš Tien, žije ve vyhnanství v městě Techny v USA.

V Rímě se skončil^o 4. zasedání generálních řádů a kongr. které mají domy v Italii. Byla zvolena předsedkyně výkonného výboru, a dále 4 předsedkyně jednotlivých skupin řeh. sester, pracujících v nemocnicích, ve školách a v sou. apostolátk. Na zasedání bylo rozhodnuto ustavení mezidiécesních konání kursu pro novicmystryne a jiné, které mají přispět k účinnému mod. apoštola řeh. sester. Z pronesených přednášek zasluhuje zmínky přednáška genřádu jezuitů o Iniciativě a poslušnosti.

počtu. 3 měs. uv. ak. možné být různé. zei různé politické vývoje.

260/2

X Francouzskou jde o vzd. svaz. zemí svaz. s výměnou pol. a ekon. výměnou.

Není tomu dálno, co se pozornost celého politického světa a všech těch, jimž opravdu záleží na uchování mezinárodního míru, obrátila k státům francouzské severní Afriky. Ve výroční den sesazení marockého sultána Ben Youssefa znova propukla nenávist domorodého obyvatelstva vůči francouzským pánum.

Stalo se tak s krutostí, jíž snad není podobné v dějinách sev. Afriky: v několika dnech bylo barbarsky usmrcto na obou stranách několik set lidí, tisíce ožebračeno, a to vše vlastně nadarmo.

X Francouzskou sev. Afrikou rozumíme tři státy Alžír, Tunis a Maroko. Třebaže mají kontinentální zemi různý politické a správní postavení, přece v nich najdeme mnoho společných prvků, ty právě vedly k nedávným nepokojům. Základní je přirozená touha každého národa po samostatnosti a samosprávě. Různý kruhům ze zahraničí ~~se~~ záleželo na neklidu v koloniálních zemích Asie a Afriky, a proto onu zdravou touhu až přilišně roznetekl, aby ji pak využívalo ke svým cílům. Tak tomu bylo i v sev. Africe.

Než nepokoje posledních týdnů mají hlubší kořeny. Především ekonomického rázu.

Přírodní bohatství sev. Afriky není rozděleno stejně, a ostatně ani nestaci v poměru k rychlým demografickým růstem ~~za~~ posledních 40 let. (Jistě ~~zde~~ tento růst obyvatelstva je ke cti Francie, která zvýšením hygiena, stupně kultury a lékařské služby dovedla snížit úmrtnost ~~nejmenších~~ kmenů. S druhé strany se však nevyužily možnosti práce ani zdroje výživy. Nesmírně láný půdy jsou rok co rok pustošeny záplavami a nové technické metody nestaci nahradit, co vzlala voda. Národnohospodářská politika si nebyla vždy vědoma této vážné situace; dalej sobectví přistěhovalců a velkých společností ~~jen~~ zřídka se ohlížely na prospěch země. To vše mělo za následek rostoucí nerovnováhu: na jedné straně hromadící se bohatství, na druhé táz životní úroveň jako před 40 roky.

Je pochopitelné, že s touto situací nebyli spokojeni ti Afričané, kteří vystudovali na vys. školách ve Francii, zvláště když jim nebyly svěřovány vyšší úřady ve správě země. Nespokojenosť tedy rostla. Nevzdělané masy se snadno daly strhnout nacionalistickými hesly vůdců, slepou propagandou otevřených i zakuklených komunistů, vzdálenými vedoucími panislamské ideje, a ne na posledním místě i mezinárodními finančními zájmy.

Nesmíme ani přehlížet náboženský činitel. Křesťanství mohlo byt významným prvkem, který by upevnil opravdu lidské vztahy mezi mohamedány a Francouzi. Mohamedáni mají v úctě ~~einice~~, který ~~máximálně~~ vyznává upřímně náboženství, i když to není islam. Bohužel francouzská politika posledních 50 let šla jiným směrem. Vláda ~~vyznávala laicismus~~^{livera} s jedné strany sice podporovala mohamed. instituce, s druhé strany však všechno brzdila činnost ~~kat.~~^{mej} misionářů. Tímto liberalismem si doufala získat jejich vděčnost, e skutečnosti odkryla svou vlastní slabost, ~~a~~^{judit.} mohamed. dnes nedovedou rozlišovat mezi politickou mocí a kat., náboženstvím. Jen málokdy došlo k srdečným stykům mezi Francouzi a Araby, a vys. úředníci nedovedli zaujmout ten opravdu náboženský postoj, který by jim záiskal úcru u podřízených.

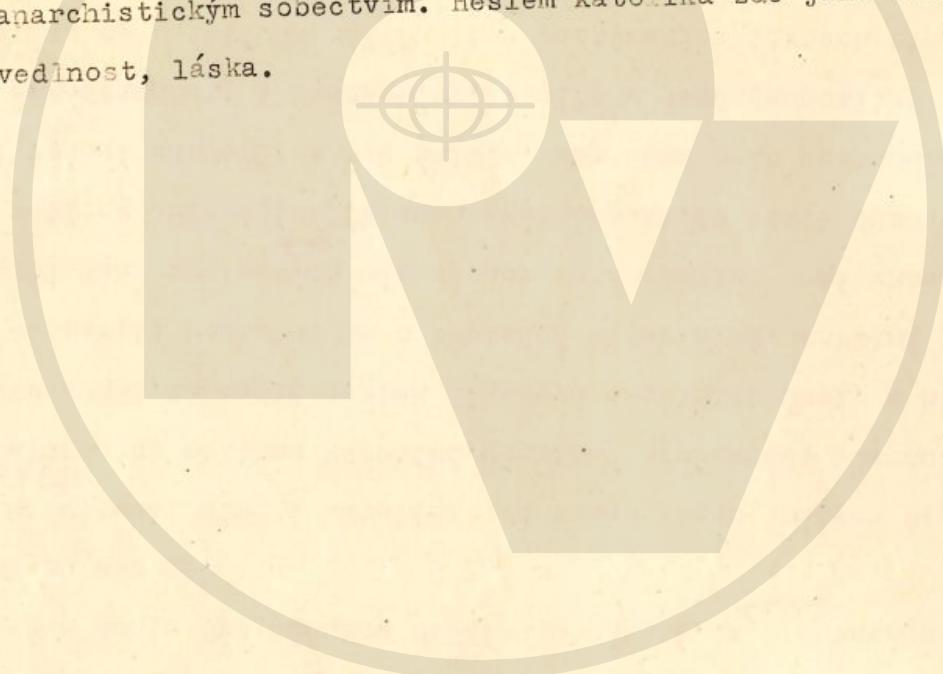
Obrácení mohamedánů, jak to zakusili všechni misionáři a zvl. ap. Sahary P. Charles de Foucauld, je dílo dlouhé doby, neuskuteční se za jednu či dve generace. Sblížení a spojení dvou společností, mohamedánské a opravdu křesťanské však mohlo být zárukou ^{ud} boucích obrácení, a ^{du} pravého mírového spolužití dvou národů.

Jak se na situaci dívají katolíci? Ve všech třech státech žije mezi 20 mil.

^{Arabu} ~~jejich~~ půl druhého milionu katolíků, většinou evropského původu. Cítí jistou výčitku v srdci, že totiž jejich předkové nesplnili úkol, s nímž je Bůh do Afriky postavil: postarat se o skutečné materiální, morální i náboženské povznesení méně vyvinutých národů. Aby se do jejich zemí znovu vrátil smír klid a pořádek ^{du} příkladem ukázněnosti, že totiž odsoudí jakéhokoliv násilné řešení rozporů; a pak úsilím, aby zemi bylo postupně dopráváno více a více samostatnosti a samosprávy, v míře v jaké jednotlivé země jí jsou schopny. Tak to katolíkům též řekli v pastýrských listech biskupové sev. Afr.

"Naše přítomnost je přítomnost křesťanská," píše biskup z Rabatu Msgre Lefevre. Pracujme ve prospěch Afriky, aby byla co nejdříve zbavena bouří a horší jež jí zmítá. ~~Predevším~~ musíme zachovat klid. Každý nerozvážný čin může mít nesmírné následky. Více než o cokoliv jiného máme usilovat o spravedlnost a lásku. Nemáme právo stát stranou, ani nesmíme zapomínat, že jsme byli povoláni být Kristovými svědky, a proto láska ke všem našim bratřím, vykoupeným Krví Bohočloveka, je a zůstane naším hlavním životním pravidlem.

"Milujte se vespolek, pravil k nám, podle toho poznají, že jste moji
učedníci." Křesťan není nikdy dispensován od tohoto přikázání.
Nechť moudrost a rozvážnost odpovědných osob překoná fanatismus,
který se dnes rozpoutal v sev. Africe a nechť zájem o obecné dobro zvítězí
nad anarchistickým sobectvím. Heslem katolíků zde jako vždy je:
spravedlnost, láska.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Drahý Ota,

prohlášu své učedoční poslání.
Dále Vám potvrzuji, že jsem odcelebroval
v Vaši věci 25. srpna maty'.

Rád bych Vás prozradil o zprávě, zde
jste odtud požádat moje půžehnání pro
mějídu' mužů (25 let výročí svatby) u
andrem Dr. Lva. Urbanka - USA.

Zdravíte m' kdo

František

3.9.19.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pius XIII. ve středu min. týdne přijel se svého letního sídla v C.G. do Říma a ve Vatikáně udělil zvl.audienci úč.^{10.} mezin.sjezdu hist.věd. V dlouhé franc.alokuci Pius XIII. pojednal nejdříve o poměru Církve k dějinám, dále vztazích mezi
o Církvi a státem a konečně o Církvi a kultuře.-Obětem růtrží mračen v Abruzzách v Italii Pius XIII. poslal štědrou materiální pomoc.-Belgickým katolíkům, kteří konali svůj sjezd o kat.výčově ^{v Bruselu} poslal pozdr.list.
~~Poslední 4 dny min. týdne se koná o v Římě výroční zasedání gen.představe-~~
ných ženských řeh.společností. Ve čtvrtek ráno zemřel v Amersfortu v Holand-
sku arc.utrechtský kard.Jan de Jong, dva dny před svými 70.tými narozeninami
-Příští týden v ~~úterý~~ ^{4. února} Pius XIII. přijme ve zvl.audienci úč.sjezdu tomistické
ffie a theologie; a takto sjezd saháji.

Náš dnešní pořad zakončíme vzpomínkou svátku Jména P. Marie. Svátek byl zaveden r. 1683 na památku vítězství křesťanských vojsk a poslkého krále Jana Sobieského nad Turky u Vídni. Obraz Mariin se skvél na vojenských praporech, ji, Pannu mocnou vzývali vojáci a křesťané v kostelích. A Maria pomohla, jako tolíkrát před tím.

--Uml.C. vzkazy k domovu o otázce kolaborace.

Zprávy:

Gen. audience , kterou Sv. O. uděloval v sobotu v Castel G., byla jedna z největších. Do letního sídla papežova přijeli klerikové, gen. představené, které skončily právě svůj kongres, 400 rekrutů-karabinierů, poutníci z Holandska, Italie , 450 švédských a dánských turistů atd. Sv. Otec řekl každé skupině případné slovo a všem doporučoval apoštolát modlitby, lásky, odříkání akřest výchovy.

Kancléř Dr Adenauer byl včera v Moskvě přítomen mši sv. spolu s jinými 200 věřícími-diplomaty a jich rodinami v kostele sv.Ludvíka franc., jediném to katol. kostele v Moskvě. Mše sv. sloužil k kněz-Litevec, jenž je také jediným knězem v hlav. městě Ruska. V kostele je na oltáři socha P. Marie Lurdské a obraz P. M. Czenstochovské. Mše sv. se slouží v neděli a denně večer. Přes den je kostel uzavřen.

V Lusaka v sev. Rodesii přijal včera bisk. svěcení P. Adam Kozłowiecki T.J., ap. administrator vikariátu Lusaka. Obřad svěcení se konal sub divo před kostelem. Světitem byl Msgre Knox, ap. vikář z Monbrey, spolusvětiteli arcib. ze Salisbury a biskup z Bisesenu. Nový misijní biskup se nar. v Polsku 1911; na kněze byl vyšvěcen 1936. 3 léta na to byl ^{p.Kozłowiecki} Gestapem uvězněn a strávil v konc.táborech v Oświecimi a Dachau 5 a půl léta. Po osvobození odeslán do misií v jižní Africe, a nyní je prvním slovanským ap.-vikářem-biskupem v zemi, kde působí nejvíce slovanských misionářů. U příležitosti mis. boje v Saarsku biskup z Trevíru a Špýru Wehr a Markus Eman vybízeli v pastýřském listě diecesany, aby zachovali ve svých polit. diskusích sebevládu a umírněnost, aby se nedali strhnout k hanovení neb k hrozbám, zachovávajíce nade vše politické vášně ducha kř. lásky. Reholníci se mají zdržet všech polit. projevů.

Delegát Cyr-Met. Ligy v Anglii Dr Jan Tomášek promluvil na svět. Kongrese Pax Rom. v Nottingham v Anglii. Od těch nám sděluje: "Včera 28. VIII byla uspořádána pouť do Walshinghamu. Zúčastnil jsem se této pouti v úmyslu, abych se u milostného obrazu P. M. pomodlil za umílenou C., zejména v ČSR a za nás exil. Dopoledne byla mše sv. na louce u Slipper Chapel. Odpledne se konal poutní průvod po

Pokrovský směr-ať vědomě nebo nevědomky-upravuje bezbožeckému materialismu cestou k utlačovaným věřícím i tam, kde tento dosud neporoučel.

Co si myslí o kolaboraci z Katol. 2. Praktická kolaborace je ideální antithese. Podle učení Katol. Biskupství vlastní církve mají věřící poslouchat stávajících, také nespravedlivých mocností, nikoli však kolaborovat ve výstavbě nového řádu, založeného na materialistickém atheismu, který chce zničit víru a z toho ní vyvěrající morálku. Římský deník uvádí praktické příklady: Katol. školství je rdoušeno, vůbec náboženské vyučování je pomalu vylučováno. Na druhé straně pak se veřejná moc proti všem ujednáním vyměšuje do jurisdikce Církve-Biskupové a kněží, kteří se opřeli morganímu pustošení a směšování se laiků do náboženských věcí, byli inžernováni. Po hanlivých procesech vůči hierarchii a Sv. Stolici-praví pastýři byli uvrženi do žaláře. A pokrovci t.j. vlastenci laici a kněží za morální a materiální pomoc komunistů by chtěli prohlašovat, že je vše v pořádku, ba že dokonce v novém stavu věci lze spatřovat přirozené křesťanství, že jen politika Církve, spisatá s kapitalismem vzala za své.

Svatý Vatikán. denník Jasnečnovu zdůrazňuje, že jde o smutnou komplikitu, k níž se pokrovci-vlastenci propůjčují pronásledovatelům na škodu bratří. Je prý možné obrácení komunismu, taktice ano; z vnitřních i vnějších důvodů dovedou se mírnit, což však neznamená změnu ideologickou. Komunismus zůstává tím, čím byl; protináboženský boj pokračuje prostředky "vědeckými", jak lze pozorovat v tisku osvětském i v tisku lid. demokracií.

Jedním slovem: Dvojaký význam: pokrok-vlastenectví jest jen zbraň, jak vnitřně rozlepat katolicism. Toho pak, jenž se k onomu úkolu propůjčuje, netřeba už blíže označovat.

Na konci l' Osserv. R. vyvrací námitku, proč C. nestihá exkomunikaci a censúrami země nesocialistické. - I když snad tam leckde také nepřejí křesťanství, přece poprávají křesťanům svobodu k individuálnímu posvěcení křest. naukou, morálkou a svátostmi. Lidé tam mohou svobodně věřit v dobro a činit je; tato možnost však v socialistických zemích se odpírá. Nikoli, C. nenadřuje křesťanským zemím nedělá politiku, nýbrž slouží je věci Boží, Boží pravdě a nikoliv matení lidu. - To byl obsah včerejšího úvodníku Vatikánského dílu.

Toto jasné, osvobojující slovo, které tak jasně řeší otázku aktuální a snad i spornou otázku, přinese úlevu mnohým v naší vlasti. Je tu někdo, jenž s nimi cítí a jenž jasně vidí. - C. je nezradí, neopustí, bude chránit jejich duše a dědictví od Boha jí svěřené - všemi prostředky. — *naši věřící*

Makovec několik slov. Mat. půvek sv. Romana: - 894.

Máloval

Některé Vzkazy (U. Církvi) z domovu.

Obraťme se k poměřům doma, jak je vidíme ze svobodného světa a z blízkosti Náměstka Kristova. C. u nás je spoutána, zbavena síly řeholního života, biskupů a ved. kněží. Tlak ve smyslu protináboženském zejména mezi mládeží pokračuje. Už po léta lákáním a hrozbami část katolíků a kněží je verbována pro kolaboraci s nevěreckým režimem. Zvyknou si na to časem věřící? Smíří se s (tímto) Marx. Josefinismem, jak tento nynější směr označila l' Osser. R.? Dobří jistě zůstanou věrni, ač se lekají následků v budoucnu. Slabí a váhaví jsou v nebezpečí, že ~~se~~ ~~že~~ podlehnou a dají se na cesty opravdové kolaborace. Řeknou si: "Vždyť jde jen o spolupráci hospodářskou, nikoli kulturní. A dostanou se tak do vleku ^{celkového} socialistickeho, materialistického budování.

Tu přišla znenáhla rána, která měla být posilou dobrých, významných napomenutí těm, kteří jsou nástroji k rozsévání nesvornosti a schismatu; konečně povzbuzením oněch váhavých a slabých. Světu bylo oznámeno odsouzení Katol. novin, vycházejících v Praze a to dekretem sv. Officia ze dne 22.VII. Není to ovšem nic nového. Onen orgán komunistické Katol. Akce byl již odsouzen arc. Beranem a ostatními biskupy z 19.VI. 1949, když ještě byli svobodni. Nový dekret sv. Officia znamená jen, že vše zůstává v platnosti a že nebezpečí je stále hrozící.

Včerejší l' Osserv. R. píše o této věci, ovšem k poměřům v Polsku, pod názvem: Interview ve Stockholmu. Jaké polský časopis: Dzis i jutro - Dnes a zítra - byl nedávno podobně odsouzen, poněvadž kryje klam kom. propagandy. Je Stockholmu totiž polský poslanec Lubeński, který se nazývá katolickým, ač lépe by se ~~hodilo~~ ^{hodil} "pokrovovým", před redaktorem pařížského "Le Monde" ~~opravoval~~ svou kolaboraci. Nechce ~~prý~~ smířovat katolicismus a komunismus. Jedná se prý jen o upřímnou kolaboraci na socialistické výstavbě, tedy na poli hospodářském. Proto ~~hodil~~ ^{hodil} vodník l' Osserv. R. připomíná církevní zásady v této věci, které s malými obměnami se týkají všech zemí za železnou oponou. Reprodukujeme je zde:

1./ Je nutno dobře rozeznávat: katolicismus a pokrovost - u nás se říká: hnuti, vedené vlasteneckými kněžími. Jde o 2 zcela různé věci:

RaVat ČECO 13-9-55 út - Kč. nauka - 3. část řečí sv. Otce-historikům: Ca Rk
262/1

Papež Pius XIII. přijal včera v soukromé audienci it. jezuitu P. Riccardo Lombardi a skupinu jeho nejužších spolupracovníků /hnutí o lepší svět.

Na závěrečném zasedání X. mezin. kongresu historických věd požádal prof. university z Liege, Paul Harsin, předsedu kongresu, aby jménem všech kon-

gresistů poděkoval Jeho svatosti Piu XIII. za jeho slova při audienci, ^{jsme naslouchali} udělené kongresistům ve středu 7. září! Všichni ~~xxxix~~ jeho alocuci Recepce na Kapitolu a audience u sv. Otce byly vrcholné body sjezdu, s hlubokým dojetím, pravil prof. Harsin. Také zástupce sv. Stolice Msgr. Pio

Paschini vrohlásil, že mezinárodní charakter sjezdu se projevil právě při ~~papežské~~ audienci. ~~Účastníci~~ s radostí vzpomínají na tuto velkou a památnou audienci Pius XII. s radostí

a mohu říci, že i ~~xxxix~~ udělil audienci tolika vynikajícím

historikům z celého světa. Svatá Stolice se svými musey, knihovnou, archivem jenž obsahuje významné dokumenty pro dějiny jednotlivých národů, poskytuje ~~největší možnosti pro vedecký sjezd a pro rozvoj historických studií.~~"

V Clevelandu v sev. Americe vzpomněli stého výročí narození d. Štěpána Fur-deka, ~~duch. vůdce~~ Otce Amerických Slováků. Slavnostním řečníkem byl chicagský arc.kard. ~~Samuel~~ Alfons Stritch. Vyzvedl zásluhy tohoto velkého kněze o udržení ~~slovenského~~ kat.viry a uchování sverazu i uprostřed nového světadílu.

~~báší~~ V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem byl v pondělí zahájen V. sjezd "Kirche in Not - Církev v nouzi". Letošní sjezd jedná o komunismu, nepříteli mezinárodní jednoty, o bolševismu, ~~jeho~~ nahražce náboženství promluvil jezuita P. Wetter z Papežského ústavu Orientalia v Ríma, na téma: "Cesta, jež vede k Stalinovi a Leninovi", promluvil P. David z Curychu, a o Bolševismu v boji proti Církvi, prelát Kindermann, někdejší prof. na něm. bohosl. fakultě v Praze. ~~Je~~ čtrtek ~~se~~ sjezd skončí. V ten den bude posvěcen a otevřen t.zv. Dům setkání, jenž má být - podle slov ~~svého~~ duchovního původce: prelata Kindermanna - mostem mezi národy a vybudovat znova to, co zbořila národnostní nenávist. ~~lékařů, právníků, vysokoškoláků a profesorů~~

460 rakouských katolických laiků se súčastnilo studijního týdne organovaného v rámci kursů ~~xxxix~~ pro laiky. Profesoři předních bohosl. fakult a učilišt uváděli laiky do jednotlivých odvětví katolické dogmatiky, morálky filosofie, církve dějin a Písma svatého. Týden ~~ukázal~~, ^{jak} ve všech syc, třídách je ~~čítomysl~~ touha po vědeckých znalostech víry, základu té nábož. života.

Církev a kultura.

Fr. p.ř. Podáme obsah 3^č části allokuace, kterou papež Pius XII. pronesl minulý týden - 7.1X. vědcům-historikům, účastníkům X. Mezinárodního Kongresu v Římě. C. má úzké vztahy k dějinám. Z historického stanoviska je zajímavý problém poměru C. o.d/ k státu. Po těchto 2 částech Sv. O. konečně osvětlil další problém: poměr C. ke kultuře. C. měla ^{velký} mnohdy rozhodující vliv na kulturní vývoj 2 tisíciletí. Její vliv spočíval především v prvku duchovním, v jejím nábožensko-mravním životě. Byly-li tento zdroj oslaben, trpěla i kultura zejména v oboru řádu a sociálního míru.

C. se neztotožňuje se žádnou určitou kulturou; její úkol se vztahuje na všechny lidi a na všechny doby. Když Alarik obsadil Řím a imperium římské se hroutilo, sv. Augustin, ^{hluboce} tím dotčen, prohlásil: "To nepotrva věčně. Přejde vše, co Bůh stvořil, tím spíše, co Romulus zbudoval." - Rozlišoval jasně mezi existující C. a imperia. Tak soudí katolík.

Je pravda, že ^{v novověku} vztahy C. k západnímu světu doznaly vážných změn a to následkem racionalismu a liberalismu, jenž ^{vytvořil} státy 19. století. Sekularisovaná civilisace vliv Církve ^{oslabila}, oproti středověku ^{oslabila}, ač ani středověkou kulturu ^{nebyla} nazývat kulturou katolickou.

C. se neztotožňuje se žádnou kulturou, ač udržuje vztahy se všemi. Uznává je, ponechává v nich, co se nepříčí lid. přirozenosti. Uvádí pak v ně pravdu a milost Je. Krista. Tím velmi účinně přispívá k míru v světě.

I. Sv. Otec ještě zvláště promluvil o poměru C. k vědě a moderní technice, kterou stvořila Evropa či lépe řečeno západní svět. v posledních staletích. Vskutku věda a technika ^{pomohly} sestavají společným statkem lidstva. Nesou však sebou vžádná nebezpečí, ^{jež v sobě skrývá}. Znepokojující jest i fakt, že technika není s to odstranit hráz, která dělí rasy a kontinenty. Aby se předešlo hrozící katastrofě, z toho plynoucí, je nutno k vědě a technice přidružit jiné, mocné síly, nábožensko-mravní, jež lidstvo spojují. C. K. je si vědoma, že je má. O tom není třeba podávat důkazy historické. ^{Všeobecně:} C. se nestaví proti moderní technice, spíše slouží jako její protiváha a ^{zavrhává} ^{právě} ^{jež} uvádí ony síly v rovnováhu. Tak může C. i v době triumfující vědy a techniky konat dobré svůj úkol podobně jako v minulých staletích.

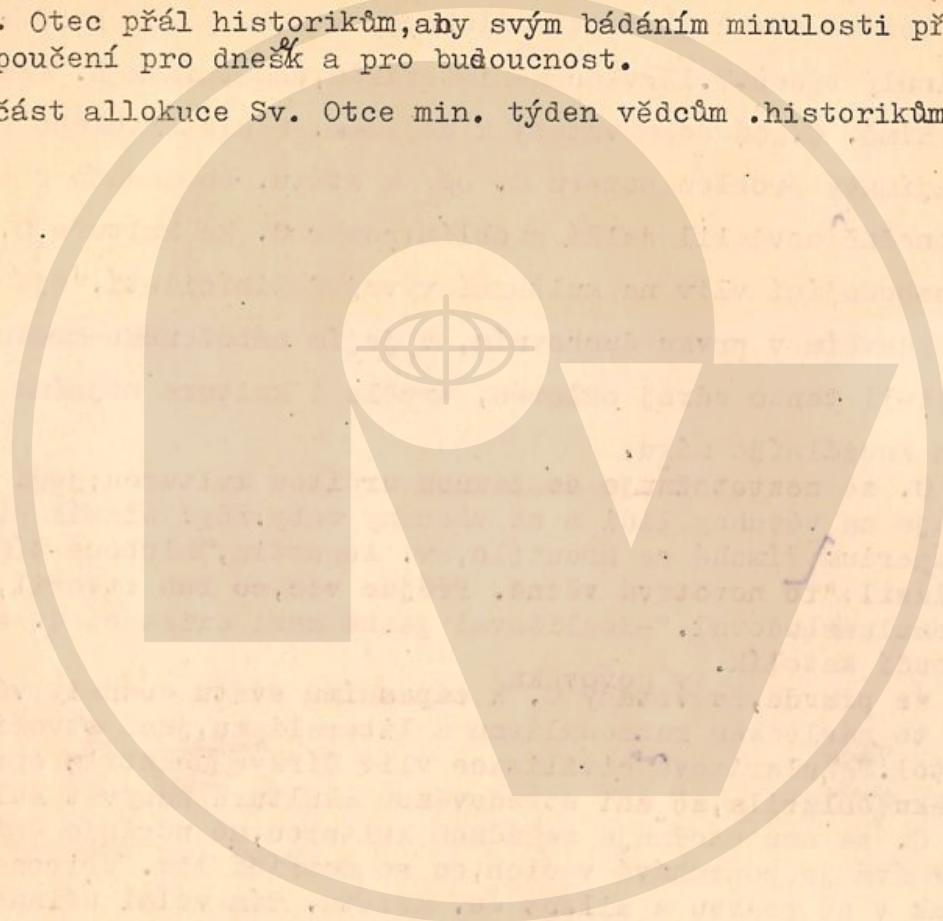
O poměru C. k vědě a moderní technice
C. se neleká soudu historie. Tu Sv. Otec upozorňuje, že právě před 70 lety Lev XIII. otevřel badatelům vatikánské archivy, aby ^{právě} bylo zřejmo, jak C. plní svůj úkol v dějinách. Historikové mohou v nich pozorovat jako v zrcadle svědomí C. - Jeden dokument ovšem může uvést v blud, celý soubor archivů vatikánu s materiélem všech pontifikátů ukazuje jasně, jak C. přes všechny změny dějin, lidí a situací C. stejně smýšlela a jednala podle týchž principů.

Ještě jednu otázku ventiluje papež Pius XII. Uvádí na pravou míru okřídlené heslo: Věda bez předsudků. "Tento dvojznačný slogan-pravidlo-působil zmata. Žádná aspoň positivní věda nemůže být bez předsudků. Každá vyžaduje určitých zákonů bytí a myšlení na nichž ^{má} být počatí. Správce je však ráčí: místo bez předsudků: věda nestrá

taková, když
t. j. hledat jen pravdu a nedat se ovlivňovat subjektivním zaujetím.
Zde jsme zajedno.

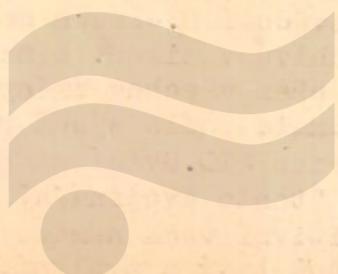
Nakonec Sv. Otec přál historikům, aby svým bádáním minulosti přinesli světu poučení pro dnešek a pro budoucnost.

-3. část allokuce Sv. Otce min. týden vědcům historikům.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

→ b.p. Šlavný Chárene - Komentáře Vol. 4, oč. v Jug. 10. 1955. Při začátku 14. Tom. kongresu 14.IX. Sv. Otec pronesl ve své vstupní řeči také passus o nukleární-jaderné energii. Pravil do slovně: "Nukleární Energie představuje jednu z největších nadějí lidstva v doméně technického pokroku. Nedávná konference v Ženevě o využití atomové Energie k mírovým účelům ukázala očím užaslého lidstva podivuhodné výsledky, již byly už dosaženo u různých národů na poli průmyslovém, biologickém a lékařském. Z triumfu pravdy, odhalené studiem přírody, Prozřetelností připravené, může vzejít perspektiva míru, jestliže lidská srdce položí za základ svých nadějí víru v Boha-Stvořitele a lásku ke všem bratřím." - Tato slova papež Pius XIII. při otevření Mez. Tom. Kongresu, který ~~ještě~~ se zde konal, poměrně filosofie sv. Tomáše k moderním vědám.

P. Rich. Lombardi nezahálí, rozvinuje svou myšlenku za Nový svět, dává kursy exerciční a pastorační pro kněze. Nedávno dával v Mondragone blíže Říma ^{tenuto kříž 40} VI execiční kurs arcib. a biskupům italským. Ten toto kursový měl být zároveň uchvalou jež dosavadní metody při kněžských exerciciích. Tento kurz se ~~ještě~~ byl věnován studiu papežských direktiv za Nový svět.

+ 4

Sv. Otec zaslal presidentu Nasserovi telegram, v němž ~~muž~~ vyjádřuje svou soustrast k obětem a škodám nedávného zemětřesení, ^{jež stihlo Egypt} v Egyptě. Při gener. audienci včera v poledne v Castel Gandolfo promluvil rolníkům, příslušníkům K. A. a přítomným dělníkům. Kromě ženské mládeže a úředníků letiště ~~byla přítomna~~ četní poutníci zejména z Francie, Belgie, USA, Vel. Britanie, Německa, Rakouska a Portugalska.

Katolíci i nekatolíci v celém Holadsku vyvěsili vlajku na půl žerdi ~~Novy~~ 14.IX. o. pochodu kardinála Jana de Jonga, arcibiskupa z Utrechtu, jenž zemřel ve věku 69 r. Smutek v zemi byl všeobecný; i hudební vysílání bylo přerušeno od 10 - 13. hod. Za rakví ~~krále~~ westminterský arcibiskup kard. Griffin a kolínský kard. Frings. Mezi četnými autoritami byli zástupci králov. domu, zástupcové vlády, města Utrechtu a diplomatického sboru.

60 delegátů-katolíků se zúčastnilo kongresu angl. odborů, který se konal minulý týden v Southport v Anglii. Vůdcem Svazu cizích odborů

Komentář Vat. rozhlasu -o poměru C. a státu v Jugoslavii.

Letos o prázdninách mAršál Tito prohlásil Amer. studentům-turistům, že v Jug. je náboženská svoboda a že lid dem. režim zaujímá vůči nábožen. vyznáním totéž stanoviska, jako je tomu v USA, kde je úředně odluka C. od státu.

^{kom.} Jeou to typické slova propagandy vůči svobodnému světu. Prostě Amer. odluka C. od státu se ~~nestará~~ nestará o C. Jug. se stará příliš ~~ne~~ ^z pretvárkou. Zde nekterá fakta z poslední doby: Čírk. hierarchie J. je pod přísnou polic. kontrolou; kontrola kázání ~~být~~ znova zpřísněna. Třem biskupům ~~pro malichernost~~ byla pro malichernosti uložena ~~přesná~~ pokuta a to Msgru Franičovi ze Splitu-biskupu z Istrije Msgru Nežičovi a biskupu ze Zadaru, 65tému Msgru Garkovičovi. ~~Tento byl trestán~~ Za to, že přijal několik dolarů z USA, ~~a to~~ pokutou 5.000 dol. Když se přihlásil do vězení, bylo mu vytýkáno, že provokuje a za "systematickou agitaci proti režimu" byl odsouzen k pokutě 70.000 dem.

V terstné zoně B, která dosud k vůli nejsítému osudu požívala relativní svobody, bylo nyní přikročeno k represálím ~~proti~~ kleru a katol. školám. Kom. režim v Jugoslavii, jako ostatně všude jinde, vede systematický boj proti výchově nového, Církci věrného kleru, a to s jasným úmyslem likvidovat Církev. Do malých seminářů je zakázáno přijímat hochy pod 24 let; mladší museli být propuštěni. Veřejné školy za pomoci stát. organizací (mládež) vychovávají v duchu materialistickém; v zárodku dusí každé duchovní děménko. Bohoslovci (kteří už jsou) ~~se~~ semináři, jsou povoláváni na vojnu, kde se jim vytoulká z hlavy kněžské povolání. Jsou jim ^{napsáti} předkládány listiny s podpisem, že se vzdavají duch. povolání. Kterí nátlaku podlehli a podepsali, nemohou být už ~~biskupem~~ přijati, neboť ~~by~~ byli biskupové ^{např.} ~~byly~~ soudně stiháni.

Z toho už je patrno, jak málo hierarchie v Jug. může proti zvuli a zlobě režimu, jenž provádí odluku Církve od státu. Komunistům moskevským stejně jako titovským nelze nikdy běřit, mluví-li o svobodě náboženství.

— Kom.-o

ústav pro studium
totalitních režimů

Komentář Vat. rozhlasu: Na okraj HHistor. kongresu v Římě.

Každého V.roku se koná Mez. Kongres historiků.Tohoto roku se konal vŘímě,zas po 50 letech a to od 3.-11.1X.Nejpočetnější byla delegace francouzská počtem 400 osob,pak anglická 225 osob.Z Italie bylo 263 účastníků,z USA 72,ze Sov. Svazu 24,z Polska 12,z ČSR 6, z Jugoslavie 78;celkem 1500 účastníků.Zastoupena byla i Sv. Stolice, početnou delegací,vedenou Msgre Paschini.

Po celý týden denně až po 6 sekcích byly studovány a diskutovány různé otázky z dějin sociálních, diplomatických a hospodářských;— také téma:Církev v dějinách,herese,které ji ohrožovaly a katol reforma.Největšímu zájmu se těšily sekce o současných dějinách.

Klasické referáty podali zvláště Hubert Jedin-o idei C. v XVI a XVII stol. a prof Battelli o historickém badání v Archivech vatikánských. Tento nejen shrnul výsledek badání za 75 let od otevření archivu učené veřejnosti,nýbrž podal i nové praktické návrhy pro mezinárodní spolupráci,včetně seznamu všech papež. listů.

Nezapomenutelná byla audience Sv. Otce,jenž byl 9.1X. vřele účastníky uvítán.Jeho řeč o poměru Církve k historii jsme již zde reprodukovali.

Závěrečná schůze se konala 11.1X v neděli odpoledne. Zde se jednalo o přítomném stavu studií a badání historických. Na kongresu bylo lze seznati,co se oboru dějinného bádání vykonalo za posledních 5 let,k čemuž přispěla i výstava děl-rovněž v českém jazyku.



ústav pro studium
totalitních režimů

-ze života

V dnešní čtvrt hodiny jsme pro vás přichystali zprávy a kuality z kat.C.v.s ze života

VM. Audiencí u sv.Otce pia XII. v Castel Gandolfo byl včera zahájen IV.

mezinárodní kongres tomistické filosofie a teologie, pořádaný Raježskou akademí sv. Tomáše Aquinského. Audienci byli přítomni všichni účastníci kongresu, mezi nimiž jsou zástupci asi 70 universit a fakult ze všech časťí světa. Byl tam Václav Pizzardo (přededa kongresu), prefekt Posv. kongregace seminářů a universit, dále rektor Pap. university Gregoriány, řadou profesorů téži university, sekretář kongresu jezuita P. Boyer, generál řádu dominikánů P. Browne s profesory filosofie a theologie na Pap. učilišti Angelicum. Ve své francouzské alocuci Pius XII. stručně pojednal o předních problémech dnešní tomistické filosofie v poměru k nynějšímu pokroku přírodních věd; Pius XII. poukázal na úpadek mechanicismu a na ~~zamýšlenou~~ hylemorfcikého výkladu kosmologie ~~tedy~~ determinismu v anorganickém světě. Mexik. tomistický sjezd bude zakončen v sobotu.

Janov. V kapli ústavu Arecco 800 kněží a asi 10 biskupů bylo přítomno zahájení týdne věnovaného studiu aktuálních otázek pastorálky. Nejdříve bylo přečteno posleství pia XII. a pak organisátor Týdne, arc. kard. Siri podal body k rozjímání o "Přítomnosti Boha v dnešním světě".

Berlín. V sovětském pásmu Německa se začaly přípravy na nové t.zv. Zasvěcení mládeže, jež se bude konat příští rok. Do konce září mají být přeorganiso-vány propagační kroužky, jež budou přesvědčovat mládež, aby se zúčastnila zasvěcení. Od října do března se budou konat t.zv. Hodiny mládeže, a v nich poučování mladí o základních životních otázkách, rozumí se v komunistickém a materialistickém duchu. Koncem března a v dubnu jsou slánovány obřady Za svěcení. Jak známo, Zasvěcení bylo rozhodně a jednomyslně odsouzeno katolic-kými biskupy celého Německa pro otevřeně protináboženský ráz, katolíkům bylo zakázáno se jich účastnit pod trestem zákazu svatosti, jenž stihne jak rodiče tak i děti. Též oficiální evangelické kruhy oz. Zasvěcení zavrhlly.

Celovec Katolická Církev srovnává v Rakousku 291 škol nejrůznějšího druhu a stupně: 92 obecných, 6 gymnasií, řadu obchodních a odborných škol. Nejdíce jich je ve Vídni 89. Jen v Korutanech stát ušetří pouhou existencí kat. škol na 2 milony rak. šilinků. Chápeme tedy, že kat. biskupové se v zájmu s ravedlnosti domáhají podpory státu na tyto kat. školy.

Leopoldsville (Belg.Kongo). V Leopoldsville v Belg.Kongu byl zakončen Mezinárodní týden studijní o náboženské a lidské výchově černé Afriky, organizovaný Mezin. studijním střediskem pro náboženskou výchovu z Bruselu. Učastníci hleděli přiblížit vsem africkou mentalitu, jejíž důkladné poznání je tolik nutné jak misionářům tak i domorodým knězům. Hlavní přednášky pronesli jezuité P.Hoffinger a čínského semináře v Manile na ostrovech filipínských a P.Delcuve, ředitel jmenovaného mezin. studijního střediska pro náb. výchovu. Poukázali na to, že úplná náboženská výchova je cesta k proniknutí tajemství osoby Ježíše Krista. Způsob výkladu má být vždy sříšsoben stupni vývoje posluchačů i prostředí, v nemž oni žijí. Byly podány praktické příklady, jak vykládat pravdy víry detem, dojatým, katechuménům a vzdělaným vokrocilým katolíkům. Dr.Coloombo, poslanec z Horní Volty a býv. státní ministr promluvil o mentalitě v zadaném afrického katolíka, jenž dovede odnítnout co je pohanského v západní kultuře a jenž bude po vytvoření takové srovnatelnosti, jež zcela odpovídá zásad nám nadostné zvěsti, zvestované evropskými misionáři.

V Utrecht v. Hol. re homicide of Dr. Niemann, Utrecht. arr. Lord de Jager

Pelagic benth. planct. are bivalves. Major species; Glyptodon, west. and. Lima further.
holothurian Tridacna, Scutum, Scaphopod, Mytilus, Diplopeltis, Conularia which is very abundant
the hard. deformed. etc. planct. mucus. Pholidina Peristedion a very good wt. Thalassia grasses to 2^o W. V.

14-9-57

263/2

Berlín (S&C56)

Berlínské biskupství, ležící na rozhraní a uprostřed dvou světů slavi letos 25 let svého trvání. U kolébky biskupství stál ^{a o jeho zřízení měl velk zas-} kap. nun- cius Msgre Eugenio Pacelli, dnešní papež Pius XII. Nuncijs Pacelli dal též diecési heslo: Contra correntem, t.j. proti proudu. A diecése: nejdříve ^{tato slova byla char.} ~~hl. m. u. dle~~ boj proti úpadajícím mravům a sociální bídě po r. 1920, dále boj proti politice národního socialismu, a konečně proti bídě 12 milionů uprchlíků a vysídlenců z vých. zemí; i dnes bojují berlínští katolíci proti proudu: proti rudému a protináboženskému totalitarismu. Berlinská diecése leží v srdci starého Pruska. Život ~~málo~~ ^{hr. 18. st.} málo ^{hr.} tisíc katolíků ^{hr.} nebyl lehký. Tep- rve volnomyšlenkář Bedřich Velký daroval katolíkům r. 1742 pozemek na po- stavení prvého kat.kostela v pruském hl.městě. Za Pomoci ^{hr.} Benedikta XIV. ~~zal~~ a katolických vládců byl postaven chrám sv.Hedviky. Území ~~býlo~~ ^{hr.} část~~s~~ vratislavské arcie iecese až do r. 1930, kdy Pius XI. býlou Pastoralis Oficii stano- vil hranice nové berlinské diecése a chrám sv.Hedviky povýšil na katedrálu. V Organisační a konsolidační práce prvého biskupa Msgra Schreibera pokračoval druhý biskup, ^{hr.} Msgr. Konrád Preysing. Počet katolíků stoupil na 600.000, o něž se staralo 317 duchovních ve 187 farnostech. Katolických škol, obecných i středních bylo víc než 100. 10 katolických nemocnic patřilo k nejlepším. Za Msgra Preysinga však nastalo hitlerovo pronásledování. To s ^{hr.} druhou světovou války zničilo velkou část ^{hr. zružami} toho co katolíci za léta vybudovali. 15 kostelů a 27 kaplí bylo úplně zničeno, dalších 53 bylo těžce poskozeno - mezi těmito i katedrála sv.Hedviky. Sotvaže však pomnula bouře katolíci začali budovat znova z trosek. Vedl je již kardinál Preysing; titul kardi- nála dostal za svůj statečný postoj za dob národního socialismu. ^{hr.} Mezi berlinským biskupem ~~je~~ ^{hr.} Msgr. Weskam, který si vzal za své heslo slova: "Aedificare ecclesiam Christi", budovat Kristovu církev. A že ji opravdu buduje, dokazují nové a nové kostely jež ~~bu~~ ^{hr.} znova světí se rekonstrukcí a opravá~~ba~~, anebo úplně staví. Dnes čítá berl. diecése 106 farností; 395 kněží světských a 55 řeholních se stará o 640.000 katolíků žijících mezi 6 miliony evangelíků. - Jedním zhlavníci duch. středisek kat. Berlina je kolej sv. Petra Kanisia, řízená Otci jezuity, ~~je~~ ^{hr.} 700 žáků. - Kat. Berlín jde i dnes proti proudu více než polovina věřících žije na sov. území okupačním: jsou ostrozem, hrázi proti sířicí se rudé záplave. A svou obětavostí a vytrvalostí jsou příkladem svým bratřím u víře v západním Berlíně i v západním Německu.

Berlín (S&C 60) Korespondent holandského listu De Tijd referuje z Berlína, o rozhodnutích, jež byla přijata na nedávné tajné schůzce ústředního výboru komunistické strany vých. Německa. Počínaje 1. zářím bude vyučovací systém ve vých. Německu úplne ustaven podle vzoru sov. Ruska. Toto rozhodnutí známená další krok k úplnému zbolesvisování území mezi Labí a Odrou. Je též otevřený útok na církevní autority těch krajů. Kat. stejně jako evangelické církevní autority ~~na~~ ^{15.} prosince upl. roku podaly vládě memorandum, jímž protestovaly proti školské politice vlády a proti propagaci materialismu. Biskupové též poukázali na to, že ústava povoluje zřizování a vydržování soukromých čírkevních škol, kdežto komunisté je ruší a zakazují, aby byly otevřeny nové školy. Odpověď na memorandum představitelů církve je toto nové porušení základních práv člověka. Uvedené rozhodnutí ústř. výboru kom. strany, kromě zavedení sovětských materialistických a bezbožeckých vyučovacích metod ruší dosavadní vyučování náboženství. Tomu byly dosud vyhrazeny hodiny, i když mimo rámec Oficiálního rozvrhu hodin. Školní budovy budou též otevřeny politickým komisařům z továren, stejně ^(návštěva) jako továrnám a povinná práce bude tvořit součást školní výchovy. Ti kdo budou chtít navštěvovat vysoké školy musí nejdříve dokončit vojenský výcvik. Pro všeobecný odpor obyvatelstva upustila vláda od plánů zařadit ženy a děvčata do vojenských oddílů u strojních pušek, děl a u padákových oddílů; povinně se však vyučuje i v dívčích ústavech předvojenská výchova, zacházení se zbraní. Tak tedy vypadá v praxi tolik vychvalovaná komunistická mírová propaganda.

Hong Kong. Misijní zpravodajská služba přináší několik podrobností o životě kat. Církve v Mukdenu, v Mandžusku. Tamější arcibiskup Msgre P'i byl propuštěn z vězení, ale hned tak vážně onemocněl, že musel být převezen do nemocnice. Msgre P'i byl odsouzen na 6 let do žaláře, ale ^{jeho} ~~xxii~~ trest mu byl proměněn v domácí vězení. V Mukdenu je 5 čínských kněží již přes 3 léta ve vězení 7 či 8 kněží věrných Církvi, kteří odmítli přidat se k vlastenecké Církvi. Žije ještě na svobodě. Čas od času jsou povoláni na policii a přísně vyslýcháni, zda mají styk se zahraničím. Křeštané ve velké většině se chovají vzorně. Vlastenecká Církev má jen několik přivrženců. Ti se zmocnili peněz diecéze. Seminář i dům reh. sester jsou obsazeny komunisty, kteří budov užívají za vězení. *Mukden*

Vo zprávách vat. rohlasu uslyšíte komentář: Belgičtí katolíci manifestují za kat. školu, a závěrem věnujeme vzpomínky sv. svátka sv. Ludmily.

Zítra v sobotu sv. Otec Pius XII. přijme v soukromé audienci manžela hol. královny Juliány, prince Bernarda, a jeho matku princeznu Armgardu z Lippe Biesterfeldu. Audience se bude konat v pap. paláci v C. Gandolfo podle obvyklého ceremoniálu, odpovídajícímu hodnosti váženého hosta.

Primas Argentiny a arc. z Buenos Aires kard. Copello, znovu vážně onemocněl a byl převezen do nemocnice Malých sester P. Marie. Arcidiecési spravuje provikář Msgr. Mensa. Zhoršení zdravotního stavu arc. kard. Copello je obecně připisuje starostem a protivenstvím poslanců. Kard. Copello má 75 let; arc. V Buenos Aires je od r. 1932, kardinálem jej jmenoval Pius XI. v kons. 16-12/55

Druhý den tomistického kongresu ve Rímě byl věnován studiu poměru tomismu k hegelianské a marxistické dialektice. Z přednášek a diskusí bylo konkludováno, že marxismus jako dialektonický systém je v naprostém rozporu s tomismem; jako ffický systém obsahuje paradox, protože ztotožňuje skutečnost s hmotou a protože hmotě připisuje dchopnost dialektiky, jež je činností ducha; paradoxní je i marxistické řešení sociálního problému, neboť marxismus rozpoutává jen třídní boj, místo aby usiloval o organizační a dynamickou svobodnost; jako náboženství je marxismus naprosté popření Boha.

Farář jediného kat. kostela v Moskvě, dp. Butyrovic z pochází z Rigi, kde pracoval 16 let, než se přestěhoval do Moskvy. Farnost sv. Ludvíka je pod pravomoci arc. z Rigi. Naposled byla visitována 15. května 1955 ap. administrátorem libavského biskupství Msgr. Petrem Strodsem, který v M. za všech svých visits udělil 264 osobám sváost biřmování.

Katolická strana Horního Rakouska má ve svém volebním programu uznání zákona platnosti církevního manželství, dále cíce žít o lepší rodinnou politiku různými finančními úlevami zvláště rodinám s větším počtem dětí, a konečně za státní podporu soukrom. kat. školám.

V sev. Vietnamu byl znova uvězněn dp. Pham Tan, protože prý nutil katolíky k odchodu na jih. Dp. Pham Tan byl zatčen již dříve, ale po uzavření Ženevské dohody byl propuštěn. Dp. Pham Tan je obětí nového zákona o náboženské svobodě, který trestá ty, kdo ohrožují národní mír (pod zámkou nabož), jednotu a nazávislost země a ty, kdo brání věřícím plnit jejich občanské povinnosti. Dp. Pham Tan spravuje ap. vikariát Than Hoa v neopříjemnosti biskupa.

Kongres o katolické výchově v Belgii (S&C 68.)

U příležitosti 25.výročí vydání encykliky Pia XI. o kat. výchově "Divini illius Magistri", uspořádali belgičtí katolíci mohutný sjezd, který měl být též demonstrací jejich pevné vůle nesmířit se s nespravedlivým zákonem soc. ministra Collarda, namířeným otevřeně proti kat. školám. Sjezd byl důkazem, že kat. si své školy uhájí a to i za cenu finančních obětí.

Sjezd se konal ve dnech 3. až 4. září, súčastnilo se ho na 200.000 katolíků; u předsednického stolu seděl belg. primas kard. van Roey, ap. nuncius Msgr. Forni, všichni belgičtí biskupové, řada býv. ministrů, senátoři a poslanci křesťansko sociální strany, učitelé, rodiče i býv. žáci kat. škol.

Za kat. rodiče promluvil rředseda Federace kat. organizací Delgrange. Dříve než se zmínil o právech rodičů, promluvil o jejich povinnostech: "Vydají jednou přísný počet z toho, jakou výchovu dali svým dětem. Rodiče, tím, že vstoupili v manželství, zavázali se přijmout ženy a postarat se o jejich věčnou spásu. "Rodina není dokonalá společnost, protože jí chybí některé z prostředků nutných k dosažení jejího cíle: výchovy detí v plném smyslu slova. Stat touto dokonalou společností je: má všechny prostředky k dosažení svého cíle, ale jen na svém poli. Pole působnosti státu nesmí překročit práva rodiny, tež jsou Božího původu a nezbezpečitelná. Jestliže rodina nemůže dát dětem žádanou výchovu, žádá si pomoc od státu, však má právo žádat, aby ve škole bylo ovzduší a prostředí rozvoji nadpříporzeného života, jejž dítě dostalo na krtu svatém. Nestačí kříž na stěně, mládež je musí nosit i v srdci" Degrance závěrem svého proslovu děkoval biskupům za jejich statečný a pevný postoj, když se o školském zákonu ministra Collarda jednalo ve sněmovně a v senátě. Děkoval i kat. poslancům za jejich úsilí, kněžím řeh. sestrám i bratřím laikům schválení zákona. A konečně děkoval i vychovatelům: "Máte a ne na posledním místě i laickým učitelům, kteří se rozhodli zůstat na kat. školách dále, i když budou méně placeni než na školách státních.

Do budoucna přál rodičům i vychovatelům hodně optimismu: nespravedlivý zákon nezůstane dlouho v platnosti.

O povinnostech státu vůči Církvi a rodině promluvil min. Van Cauwelaert. Nic na světě nemá právo nad ním světem nadpřirozeným, vláda nad dušemi je jedině kompetencí Církve. Také před rodinou musí stát ustoupit, neboť rodiče dávají život dětem ne stát. A tento život má být podle křesťanských zásad, protože Bůh sám stvoří duši pro každý lidský život. Belgačtí katolíci milují svou vlast, jsou ochotni přinést pro ni i největší oběti, ale když státní úřady jim poroučejí co je proti Božím zákonům, mají právo, ano povinnost říci ne.

O dogmatickém a morálním významu encykliky *Divini Illius magistri* promluvil kard. primas van Roey. I v této encyklice když (Pius XII.) žádá kat. školní výchovu pro katolické děti ⁽¹⁾ mluví jako pastýř a učitel.

Sjezd ~~kat.~~ výchově byl zakončen v neděli 4. září u národní svatyně P.M. ~~Na Prostřední~~ v Koekelbergu u Bruselu. ~~Před basilikou~~ defilovali zástupci všech kat. škol v Belgii se svými prapory, dále skupiny Katolické akce a organizace křest. dělnických a zaměstnaneckých odborů. Bylo přečteno poselství sv. Otcem Pia XII. ~~a~~ Po mohutné pontifikální mši svaté, při níž zpívali ~~zpívají~~ začínající ze kat. škol, byly všechny katolické školy v Belgii slavně zasvěty Božskému Srdci Páně. "Silni tvou Božskou pomocí my všichni, učitelé, rodiče i vychovatelé se zavazujeme, že ke Tvé slávě postavíme překrásný památník, jehož živými kameny budou duše našich dětí"...

To byl komentář :Sjezd za kat. výchovu v Belgii.

Hág. Holandské kat. skautky slavily 10. výročí svého obnovení po druhé světové válce. 2.000 vedoucích skautek, táborečicích na místě Goudsberg pozdravil sám arc. koadjutor utrechtský Msgr. Alfrink: jménem holandského episkopátu jim děkoval za to co vykonaly pro dobro Církve v Holandsku. "Skautská výchova se zakládá na dobrém a krásném v člověku a v přírodě. Dobro a krása jsou odlesky Boží dobroty a krásy, aproto nás musí vést k Bohu. Hleďte v celém svém životě být zjevením Boží dobroty a krásy." Mons. Alfrink též poukázal na úkol vedoucích skautek: přinést radost do života bližních a v této radosti sloužit Bohu. "Tak bude vaša práce vašeho hnutí požehnáním pro vlast i Církev."

Svátek svaté Ludmily nemá dnes místo v oficiálních seznamech národních velikánů a velikánek. Kdysi jí nazývali matkou českého národa, a národ jí byl vděčen, že mu vychovala svatého Václava. V jeho jméně a v jeho mučednické oběti se po staletí ztělesňoval ideál národního a náboženského života. Národní a náboženský život byly ^{dnes} od sebe odtrženy, a náboženství má právo jen na museum. Opravují se kostely a kláštery, ale ne aby sloužily náboženskému životu, nýbrž aby se staly stánky protináboženské propagandy, která dovede využít ^a dějin pro své stranické účely.

Ale pro katolíky a pro každého věrného Čecha, zůstane vždy jméno svaté Ludmily svatým, vlastě křesťanským matkám bude připomínat jejich velkou odpovědnost za výchovu jejich dětí. Jestliže v minulých letech byl tento úkol nesmírně těžký, je tím těžší letos; ale jestliže v minulosti neměně těžké nescházela nikdy našim matkám přímluva a ochrana svaté Ludmily a ostatních českých patronů, nebude jim scházet ani dnes. ~~Byl to~~ Sám sv. Otec, ~~jenž~~ to českým ^{právem} ~~katolíkům~~ připomněl v liste poslaném ^{před 3 roky} katolíkům Čska: "Nechť při vás stojí ve vaší těžké nynější zkoušce svatí nebřtané, jimiž se chlubí vaše národy... svatá ludmila, která za těchto těžkých poměrů připomíná matkám rodin s jakou důsledností a bedlivostí mají vyučovat děti křesťanské nauče a vést je ke ctnosti... Obracíme se především k otcům a matkám, a důrazně je povzbuzujieme, aby ve věci výchovy dětí nedbali starostí a únavy, neboť za dnešních poměrů je především jejich povinností doplňovat s největší pečlivostí ^{a ti dobrí} to, nač nestačí kněží, učiteli na školách." ^{v duchu}

~~Ke svátku svaté Ludmily~~ Ke hrobu sv. Ludmily připutují v její ^{a my duchovně} svátek všechny české kat. maminky, a budou prosit: Oroduj za nás sv. Ludmilo. Abychom dovedly uchovat sým dětem víru a ctnost, abychom je vychovaly v hranné svědky Kristovy pravdy a lasky proti všem náporům lži a nenávisti materialistického světového názoru."

Oroduj za nás!
Svatá Ludmila!

17. IX.

H. J. Kamm:

26511

ned-avong: ned-promlung: Rorile defi —

+ nov. avong: nov. promluva: Konference —
Sr. O. zájedl je náro v konferenci prince Bernharda a Flo-
landské, jeho manželky Margarety, kněžnu ke řecké - Brézové - Brézové -
mistrovnu za svou netří prince Bernharda Eleonora Ratibor, jeho konkurenční sekre-
tár, plukovník leteckého Sondermaana a duch. poradce holandské. Cezace.
Egli ^{zajíždil} z u vahorného paláce faj. pán. Kromerizku a svédečku v dobrovolném
říjnu. Zavítal do brněnského salónu. — Pán XII. se vzdálil Kromerizem a při-
cestoval Bernhardem a nejdříve se křivě o prince Kromerizem - společně s orga-
anem Kautským společností; jenuk (jeho holt bratr) přivedla — místy když i v jeho
společnosti i v jeho jízde.

nechtat sympatie lastu voci
vzdalit se v sanci, vase rodine, soc. Sudboz. jivouc
Dališ - "kde = karlovarské Univerzity?" Rad tuto návštěvu posl. a načež
dokument osvobození Karlovarského města, v roce 1945 spravující
čin do círk. Sudboz. — kde = Karlovarského města Franka postrádá odpovědi. 2 měsíce
uplynuly od onoho "milionového aktu" který mezi pravil nepravedlosti, správ
charu všechny věci věrily obecněm v r. 1949. Kvůli se rozprodělo město nato
máv. primásemu. Kdo = kde postoj koncilium? Kvůli se rozprodělo město nato
neměl? Kvůli se rozprodělo město? Kvůli se rozprodělo město? Kvůli se rozprodělo město?
a mořila zavíračka jeho ditta, — pravil arc. unicevský Karol Jan Kudel? sloužil pouze
mír sv. ve farném kostele v Dachau na západě Německa v. věnu. Vé měsíce jich
bylo v Německu Rakousku, Itálii, Belgii, Holanđi, z Lucemburska — "Kazany" město ko
lidu neuvedlo neb říká, — v milosti" pravil dale Karlovarský Jevíčka Perníka z Godesberga
prohlásil v Dachau plán 14. května k pronášedování Kicemi a Kacincem C.
byl děkan a kněz. Alois Schellius z Valdštejna vyzval obecnost, jak C. o slovala ta
naciost. — Žejdu řík. věnu v Kicemi, valdštejn a ročen Kádovou taborové.

Rodiče a děti.

Dr. př! Před nějakým týdnem nastoupily zas děti do školy.

1. září Ve čtvrtek vedly maminky nebo babičky poprvé své hra-
vé děti; vnuka nebo vnučku do velké ponuté budovy, kde ve třídní la-
vici usedla u nich starost a neopustí je až do konce hrobu.

Snad i oplakaly částečnou ztrátu dítěte, ztrátu jeho bezstarost-
ného dětství, když byly ráno obětovaly v kostele za ně -snad i s
nimi sv. přijímání. Řekly si: Konečně musí to být. Dítě nemůže být
~~celé~~ pod ochrannými křídly andělů domova; je to vůle Boží, že
rodiče jsou zde k vůli ~~z~~dětem a ne naopak. Tak se trochu uklidni-
ly, ne ovšem zcela.

Když škola bývala pokračováním rodinné výchovy, bylo to něco ji-
ného. Dnešní komunistické škole rodiče ~~právem~~ svěřovaly své dě-
ti s obavami, ^{apárem} nejdou namnoze do týchž dobrých rukou, nýbrž ja-
koby do spárů dravců, ohrožujících jejich duše. ^{že} proti tomu se
dá přece něco dělat, víc než jen spoléhat na dobrý základ z rodi-
ny a na pomoc Boží.

Odezíráje od tohoto nebezpečí rodiče mají zaujmout správné
stanovisko vůči dětem. Mají si uvědomit, umysly Boží, když jim
Bůh dal dítě. Ani v tomto ohledu není vždy jasno; i zde jsou a
byly chyby. A přece úmylsy, Boží jsou jediným měřítkem zásluh, vi-
ny a utrpení. ^{výšky} ~~toto~~ pojetí je problem zjednodušen, ~~a~~ jeho trpkost od-
straňuje. Bůh dal rodičům děti do rukou, aby mu byli nápomocni
v jeho nehotovosti, aby je dovedl přes vytvářející se dětskví
a mládí k životu odrostlých ^{lidí}. Vaše děti, m. rodiče, jsou vám
úkolem, nikoli předmětem, na němž byste uspokojili - zvláště vy mat-
ky a babičky - svou potřebu mazlení a něžnosti. Ne jako hračka
vám byly dány ani v onom rozhodujícím stadiumu od 2 - 4 let. Měly
být od počátku trpělivými kamarády jejich hry, nikoli ony vám hrač-
kou.

Děti tedy nejsou majetkem rodičů, který by si podrželi po celý
život a s nimi si dělali, co by chtěli. "To je mé dítě, nikomu nic
do toho není, co s ním dělám" - To je pochybený názor. Dítě neby-
lo rodičům dáno ani jako laciná pracovní síla. Bohužel bylo tomu

tač namnoze, že křípodvýživou trpící děti byly zapřáhány - třebas do domácího průmyslu jako poslední výpomocná síla. Tato smutná perioda evropských hospodářských dějin je už bohudíky za námi, ač nyní někde i kom. režim ^{i dnes někdy} sahá k ^{oném} metoda, které dříve odsuzoval.

Úkolem jsou tedy děti; máme jej splnit a to jen pro dobro dětí.. O nic jiného se nejde než o jejich blaho, o jejich pokrok a rozvoj, o jejich časný i věčný osud. Proto jsou rodičům věnovány; lépe řečeno rodiče jsou jim věnovány. Jsou jim věkou milosti neb ~~velkou velkou~~
~~zákazou, neštěstím.~~ ^{rohovýci}

Tak rozhodující postojí rodičů vůči dětem je nezíštnost. Přiroda se už o to postarala, když při vrozené rodičovské lásce, zvláště mateřské lásce vtiskla ~~teny~~ to dojemný rys. Nezíštnost ovšem a zapomenutí na sebe musí být ~~zuslechtěn~~ a duševně utvrzeny, aby rodiče vskutku nemysleli na nic jiného než na blaho dětí a nepodlehli žádné vášni, ať panovačnosti neb zíštně chápanému pocitu autority. Ovšem ani taková nezíštnost nesplní všechna přání a nápadů dětské, což by bylo pro ně velkým neštěstím. Naše dobrota a ~~ne~~ přísnost, chvála i hana, rozkaz i trest, to vše má být řízeno jednou myšlenkou: co dítěti prospívá, jeho tělu, duši, jeho charakteru ~~pro~~ budoucnosti: Co v tomto stadiu vývoje, v tomto nynějším duševním rozpoložení mu prospívá. Čím dokonaleji se rodičům podaří zatlačit do pozadí vlastní podrážděnost, náladovost a své vlastní tužby, tím snáze a dokonaleji se zhodí svého úkolu, výchovatelského, vzhledem k utváření dětské duše a dětského charakteru. - Toto ~~že~~ bylo v platnosti vždy; dnes se ovšem vyžaduje ještě něco více.

Rodiče svěřují své děti komunistické, v marxistickém duchu vedené škole. Přesto však se ~~jm.~~ rodiče, neobávejteže děti nutně podlehne. Ani marxistický učitel či učitelka vám je nemusejí zknout, když ~~aut.~~ má dobrý základ, jakoby protiváhu. Považte, že rozhodující stadium výchovy je doba předškolní. Říká se, že výchova je v hlavních rysech skončena ~~před~~ tím, než dítě jde do školy. I pak přece rodiče, ~~rodiče~~ zůstanou (anděly strážnými, aspoň z povzdálí) svých dětí a budou paralysovat neblahý vliv školy. Náboženská praxe se společnou bohoslužbou a modlitbou zamezí ~~mohou~~ zludu. Nadto dnes rodiče mají povinnost sami pečovat o náboženské vzdělání dítěte. Výkladem bibl. dějepravy a katechismu vštípíte dítěti konkrétní ~~mámu~~ zásady. A to je důležitější než bědovat.

Vaše děti jsou dnes povoleny k velkým věcem. Mají jednou přemoct dnešní ~~zpracovanou~~ ~~teorii~~ ideologii a vytvořit nový zdravý směr. Bůh to chce a je s nimi. A ~~dokáží~~ to s jeho pomocí, s pomocí rodičů, zvláště bude-li jich mnoho. - Snástupem dítěte do školy nastává rodičům ~~teví~~ úkol další velký úkol, až vyvstávají nové naděje. Splní-li ~~rodiče~~ svůj úkol, splní Bůh svůj. Milost Bůží učiní z nich Bojovníky za lepší budoucnost, za lepší společenský řád.

- ned. prouduku: - 44

V dnešním pořadu po zprávách vatikánského rozhlasu uslyšíte rozhovor: "Obrázky z francouzské revoluce".

Na svém letním sídle v C.G.
Papež pias XII. udělil dnes ráno zvláštní audienci účastníkům pátého výročního zasedání spolků pro evropsko americké přátelství. Ve své francouzské alocuci Pius XII. vděčně vzpomněl veškeré úsilí, které se ve světě koná k udržení trvalého a spravedlivého míru mezi národy. K tomu účelu přispívají nemálo mezinárodní spolky. Mimo Vzájemný lečší poznání, a stvky turistického nebo kulturního rázu. Tyto styky však nesmějí zůstat jen na materiálním poli, musí se povznést až ke morálním a duchovním řádu, a společně pak vysotoupit na obranu spravedlnosti a lásky. — Audienci, kterou Pius XII. udělil dnes ráno účastníkům 5. zasedání spolků pro exropskoamerické přátelství, bylo přítomno asi 100 kongresistů, mezi jinými předseda kongresu princ Bernard z Holandska, belgický min. předseda Zahrada Spaak, aul, Henry Spaak, a býv. franc. min. předseda Biadult.

Všechny římské deníky přináší, že z kom. Číny byl vypovězen biskup Xxímk zprávu, že z kom. Číny byl vypovězen biskup z Lachokowu, Msgr. Alfonso Ferroni, italského původu. Msgr. Ferroni byl ve vězení od r. 1951, do H.K. přišel v tak zbědačeném stavu, že musel být hned odnesen do nemocnice. Jiný čínský misionář, v těchto dnech vypovězený z Číny, je Američan P. Rigney. Na tiskové konferenci v H.K. P. Rigney vyprávěl, že byl zatčen v červenci 1951 prý pro šírení, trubky, míru.

V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem se skončil letošní sjezd Kirche in Not — Církev v nouzi. Jednalo se o komunismu, jako překážce světového míru. "Dnes už každý vidí, že koexistence se systémem, který svou podstatou usiluje o nadvládu nad světem není možná," pravil ve svém proslovu prelát Br. Kinderman, někdejší prof. teologie v Praze. "I kdyby snad jindy byla možná koexistence s těmi, kdo jsou v omylu, není to možné s komunismem, protože tak bychom došli k vítězství lži nad pravdou, diktatury nad svobodou, a tím k zničení veškerého mravního zákona. Jedno nám však musí být jasné, že bojem proti komunismu nemáme na mysli ani nenávist vůči těm, kdo jsou v omylu, ani vojenský konflikt. Nás boj proti komunismu spočívá v odhodlaném a pevném postoji proti zhučné ideologii." Sjezdu "Církev v nouzi" byl přítomná zástupci 25 evropských národů, a 8 biskupů. Z činosti sv. Otce za uplynulý týden se zmiňuje o audienci úč. h. mez. sjezdu tomistické ffie a theologie, o audienci, kterou Pius XII. udělil manželům hol. královny prince Bernardo. Obětem povodní v Egyptě zasáhl Pius XII. soustr telegram s materiální pomocí.

Mučedníci z Privasu. Obrázky z franc. revoluce.

Nevím, zda si pamatujete, že právě před třemi měsíci jsme my zde v Římě byli svědky velké slávy. Bylo prohlášeno blahoslavenými 19 mučedníků francouzské revoluce, Jan^t Tuppin^t du Commiera a jeho 14 druhů, kněží ^{jednak a pak} zbožných žen^t řekli jsme vám tehdy, že se počet obětí z řad řeh. sester a kněží odhaduje na 7.000. (Mnoho^t z nich ^{služebnice} ^{ještě přiznala} čest oltáře, některí na toto povýšení čekají. S jednou skupinou chtěl bych vás ^{seznámit dnes} [])

5 kněží a 3 řeholních sester, Kněží se za celý život snad ani nepotkali až se navzájem neznali: až vezení v jihofrancouzského městečka je spjilo - a pak společná smrt pod guillotinou, 25. července 1794} Nechť krátké vylíčení jejich životního osudu/nás posílí vytrvalost, odhadlanost a pevnou/vůli zůstat věrní Bohu a Církvi; a zároveň poučí, že pronásledování [vždy bylo] údělem Církve a jejích služebníků, že však trvalo jen krátce, a kdo zvítězil, byla Církev, i když toto výtezství bylo skropeno krví jejich nejlepší synů.

Jedním z prvních zákonů revolučního národního shromáždění bylo prohlášení náboženské svobody, t.j. uzákonění volnomyšlenkářství. Pak zrušilo řeholní sliby a zabavilo kláštery. Více než 60,000 řeholníků a sester se očtlo na dlažbě. 24. VIII. 1790 byla odhlasována Civilní konstituce kleru. Pod roužkou (jste) několika nutných a vhodných oprav, se z Církve měla stát otrokyně státu, úplně odtržená od Říma. Biskupy by na př. nejménovat papež; byli by voleni, a to kýmkoliv

Ado byl přítomen měsí před volbou. Všem kněžím bylo rozkázáno složit přísahu věrnosti republice, a to v tom smyslu jak ji stanovala Konstituce. Papež Pius VI. intervovoal, nejdříve soukromými dopisy: králi i biskupům: schválit konstituci, znešmenit národ v blud, strhnout zemi do schismatu, zažehnout novou náboženskou válku. Hlas papežův nebyl slyšen, tu Pius VI. vydal edictum breve jímž Konstituci odsoudil, a kněžím zakázal přisahat, pod trestem suspense. Kněží byli postaveni před osudnou volbu: poslechnout vlády anebo papeže? Revolucionáři však neustoupili: ti kdo odmítli přisahat, měli být vyhnáni z far, zakázáno jim vykonávat kněžské funkce. Ani to nezlamilo věrné kněze. Došlo k žalářování, k útěku za hranice, k nuceným deportacím do fr. Guayany.

zde kreslili dnu kněží krve
Konečně došlo ~~k~~ esudní volbě: buď přísahu nebo smrt na guillotine. Asi 7.000 protéže přísahu odsoudil papež je biskupů, kněží, řeh. seter, kteří nepřisahali, a tak svou poslušnost náměstku Kristovu zpečetili krví.

v. j. František

Mezi tyto hrdiny patří 5 kněží a 3 řeh. sestry, mučedníci z Privas.

doánové Rouville, Bac, Gardes, Montblanc a d'allemand. Celá jejich historie je velmi jednoduchá: byli funkci správci farností; po vydání konstituce vyzvání k přísaze; některí nejdříve přisahali, ale k přísaze dodali výhradu, nebude -li od nich žádáno nic proti Božímu zákonu. Když však se doveděli e. vyslovněn odsouzení konstituce přisahu odvolali, abbé Gardes dokonce před farníky - jako ji před farníky i složil. Nato byli vyhnáni ze svých far; některí celá léta se skrývali v horách a v lesích a tajně udělovali svátosti, v místech, kde lidé nechtěli mít nic společného s přísežními kněžími. Bohužel všechn se Jidáši, našli xxk kteří za pár zlatáků vylákali kneze - a je vydali katařům. Spolu s abbe d'Allemandem byly zatčeny i 3 řeholní sestry; jejich zločin: žily dále pospolu, třebas revoluce zrušila klášter; byla u nich nalezena kněžská roucha, znamení to, že dali přistřesí knězi: i na to byl trest smrti. - Všech 8 vězňů bylo odvezeno do Privasu. Výslech se konal v bývalé kapli. Byl krátký: Odmitli přisahu, neodešli ze země, konali dál kněžské funkce, a přisahu odmítají i dnes. Jeden rozsudek znala revoluce: trest smrti.

Trest měl být vykonán během 24 hodin. Avšak městečko Privas nemělo svou guillotinu ani katku, odsouzení museli čekat. "Nejsem smuten, píše abbé Montblanc svému bratrů, sojise jsem pln radosti, tímto způsobem smím prospět víře a Církvi. Modlete se, abych vytrval. Objímám vás a modlím se za vás, a za je pronásledovatele." "Kříž a protivenství patří k osudu křesťana a učedníka J. Krista," píše abbé d'Allemand; kdo nebojuje, nezasluhuje koruny.

Umřu spokojen, v lůně svaté Matky Církve. Nebojím se smrti. Jdu k Otci..."
Konečně guillotina přišla. Poslední možnost přisahat a se zachránit. Ne.

"Odpouštím vám ze srdce, a prosím, aby vám Bůh odustíl, že proléváte nevinou krev, Deo gratias". Poslední noc ztrávili na modlitbách. Společně se pomodlili hodinky za zemřelé a jeden si ožil mší svatou. Nastala chvíle pro poslední zpověď. Ráno náměstí bylo poloprázdné, jen vojáci a revoluční garda! Pro víru umíram, řekl první kněz a pro vlast. Jiný olíbil šibenici jako kněz líbá oltář. Jeden se modlil na druhém Requiem a eternam. Poslední je pomodlil sám nad sebou.

Revolucionáři zvítězili, ale jen na čas. Zanedlouho sami stáhli tam, kam vodili druhé, u guillotiny, tentokrát jako odsouzení. Církev dostala nové svědky a mučedníky. Tak mulivili (o onech zločincích) obyvatelé Priwas a okolí. ^{neboť mnohých a mnoha} ^{v ulicích hrabali když mrtví} před místem, kde stála guillotina, smekali koubouk a jakmile se poměry uklidnily, veřejně odorosili Boha za omyly svých zbloudilých bratří.

Celé knihy jsou napsány o hrdinství franc. kněží i laiků za dob revoluce. Jen dvě vyberu: první méně vzdelávající: ^{zadružným} Jedním z největších ^{kněžských} ^{zradců} ^{je} ^{ji} ^{na} konstituční pařížský arcibiskup Gobel; Veřejně odpadl ^{a stal se} ^{zvoleným} presidentem revolučního tribunálu. Jen Bůh ví, kolika životy poskvrnil své svědomí. Konečné nastala i jeho hodina: rev. tribunál, jemuž před tím předsedal, ho odsoudil na smrt. V žaláři se ^{Gobel} však dotkla milosti: podařilo se mu poslat vzkaz kat. knezi abbé lothringenovi; veřejně vyznává své provinění a prosí ho, aby přišel k bráně žaláře, až ho povedou na popraviště. a tajně mu udělil absoluci. Připomíná zvlášte, aby nezapomněl začáteční ^{absoluce} slova: ab omni excommunicatione, ^{ab} dobré ^z vyslovil.. Nevíme, zda došlo k tomuto setkání kajícího Jidáše se zástupcem Krista na zemi; víme však, že Gobel při vstupu na lešení sebral všechny své síly, a jako poslední své vyznání, jež mělo být i odvoláním poblouzení zavolal: "Vive Jesus Christ" At Žije Ježíš Kristus." Nevymřeli ještě kající lotu ^{následně} z žaláře. Farář Noel ^{byl} inot tajně přisluhoval věřícím ^{více než rok svátostmi}. Konečně zatcen a odsouzen na smrt. Oblečen do mešních rouch, do rukou mu dán kalich a veden k popraviště. Když stoupal po stupních ke guillotine, klidným a silným hlasem se modlil: "Introibo ad altare Dei - Přistupuji k oltáři Božímu".

To bylo u 21. února 1794 v Anger.

Vrátku dnešní zde tyto skoky cíh. dejí. Připomínajíme ti jí často. Pořádám, že římská církev ji často křižovala. Ale všechno nemáte, že jí je křižovatý. Zde už vstal, křižovatý jednou zároveň i jí se církev; když křižovatý překlubí ji nejdřív obou.

Salvo Arcibiskup z Rio de Janeiro kard. Giacomo de Barros Camara ~~vezadal~~ své
věřící k zvláštním modlitbám za mír a svornost, tak aby nastávající presi-
dentské volby byly vykonány v klidu a bez jakýchkoliv bouřlivých incidentů.
Podle nejposlednějších statistik papežské internunciatury v Tokiu čítá
Církev v Japonsku 2121321 katolíků. V zemi pracuje 1.231 kněží, 279 z nich
je Japonců. Řeholních sester japonského původu je 2.518, jen 1019 sester
je ze zámoří. Církev má v Japonsku 458 farností a 207 škol nejrůznějšího
stupně, od mateřských školek až ke kvetoucím universitám.

Kanovník Cardijn, zakladatel a předseda Světového ústředí JOCu, srdužení
dělnické mládeže vydal provolání ke všem členům JOCu, aby se súčast-
nili velké pouti do Říma v roce 1957. Očekává se, že do Říma přijede na 25.000
mladých katolických dělníků. "Cílem naší pouti 1957 bude ukázat všem mladým
dělníkům a dělnicím všech zemí, že jedinou cestou k záchrane je "Skrze
Krista v Církvi".

"Antikrist se domnívá, že přišla jeho doba, ale mylí se, není doba Antikris-
tova nýbrž éra Boží", pravil věřícím berlínský biskup Msgre Weskam, *při svěcení*
světí kostela sv. Norberta v Mersenburgu v sovětském pásmu. "Církev roste
tam, kde bezbožectví vstoupilo na trůn, *chtí* jedině *ene* rozhozovat *tx*.
Církev roste v skrytu, v srdečích, roste i navenek, kdekoliž žijí její
svědkové."

Terciářky sv. Františka diecéze Bukoba v Tanganjice otevřely útulek pro
ženy a dívky, které přijdou z venkova do města a nemají kam se uchýlit na
noc. Je to sociální dílo velmi významné, aby se tyto nově příchozí nestaly
oběťmi nesvědomitých lidí.

Kath. *v Tokiu* *so* Tokijská universita Sofia řízená Otci Jezuita, dostala od státu právo
udělovat akademické tituly v teologii, filosofii, v ekonomických vědách
a v literatuře. *To to tituly budou uznávány státem*. Z mnoha soukromých
universit v Japonsku má jen velmi málo tuto výsadu. *udělovat tituly* *na vlastní* *akad. katedry*
Dnes ráno Pius XII. přijal ve zvláštní audienci účastníky IV. sjezdu Papež-
ské akademie sv. Tomáše. Svou francouzskou alocucí Pius XII. zahájil
tentoto sjezd.

-----Uml. C.-naše vzkazy domovu

Zprávy:

Sobotní velké audience v Castel G. se zúčastnily tyto skupiny; důstojníci letectva, kteří jsou na kursu v Římě-vedoucí žen.kat. mládeže, misijní horlitelky z Toskánska a Umbrie-farnosti z kraje Viterbo a Latina.-Z cizích to byli: Účastníci IX. Mezin. kongresu průmyslobvého úřadu pro správu automobilů, které Sv. Otec zvlášť uvitál, -dře poutníci z Belgie, důstojníci a vojáci ze USA, ^{august} poutníci z arcidiecese Westminster, Irská, muž. mládež z Wurzburgu, terciáři z Bavorska, železničáři z Tyrol a Korintianska-skupina španěl. funkcionářů pojištovny Compagnia Adriatica a mnozí jiní poutníci a turisté, kteří znova v těchto ~~zaplánili~~ ^{dnešek} Věčné Město; narušení i prolezaly.

Tradiční roční sbírka na vnitřní misie se konala včera v celé zemi. Přesunem obyvatelstva a industrialisací některých krajů se zakládají nové farnosti. Tak zejména v krajích nábožensky smíšených, tam kde před 40 r. byl jeden kostel, jest jich nyní 8 - 10, ba do konce 50 kostelů jako třebas v Zurychu. Ve venkovském kantonu Waud vzrostlo kat. obyvatelstvo o 30%, v Neuchatel se zdvojnásilo. Nutno řešiti též jazykový problem, nebot obyvatelstvo náleží k různým jazykovým skupinám. Zvláště pak vnitřní misie mají být dobrým začátkem obnovy a konsolidace nových farností.

Církevní sídla v Něm. konají přípravy k přijetí válečných vězňů, kteří podle příslibu, daného kancléři Dr Adenauerovi mají být ^{Russka} propuštěni. Je mezi nimi i gen. vikář z Ermlandu Msgre Marquard, který byl spolu se sekretářem biskupa Kellera v r. 1945 odvlečen a dnes nyní se nachází v táboře Alexandrowsk.

"Rakousko vděčí svou svobodu stálým modlitbám svých synů a níkolи diplomatům neb vládnoucím", - pravil rakouský kancléř Raab při děkovné slavnosti za osvobození na svátek Jména P. Marie. Kard. Innitzer připomněl, že papež Pius XII zvláštním způsobem zsvětil rakouský národ nejsv. Matce Páně.

Do Fatimy, symbolu to spojení mezi východem a západem putují z Ameriky 2 procesí-jedno z Plainfieldu, které vede Msgre Harold Colgan a řecko-východní farnost z Pittsburghu, vedená knězem Janem Loya, rodákem z naší Podk. Rusi.

V Madridě ve Španělsku se konají 2 studijní Týdny:theologický a biblický.-15. Týden theologie jedná o aktuálních otázkách ze sakramentální theologie a 16. bibl. Týden o novozákonní eschatologii ve světle apoštolské doby.

V Rio de Janeiro v Brazili skončilo roční shromáždění Mez. Kat. Organisací. Poprvé sídlo tohoto kongreáu bylo v Americe s převážnou většinou účastníků z Nového světa. Tím se staly tyto schůze opravdu mezi universální.

Naše vzkyzy ~~X~~ domovu.

Dr př! ~~Máme~~^{velkou!} zde vzácného hosta..Přišel z domova, a to odkud bychom jej nejméně čekali. Byl by vzácný i u vás.Cítí se jak znova zrozen a nemůže ani pochopit, že je ~~svobodným~~ člověkem ve svobodném světě.Nyní může světu volně mluvit.K vašemu poučení sdělíme něco z jeho zkušeností.

Národ doma ani netuší, jak krutý je osud takové oběti rudého teroru a jakých satanských metod užívá komunistický režim. Leccos z vašeho blízkého okolí je vám ~~a částí~~ známo. Co však se děje za zdmi trestnic a v jich podzemí, to ~~přece~~ kom. režim ~~maskuje~~ ^{pečlivě}.

Výslechy kom. převyšují svou bezohledností a rafinovaností nacisty.Ruské metody, v nichž jsou vyšetřovací orgány školeny, jsou dábelské.Úlisně neb hned zas zvířecky ničí vyhlednutou oběť duševně i tělesně. Tento druh vyšetřujících STB představuje spodinu lidské společnosti.Není divu, že lid jim strojí zaslouženou odplatu. My však přece jen se modlíme,aby svých ~~zločinců~~ ^{neříkáme} dříve litovali a z nich se káli.

Nedosti na tom,že dosáhli svého;všechno ~~z něho~~ vynutili,pokračují však v díle zničení,aby ze zdeptaných obětí udělali své náhončí.
~~Anych minu vzdávec~~"Vězňové,mnoho jste přestáli,vytrvejte tedy snad přece k některému oklikou dozní náš hlas."Jste mučedníci,to je vrchol cti.Po té však stát se zrádcem-je vrchol podlosti.-Když se zde modlíme za uvězněné, přejeme jim,aby navždy si uchovali zásluhy a úctu všech slušných lidí.

Neštěstí obyčejně nepřichází samo. Rána jedna stihá druhou.Nejtěžší ranou,jež může odsouzence stihnout,je ona,jež přichází se strany jeho nejbližších. Zříkají se ho a zrazují.Víte,že ženy věznů jsou ~~nayáděny~~ k tomu, aby žádaly o rozvod. Když to některé necitelné ženy skutečně provedou,ubily svého muže docela.Jeho jedinou lidskou útěchou byla vzpomínka na své drahé věrné a nyní už nikdo k němu nepřijde-jen po čase ~~ucer~~ ka s pláčem, co matka provedla. Onu temnotu v duši vězně těžko si ~~dohydat~~ ^{třebos} představí. Takové ženy zaslouží jen opovržení jako druzí věznitelé.Jsou snad přece jen výjimkami. Čest všem těm věrným ženám,které stojí za všech okolností po boku svých mužů,jimž před Bohem slibovaly věrnost ~~až do smrti~~

Zde v. r.: Přinášíme vás k nás důvodu:

Dlouhá zkušenost vás všechny naučila opatrnosti, nikdy však ještě není zbytěná výstraha: Pozor na provokatéry. Komunisté nejen že krutě stihají každý odpor, nýbrž provokují požojné občany jiného smýšlení, načež je po skupinách ~~sveřejnou~~ ^{seřazena} ~~procesem - vlivem~~ ^{procesem - vlivem} k soudním fraškám, kdyby při nich nepadaly životy. Lid práv nyní má zajistit, že babická tragedie v r. 51. byla čistá provokace. Nebyl to žádný západní agent, jenž se vkrádal do důvěry čestných občanů a kněží, nýbrž komunistický a agent a ~~oní~~ ^{odhalení} odbojníci, ukrytí v žitě - použí spíti komunisté. - Co je tam v kraji všeobecně, to nyní povíděl světu - uprchlík přímo z jícnu satanova. - Proto nevěřte nikomu, kdo se k vám lísá, kdo láteří na režim a komunisty a slibuje osvobození ze západu. To je agent STB jako byla ona kuchařka v Želivě. A nepřijímejte na noc ~~kuh~~ žádného neznámého, i kdyby vám jej přivedl váš nejlepší přítel. Tak bohužel důvěra, základ klidného občanského soužití, je ubita. Lepé však je tomu tak než stát se obětí vlastní důvěřivosti a uvést v něštěstí jinémnohé. Satanský režim ovšem vymýslí stále nové metody. - Samozřejmě žádná jména nemít napsaná, tím méně adresy; to už je dáno známo.

volání
Celkové rozpoložení myslí ~~není~~ utěšené. Po tolikém utrpení přichází jedno zklamání za druhým. Zklamala býv. politika nejen důvěřivá, nýbrž i v jádru pochybená, protože přítomné zlo vyhýčkala. zklamali tak mnozí, kteří se stali zaprodanci a udavači, víte také že není dobré se spoléhat na ozbrojenou intervenci západu. Tím se však nevzdávate ~~ještě~~ toho posledního, co člověka drží naděje. Božská naděje vám vždy zůstává a nezklame jak třetina lidská. Trpělivý Bůh zasáhne v pravý čas; ani nyní netušíme jak. Nejedni vězňové - mezi nimi i býv. politikové ~~jsou pevně~~ ^{utrpením dosík} přesvědčení, že jen Církev Boží je tou mocí, která ~~nikdy~~ nezklame. Nestane se obětí kom. propagandy, nebude dělat se zlem ~~kompromisu~~ ^{zádným}. ~~Křížový výšluk~~ * ~~zde~~ zbraně, již zlé mocnosti postrádají. Gráty pekelné jí nepřemohou. Proto všichni - jako tak mnozí vězňové - obratě se celým srdcem k Církvi Kristově, hledejte útěchu u Boha, u P. Marie, ve vyšším světě. Pak není nic ztraceno, ani vaše utrpení nadarmo. Kdo v Boha doufal, nebude zahanben rávěky.

Slyšte několik vět ze zlaté knížky Tom. Kemp: Následování: dáte jim za pravdu. To je poslední vzkaz od Boha samého.: L.kn.kap.24.

~~intervju~~
interview s Giov. Papini

Zprávy z Katol. světa.

Ve chvílích, kdy polit. a soc. vášně zmítají obyvatelstvem Argentiny, ozval se hlas C., posilující aklidny jako vždy, když C. mohla svobodně mluvit. Stařičký a nemocný kard. ^{Copello} Buenos Aires vyhlásil včera argentinský rozhlasem poselství, začínající slovy: "Ve jménu Je. Krista, knížete pokoje ve jménu Ježíše, jenž vládne srdcem všech Argentinců - žádáme veškerou obyvatelstvo, aby zachovalo klid, aby byla nastolená jednota všech bratří k blahu země a za velikost vlasti."

Dne 18.IX. předseda Pap. Komise pro kodifikaci vých. prava kard. Řehoř Petr Agagianian, armén. patriarcha, dovršil 60 let. Narozen na ¹⁸⁹⁵ Kavkaze, z mládí navštěvoval seminář v Tiflisu, týž jako kdysi Jos. Stalin. Brzy však byl poslán do Říma, kde dosáhl 3. doktorátu: F. Th. a J.C. Brzy byl znova povolán z Arménie do Říma, aby řídil Pap. arménskou kolej. R. 1937 byl ^{jubilant} jmenován patriarchou armenským a od r. 1948 kardinálem posv. kolegia.

Novým pozorovatelem Sv. Stolice ve vých. a kulturní sekci Spol. národů byl jmenován Msgre Felix Pirossi se stát. sekretariátu a to po Magre Jos. Sensi, jenž se stal ap. nunciem v Costa Ricě.

Mary Drage, 25 letá známá angl. tanečnice, konvertitka, odmítla sňatek s lordem Carnegie, bratrancem královny Alžběty II., protože nápadník naléhal na ^z protest sňatek a nepřistoupil na výchovu všeho potomstva ve víře katol.. "Chci raději vidět všechny své děti katolíky než knížaty a vévodky" - prohlásila Mary Drage. - Kat. víra je nejdůležitější věcí v mému životě."

Polští katolíci jeví stále větší starost o osud bis. Baraniaka, jenž zmizel za žel. ~~ponou~~ před 2 r. a je už snad mrtev. Bis. Baraniak býval sekretářem kard. Hlonda a Wyszyńského, od r. 57 pak biskupem v Hnězdňě. Byl brzy zatčen a mučen za tím účelem, aby z něho bylo vynuceno vyznání proti kard. Wyszyńskemu. Tím bylo ohroženo jeho tělo i duš. zdraví, nebyla však zlomena jeho stálost. Mluví se, že je v sanatoriu pro duševně choré v Kobierzynsku. Warszawě režim o něm zachovává naprosté mlčení. Věřejné polské mínění žádá, aby v duchu Ženevy sløva byla podpořena činy t.j. aby byli propuštěni uvěznění biskupové a kněží.

Správa vat. pošt představila veřejnosti kompletní sbírku pošt. známek od r. 1929. Nejkrásnější známky jsou z kanon. isace Pia X. Mezi posledními jsou, představující sv. Bonifáce a Fra Angelico. V nár. Mar. svatyni na Jasné Góře v Czens ochové byla 15.8. oslav.

va

Rozhovor s Sieovanni Papinim.

Svérázný a zasloužilý ital. spisovatel G. Papini je ve svých 74 letech stále ještě činný. Narodil se ve Florencii r. 1881 a tam také tráví jeseň svého života, zahrnut péčí své rodiny. Téměř samouk býval nejprve bouřlivák, libující si v paradoxech a prudkých polemikách. Shromažďoval kolem sebe mladá lidí - tehdy před 1. světovou válkou, hledal a tápal. Snil o hotovém člověku, jak zní náš titul jeho knihy z r. 1911: L'Uomo finito. Konečně ho našel. R. 1915 konvertoval ke katol. Církvi. Jeho žhavící Credo je v knize : Život Ježíše Krista, ^{kniha} u nas dobré známá a stejně paradoxní a gyverzna. Jiné jeho katolické spisy jsou: Svědectví-Dny sváteční-Chléb a víno.. Jest jich několik desítek svazků a bezpočtu článků a pojednání. Nyní už mu zrak vyhasl téměř úplně a musí své články diktovat. Příbuzní mu trpělivě předčítají a zapisují, ^{co diktuje}.

Tohoto významného muže navštívil nedávno náš uprchlík-literát ^{jurnalista}, a chtěl znát spisovatelův názor na některé aktuální otázky. Adělujeme Papiniho odpovědi, ^{Jak byly uveřejněny v posledních číslech revue Skizzen.} První otázka se týkala poslání Církve:-----

Zcela správně v zásadě vyjádřil Papini stanovisko Církve. Jen je třeba více rozlišovat mezi akcí politickou a sociální. Sociologie je odvětví theologie, a sociální akce sluší i kněžím, nikoli však politika. Byly to hlavně neutěšené sociální poměry a nespravedlivý soc. řád, z něhož povstaly dnešní převraty a extremní protinábož. směry. I zde musí C. zasáhnout ovšem spíše svými členy, hotovými k tolíky než jako taková. Jinak pravdu má Papini, že C. má mít na věci veřejné spíše vliv nepřímý, svými zásadami, které lidé provádějí.

Pro zajímavost uvádíme další 2 odpovědi Papiniho.

^{jurnalista}
O poměru Církve k technice promluvil Sv. Otec historikům, shromážděným na Mz. kongresu v Římě. Pravil doslovně:-----

35
60
26
121

- o Pravosti E. Evanuelio.

Na svátek sv. Matouše a sv. evangelisty - promluvíme
o evangelii těchto Křesťanských křížáků, které
nám počítají nejzvětší správu o Životě a jiso-
lení Ježíše Krista. Něž je křížka ještě deje písacího
a vyznáního jsou přesvědčenímu manuemu a naslouchají
mladé věty. Jsou pravé a neporušené. Byla slibem
zpovídání od Matouše, Marka, Lk a Jana. Během doby neu-
stály křížné podstaty siničky.

Omeníme se na pravosti Ev. Byla slibem a Podá-
neji slibem od jmenovaných apoštoli a misionářů Pavla.
Důvody pravosti = 2. dílu: nevnejí a vnitru.

Zevnějš... 1.

Důvody pravosti evangelii. Když plním je více,
zadlži a už jich várili!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Ra Va - 21.IX.55

Středa.

270/1.

- Vnitřní vnu. kpráv - strážce a spoločnosti o Pravosti Evangelii

Kpráv:

Papež P. XII. napsal ~~článků~~ ^{list} svoru k. dle učení Ježíše - proslá-
mou církve dei Laboratori Italijské - Krále A.C.L.i. - List byl čtu na
Nocatelských dnech - našem (Evangelii) čl. dle učení Ježíše.

~~Ukázka~~ ~~Pravosti~~ ~~mimo jiné~~ "Povídaj, když a proč vystoupil členstvo
čl. prodejnosti církve evangelia, odváděj Římské církevi a jedo poselství lásky -
je první příklad dobrého boje, zahraničního a vnitřního a bezpečnosti, ~~čestného~~ nepravidelného
silou římského pronikání a rizikování města grácie, který dues vše nemá jiné.
Kategorie římského pronikání - ať vědomě či nevědomě - na to, že se odvrátil od tichého
(zamítnutí) delikta k Nakareta." ~~D~~

K Němu - božskému věromyslu dle učení - smrti Kristu má věst Bratrzy,
bludem svěcené - a to silou římského pronikání, vše nemá slovene, připisujíc falec vše-
beceném otci. "povznesením a k příchozímu zotízeního lepšího světa.
sv. O. si přej, aby vědomí falec Kristu dues na kapoča-
těho - oživovalo smrti Kristu, ~~to je~~ mnozí ještě akci a učivo na
nich římského sociálního, křesťanského apostolata - a to v největší
spoluhradě a mezi zameškanavateli a delikty."

Tento list ~~přijímací~~ uholý a elle vlast. dle učení Ježíše, napsal Sv. O. ke
~~toho zájmu~~ prostranství městského stát. reprezentačního Magistrátu Aqua - Mal dle učení Ježíše.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

+ P. Maratell

~~gf sothscr~~

Družinu jíme naší vernosti, rolník nás v kuchyni smutnou výpravou
a tragickou zkoncem říč. Křeče, který poslal mezi Slovinci u Mys-
putnáku v Rakousku, ~~do~~ do P. A. Maráček, rolník ke kraj. Česk.
Jeho bratra ~~a~~ Františka Karelho, prvnově a u Phaze u P. M. Smilné, mlu-
věl do misie v Argentínii.

R. Lesnýk ~~práv. ředitel~~ byl jedním z prvních, kteří se přihlásili
pro l. TO. TS s cílem vydání k oznámeným Slovincům a k dleci
Klagenfurt - Celovce. Byl otáčen všechny těž slovenské menšiny a
národnostní státy - např. s jinými - čichem však vždy zůstal.
Na posledy byl komunikacemi a farářem v Rebcí - Buchberg - stará
Komňava povídán. Když, když měl strčit někdej proti příslušníku
Turků a Jugos svědkou. Také farář jeho hrad opustil se svědkou
namířenou do někdejšího.

Tam uvedené vlastnosti jsou významné pro vývojovou strategii. Tento výzkum je důležitý pro zlepšení výroby a vývoje nových výrobků.

Provincii postali telegrafu, se ~~zprávami~~ + P. R. uvede všechny
2 dny volně. — ~~zprávami~~ cele občí informaci + P. R. uvede všechny
ře tak dobročinu, i to užití a využití takého nebo sloužení
Tvaru české Novohradie, neboť je kvůli tříslu a milování slovinu.
Ne bezvýhodné je jich zastávka. Nové sloviny, které novohradci využívají
zde slovácky a místním nářečím nejsou, například v J. domácích
— Zprávy o čist. hranic v Rusi

Ra Va. 22.IX.

270/1
N/Mary P. Marek Karel

— 5.6. — zprávám o mimořádném výběru — Interview s kardinálem Müllerem
včera večer gen. auditielle u Castelg. — s následním mimořádným sloužením
tyto slouženy: řáda duch. rádceho Arcibiskupa Václava Dubského — so kapitulcem o
min. sjednání terciářů, aluz. bis. dem. v Verony — učarující károku
dokt. mluvč. Kultury — stálejší ustálen. Loretánsk. v Uffizi — představě
slouženy portrétem a mnoha dílaři a faraorů — z Paříže,
Capucy, Casenty, Frascati, Neapole, oblečení atd.

K cínu se zde: franc. skupina kat. akademie v Montrouze,
angr. v Moskvoradu v Kol. — z USA prout diecéze Boston,
vejáci důstojníci USA — frontu až z Tichého oceánu — z Berlina
Mníšekovci, Würzburg — kronu koho včetně jednotlivých sloužení z Ev.
a Ameriky.

P. Rich. Lombardi měl nečárovno rádu prednášek ve Španělsku
a to ~~z~~ Saragose, Vibio, Barceloně a gorně u Bilbaa. Všude
jsou rozvídění svůj program: Za lepší svět. Po 1. svět. svět.
Který měl P. Lombardi v Logiole všeobecné šíření (mluví propaga-
ciu včetně vědomí světla: blíž když nový dům, ficele věrovaný
životi (lepsi g. Co. říká) sf. sekretariať funkčoval jmenem
S. říká na této maličku.

+ konec — Naše historie pro studium
totalitních režimů

Interview s pouníkem.

Dr. př. Už jsme tu měli návštěvou naše krajané z růz jich krajů a astavů: Mládež, umělce kněze a dnes tu máme p. otce -ano čes. bo- drého mlýnáře, jak o nich čtete v knize Z čes. mlýnů". Už dávno se smířil s osudem uprchlíka, svou roli u doporučí Boží ochraně a ru- dě pronásledvatele našeho lidu Božímu soudu po Kozinovsku - anebo lépe pak řecky: Božímu milostného odňatví. - Sám se poctivě živí, ale jednu vášen má, ovšem ušlecatilou vášen. Rád cestuje: vidět okolí k kraji, památky a zeměpisné krásy, to je jeho. Zejména do Římě ho to táhlo. Tak zde ho máme před mikrofonem. Poznáte v něm hned potomka Psohlavu.

C - Tak p. otče, vítáme vás u nás a odkud jste vlastně přijel?

Přímo z Londýna. Naštěstí jsem během roku po Šilingu na cestu a táhlo mne to o dovolené k centru křesťanstva. Musím doupat, že mnoho známých teď navštíví Věčné Město.

C - Usadil jste se zde v našem českém prostředí? Víte, že v centru Katol. Církve, jecu ~~ve řmských~~ kolej a hospice všech nábor odnosti.

Ano, jsem u setříček Františkánek v moderní nemocnici. Při tom je hospic pro poustníky na Gianicolo, jednom ze 7 pevností římských. Mohu si zde pohovořit tedy i česky a mohu zde být jak dlouho chci - celých 10 dní.

psd A - Jakým dojmem zapůsobil na vás Řím? >

Frostě ohromně. Vím už z dřívější četby, co Řím znamená, avšak skutečnost překonala jakéhliko očekávání: Centrum křesťanstva a řekl bych Centrum světa. Jsou zde soustředeny památky nejen doby křesťanské, nýbrž i předkřesťanské.

A - A co vás zajímalo ze starého Říma?

Zam kolem Kapitole Fora Romana - stará řečniště a starobylé triumfální oblouky-Konstantina. Maximina Severa. Tudy se procházela starověká vítězná vojska před Kristem a gladiatoři do Kolosse.

C - Viděl jste baziliku sv. Petra?

Sned 1. den jsem ji navštívil. Je daleko nejdcišší na světě. A po něm bazilika sv. Pavla za hřibami. Včera jsem ji dlouho obdivoval tu pětilodní baziliku s nesčetnými mramorovými sloupy.

C - A sám se tu potulujete? Mám anglického průvodce-knihu, všechno si napřed prostuduju.

C - Jmenuji Čecháček, neztratí se ve světě - a což teprve p. otec z Chodska.

J - Jistě pak jste viděl už nějaký mlýn zde v Italií?

Ano chci jí vidět, jak modernisace v tom ohledu pokročila; už jsem na stopě. Má za to, že Italové jsou nejen prvotřídní stavitele, ale i mistři v našem povolání.

A - A což na domov vzpomínáte? >

Zajisté, denně. Pán Boh se o mé drahé stará a jí me si doufám, vzhledem věrni. Přijde doba, kdy se zasuvidíme a a začnem zas mlít na chléb vezdejší až na našich mlýnec.

Myslite? - Nejpochybuji. To nás přece všechny v exilu drží. Dobro vždy nakonec zvítězilo nad zváceností. Začinali s krádeží, jsou dál nespravedliví a krutí, a tím se pře ce na dlouho hospodařit nedá. Zde na západě už nezískají nic, -.

T - Edy na ohlášenou amnestii nechytí naše svobodné lidi? >

J - Jistě některé, kteří mili zůstat doma-takové, kteří patří mezi ně.

A sem tam nějaký trosečník.—Tisíce a tisíce lidí nám doma závidí naši svobodu a my bychom šli dobrovolně pod knutu?—Zvláště když zde můžem působit pro osvobození. Tedy nezahálíte? Ano otevíráme západu oči aby se nedali zaslepít a uspat usměvy vrahů. Náš vel. pán v londýnské pakli nám to také tak říká.

- Tedy se v kostelíčku vzájemně těšíte? A kolik je vaa tam?

Kolem naší kaple pěkná hrstka z celého Londýna. Už se známe. Vždy si zazpíváme jako doma, české kostelní písničky, rádi vyslechneme kázáníčko, pak pobesedujem a tvoříme pěknou skupinku.

--Tak se nehaštěříte.

To se však tak zle nemyslí. Člověk si jen někdy uleví. Nám je daleko lépe než tam kol Jáchymova, Pankráce a Želiva.--Na Pánu Bohu se muí stavět. Celý budoucí řád musí být vybudován na silnějších základech. Vídíme, kam jsem dospěli. Katolický řád to musí být. Správně rozzeznávat dobro a zlo: dobro činit a zlo popírat. Člověk se musí Bohu podřídit a Bůh, ~~člověku~~ bude zárukou naší svobody a důstojnosti lidské.

"nezky jste to pověděl; doufejme, že doma jsou stejného smýšlení po tak trpkých zkušenostech. Samý pokroka kam jsme to dovedli. A jaké plány máte ještě p. otče? Jistě se chcete po Římě někam dál podívat!

Napřed musím vidět sv. Otce do Castel Gandolfo. S jeho požehnáním pojedu do Provence ve Francii a už do zaměstnání.

Tedy jako domu - do prozatímního domova. Posilněn ě povzbuzen.
A co ještě vzkážete do našeho pravého domova?

Aby si zachovali naději a byli věrni,.Bůh je naší záštítou a osvobození od Něho přijde. Církev Krřížstova zde je toho árukou. Brány pekelné j nepřemohou.

Děkuji ,p. otče. Bůh Vás provázej! - ~~Potřavujte se naši venu~~
v Loučné a společně s ře na Námeckou kys.
Dopřeňte nás nás , při dnešní Toto mluvování ježíš
jále k modlitbám naší ře píci by rozklosu

Dr. př! Všechny cesty vedou do Říma. Odevšak přicházejí poutníci a turisté do centra kdysi římského Imperia a nyní křesťanského světa.

I čeští kněží sem tam připutují - ne ojšem z vlasti, ale odjinud - zvláště z Ameriky. Právě tu dří jeden bodrý český kněz, uprchlík, který se i v USA skvěle uplatnil. Požádali jsme ho, aby i vám promluvil. Poznáte ihned rázovitého jihočecha. U mikrofonu náš host z Ameriky, český kněz uprchlík.....

Předavil vás náš český kněz uprchlík, nyní v dnu. správce + ředitel

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

47
1
54



ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy 23.IX.

273.

- Václav rěkne — svým důchům z československého vězení
- Druhý: řv. o. přijal po návratu v Castel g. něčeský kongres Ital.
Ferrara) Fabáčník. Prezidentuje 44.000 kameruňanů. Pois XII.
už jsem už dělal křížek z fabáčníkovy, aby upozornil dnešního ruben-
řečníku o střetu, v obrovské roce. Žád, zadržovat křížek užívaj. novinu Pražice
a že by se vydal s volnou rukou proti dnešnímu statku.

Papež P. XII. napsal blahožející list k 50. výročí ap. delegátů
v USA. Mgr. Amleto Cicognani. — 22 let měl řeck. římsk. ap. delegát
jde výročí 24. 10. 1940. 10. výročí prvního českého vyslanectví v USA
zřízení. — řv. o. ap. delegát v USA měl zájem, aby byl jeho
příjezd ap. pozdravený proslav. bohoslužbou — slavností oslavit
závěr žádosti svazková Encyclique: Velej o katolicismu "Gla venuca
S. O. Kotva" biografická encyklopédie, obsahující 4.000 jmén a popisující
130 myslivacovských, má počítat na velký přenos kat. z myslivac.
a. a. církevní.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

++

Máme nejdříve ochromit velmi naše režimy — praví V. Horowitz
bezpečnost, věření. Potomto se mu ujít k jednotce výši politického.
one. Říká, že je ablimina — do sv. Mesta. Zna jistnou větvičku, která
ještě, než bude jít a možná i mě k našemu lidu — vlastní
svým myslivacovském. Slovo má naznačený věk a vlasti.

Můj odkaz věznám.

Milí spoluvedoucí. Ano k Vám se obracím jako jeden z vás. Mezi vámi jsem žil. Sdílel jsem váš život s výslechy, soudy a pouty se všemipokušenými a strádáním. Rozumím vám lépe než lidé kol a chápou vaše úzkosti a problémy. Pán Bůh mne zachránil. A tu cítím povinnost sdělit se s vámi o vaše naděje a výstrahy.

Vězení se stále plní, přísnost se stupňuje a nové metody se vynalézají. Zejména sedláčků tam chodí celé procesí. Soudí se a věší, zejmína na Pankráci. Příšerný je pocit, že ony zastřelené kobky smrti. -- Tím věím je vinou režim, který se nerozpakuji nazvat satanským. Komunismus sám jako je vým učením zvrácený, tak je i svou praxí krátký a nelidský.

Nestačí mu vězně odsoudit, tělesně a pracovně využít; chtějí ho i duševně ničit. Jist ^{tržtina} půlčtvrtina ~~žijících~~ vězňů jsou špiclové, kteří nedostí na tom, že zakusili krutosti režimu, nyní ubiti, za nějaký žvanec nahánějí režimu, nebo jsou dokonce propouštěni k nekalým službám. Stačí jednou kamaráda "shodit", jak se tam říká a už se nedostane z jejich páru. Musí dělat jídlaškovou službu dál. Odtud ta velká nedůvěra mezi vězni, zrovna tak jako mezi lidmi venku. Při vyšetřovací vazbě každý druhý, který přijde na číslo, jest jejich špicl. Běda říct jen slovo..!

A přes to je chápou a zcela neodsuzuji vzhledem k jejich duševnímu rozpoložení. Sna ani nehledí kamarádovi tolik škodit. Vinou je režim, nelidští STE, - ať jejich vyšetřovací oddělení nebo ti, kteří v cíciu jako agenti strojí lidem ležky.

Podle zdání vězňů nezasluhují pardonu. Přisáhá se jim odveta horší než nacistům a Esesákům. Toho nelze dvakrát ničeným vězňům vymluvit. Zdá se, že pocit spravedlnosti, který zůstane v člověku, to tak málo cítí. Přece však je ještě vyšší člověk, křesťan. - I ten má být ubit a zmizet. Rudí dnes nejen že mají kněze dvojnásob na mušce, nedovolí ani ani aby ve vězení se spolu s laiky sešikali. Tak zpovídat vězně, křesťansky těšit, dala růžence z chleba - to už dnes ani není možné.

Ale přes to zachováme naději. Nidko ji víc nemá než vězňové sami. Chytají se jí, jak tonoucí stébla. Nejmenší zpráva, obrat v politice je vítán. A opravdu jednou to praskne, jednou přijde osvobození. Už přirozeně. Komunistický režim stojí na tal vratkých rhou, že přijít jen nějaký náraz, zhrouví se naráz. Komunističtí vedoucí jsou si toho vědomi a to je přece trochu mírní. Bojí se. A ten náraz přijde, ač nevíme ani odkud.

Co podle mého názoru nejvíce k naději opravňuje, to jsou ty nesčetné modlitby, jak jsem pozoroval ve svobodném evětě v různých zemích. Vždy se připojuje Otčenáš za uvážné a trpící. A to za příkladem Sv. Otce papeže Pia XII. zde v Rímě. Modlitby celé katolické Církve, to je přece velká síla.

"Maminko, naloď mne Ježíšek tatínka? Pázoalo se dítě před vánoci opuštěné matky. -- A přijdou jedny vánoci, kdy se přání dítka splní.

Druhou známkou, dýží/ důvěry je postoj cicilistů vůči vězňům. Náš lid cítí s trpícími a dává jim svou sympatiu na jeho při každé příležitosti. Máme tu zas důkaz dobré cty našeho lidu. Jen povrch je komunistický; jádro je nezkažené. Po tom všem utrpení bude ještě více lidsky protříbeno.

Nedivím se, že lid se obrací k Bohu a hrne se do kostelů. Kněží pokud jsem mohl poznat ze zkušenosti a co příchozím vězňů, se až na malé výjimky dobrě, ba skvěle drží.

Náš národ, jako i jiné země prochází i zkouškou jakoby ohně. Čest oněm chrabým, kteří obstojí. Pád zlých však bude mocný. Kdyby naši vězňové měli ještě více viry z rodinné výchovy a prožívali vše s Kristem Pánem - tedy nadpřirozeně ony chvíle zkoušky, byli bychom svědky divu a také toho největšího - nenadálého našeho osvobození.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

— Ned. zvony — Ned. duch promluvu

Zprávy:

Správa papež. kanceláře oznamila, že počínaje dnem 1.X. nebudou už gen. audience v sobotu, nýbrž v neděli 2.a 9. října a ^{nikoliv v Castel} ~~Vatice~~ ^{ayluk}.

Novým apoštolským nunciem ve Venezuele byl jmenován Msgr. Rafael Forni, tit. arcib. z Eginy, dosavadní nuncius v Iranu. Jest to týž, jenž začal svou diplomatickou kariéru v naší vlasti. Narodil se ve Švýcařích studoval na universitě ve Frýburku, pak v Římě církevní právo, které dokončil v r. 1938. V téže době byl ustanoven jako Chargé d'Affaires v Praze, právě když Sudety byly odtrženy od ČSR. Po obsazení našich zemí nacisty Msgr. Forni přešel k nunciatuře v Berlíně. Avšak ihned po válce r. 1945 se vrátil do Prahy. Jako nevítaný v r. 1948 byl přeložen do Paříže, pak do Ottavy v Kanadě. Internunciem v Iranu byl od r. 1953.

Létadlo, které přivezlo z Cordoby v Argentině do hl. města Buenos Aires nového prozatimního prezidenta gen. Ed. Lonardi, bylo označeno křížem a písmenem V-EVANGELIUM. Za přítomnosti primase argentinského kard. Coppello složil přísahu věrnosti na argent. ústavu, načež kardinál a president se objali. Tak skončila jedna stránka dějin. V následujícím proslovu z balkonu vladní budovy nový prezident prohlásil, že práva Církve budou zachována jakož i náboženská svoboda všech.

IV Velký rozruch v řadách italských komunistů způsobil list Jos. Fazio, I. sekretáře Konfederace komunistů zemědělských dělníků. Fazio tam oznámil, že opouští komunistickou stranu. V listu se praví: "Rezalá úvaha ~~je~~ ^{je} v posledních letech mně připravila chvíle úzkosti; jsem prožil hlubokou krizi svědomí, které mi nedovoluje déle sdílet komunistickou filosofii, kterou v každém ohledu popírá svobodu, velkou to vymoženost lidskosti." List končí takto: "Opouštím tedy komunistickou stranu s klidným svědomím v přesvědčení, že budu sloužit dělníkům, zejména zemědělům, tam, kde materialismus neníci duše, neotrvává existenci člověka, tam, kde je úcta k lidské důstojnosti, tam, kde je bratrství, vzájemná důvěra, svoboda a Demokracie." Prosím Boha, aby Fazio-abych našel v křesťanství klid a jas, které mi chyběly, abys světlo, jež osvěcuje každého člověka, osvítilo i mysl všech těch, kteří jsou zatemněni a to pod pláštěm hospodářské ochrany komunistické ideologie. Jež popírá svobodu demokracii a lidskou důstojnost.

L Mezi členy indické delegace na gen. zasedání Spojených Národů, ještě i P. Souza a to už podruhé. Jezuita P. Souza je ředitelem sociálního katolického ústavu v Poona.

24. IX.

Sobota

Z duchovního denníku, ke dni 23. září 1955.

173/2

Kráčel jsem sám vzhůru na alpské návrší. Chodník se klikatil, nebezpečně se zatáčel nad srázy a lomy a stoupal neúprosně krutě. Obraz mého života? Cítil jsem tíži svého života ve spánících, jež horečně a omamně bily únavou dneška a hlavně minulých dní. S výšin vzpomínek jsem přehlížel cesty uplynulých dnů, jež se mi zdaly zavaleny tíží obav, chmurovou nejistotou a nánosem starostí, ~~(jež nepřestával růst)~~. Nevím proč jsem najednou zvedl hlavu a přetrhl proud vzpomínek.. Byl jsem ztracen v lese ne-vysokých borovic a modřínů.. opadál na náhorní mýtině rozpínal ruce Ukřižovaný. Kráčel jsem zvolna k Němu. Pohasínající oči Ukřižovaného Spasitele jako by mne byly vyzvaly, abych se obrátil v tu stranu, kam ony přivřeně zíraly. Rozhrnula se přede mnou strhující přírodní scenerie: za propastí hlubohého širokého údolí alpské štíty, jeden za druhým, s věčným sněhem a ledem. Obrátil jsem zrak vděčně k těm očím, jež mě upozornily na žuto horškovou vyhlídku. Zdálo se mi, jakoby mi tyto uhasínající oči chtěly něco říci a jako by mi to již rozpiaté ruce napovídaly. Snad poslední slovo, než se zavrou, poslední pokyn lásky, než ztuhnou. Pochopil jsem . Bylo to pochopení, jež projelo duší jako blesk, který ~~ne sjíždí~~ s oblohy, nýbrž ze Srdce: Ano, tyto rozpiaté ruce, jsou ruce Všemohoucího, ruce Stvořitele velebné krásy velehory! Můj Bože, ne, nemohu pochybovat, že jsi všemohoucí, patříš-li na Tvé dílo. Jakž jsi vznešený a velebný! ... Než odkuldu si zedna unavené a ustarané duše se mi draha prosba.. bál jsem se ji až vyslovit, ba shařil jsem se ji v sobě utlumit: "Bože všemohoucí, Bože Ukřižovaný, dej mi tak strhující doklad své lásky ke mně, jako mi dáváš v těchto velehorych strhující doklad své všemohoucnosti!" Nevyslovil jsem tuto prosbu, zakříkl jsem ji v nitru- a přece se mi zdálo, jakoby oči umírajícího Spasitele byly zaslzely.. lítostí, či soucitem? V zápěti však se ^{mi} staly probodené ruce, nohy a bok odpovídají ve světle své bezprostřední, hmatatelné skutečnosti: "Nestáčí ti jako doklad mé nezměrné lásky k tobě ~~ne~~ probodené ruce, ménchy, probité hřebem, můj bok otevřený široce kopím a mé

oči, přivírající se pod tíží ~~gasného krve?~~^{ran a bolesti?}! Své ruce, jež jsou rukama Všemohoucího, ~~jenž stvořil velehoru, m celý vesmír,~~^{Shoříkla}, jsem nechal probodnout z lásky k tobě. Jestliže velebnost velehor mluví ~~o mé všemohoucnosti, pak mé ruce probodené svědčí o lásce k tobě.~~ Můžeš si přát přesvědčivějšího důkazu mé lásky k tobě?..."

Bylo mi najednou tak lehce, tak bezstarostně dětsky lehce. Svůj život jsem viděl probodenýma rukama Boha Všemohoucího, ukřížovaného. Pochopil jsem v oslnujícím světle okamžiku, že slovo "Otec", jež jsem dosud ~~zíral~~^{prohlížal} jako lyrickou příkrasu svých modliteb, je skutečnost jako jsou skutečnosti peřeje alpských štítů a rozpiaté ruce Ukřížovaného. Otec! Jeho starostlivá Otcovská láska se projevila vydáním vlastního Syna na smrt: "Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozence dal..." Vydal Ho na smrt pro nás, i pro mne. On chtěl ony ruce probodené svého Syna, probodené ~~mou~~^{mou}. Táž otcovská láska, již vydal svého milovaného Syna na smrt za mne, vede cesty mého života.. Ruce probodené jsou rovněž svědecstvím a dokladem lásky Ducha svatého: i Jeho láska se projevila ~~na~~ vydání^{Pán} Syna Božího na kříž! Láska Ducha svatého vede cesty mého života... Jak jsem si najednou připadal malicherný, titerný ve svém bývalém neklidu, ve svých obavách, pochybách a nejistotách. Můj život je zalit proudy lásky, tryskající z ~~krvavým~~ ran Ukřížovaného Spasitele, a já jsem to neviděl! Hlubiny vesmíru nadě mnou a pode mnou jsem nezměrné; Otcovav je hlubší, je nekonečná! Bůh, jehož ruce byly probodeny pro ~~mne~~^{můj}, řídí ~~nás~~ život - a já bych se potácel v ~~n~~evykojených obavách, starostech e nejistotách? Jak jsem musil zarmucovat podobným postojem Otce? Přesvědčil mne o své starostlivé lásce rukama probodenýma vlastního Syna, tolika podobenstvími ~~a v~~ učení svého Syna, příkladem Jeho lásky - obrazem své lásky, a já bych měl nechat zatažen obzor svého života těžkými mraky starostí a obav, já bych měl nechat zavalem cestu života temnotami a přízraky nejistot?)

7

Otec, dej abych byl opravdu tím, co jsem:
abych byl Dítětem, jež ví, kdo je jeho Otec a jaký je jeho Otec;
abych byl Dítětem slepou důvěrou v Tebe;
abych byl Tvým Dítětem samozřejmostí své oddanosti;
abych byl Dítětem, samozřejmostí svého spolehnutí na Tebe;
abych všude s Tebou jako s Otcem počítal,
abych se všude a vždy o Tebe jakoby Otce opíral,
abych tvou starostlivou přítomnosti rozháněl přízraky obav,
abych tě neurážel zasmušilostí, mlemyslností a skleslostí,
abych Tvé Otcovské řízení nerušil nedůvěrou, horečnou rozčileností kvapu,
abych věřil Tvým plánům,
abych jim dával přednost před svými plány,
abych rád obětoval své plány a oddal se zcela plánům Tvým
~~jež jsou vždy a všude plány Otce,~~
~~jehož láska mi svítí z probodených rukou jeho Syna, v daného
zájmu~~
Otec, dej abych Ti byl vždy Dítětem....

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

-- náš římský komentář--poslední zprávy z katol světa.

Zprávy:

Pátku své výroční konferenci ve Fulde něm. biskupové žádali plnou svobodu v rozhlasovém ^{e/} televizním vysílání.C. se zříká svého vlastního vysílače, ze ^{a dovolil} v rozhlasových a televizních stanicích jí budou přiznána práva, jež jí přísluší.Něm. biskupové žádali zejména kontrolu programů svým zástupcem jakožto televismíma a rozhlasovým poradcem.

25 výročí vydání Enc. Pia XI.-Divini ilius Magistri bude v Hořanskou oslaveno 16.X. a to slavnou mší sv., kterou bude celebrovat apošt. administrator Bernard Alfrink v utrechtské katedrále. Téhož dne bude encyklika o rodinné a školní výchově vykládána lidu ~~o to~~ ve všech holandských kostelích.Holandské výchovné organizace připravují k této příležitosti památník, který prostou formou bude obsahovat zásady encykliky t.j. práva a povinnosti rodičů a Církve ve výchově mládeže.

Holand. parlament schválil návrh zákona, jímž se zvýšuje stát. příspěvek soukromým universitám ~~o~~ ^o 5% se zpětnou platností od 1.I.1955.

Stranek V budoucnu žádný komunista nebude zastávat vedoucí místo v děln. odborových Sdruženích"-tak prohlásil gen. prokurátor brasilské republiky s účhvalou nejvyššího Federálního soudu v Rio de Janeiro.V odůvodnění se praví, že kom. strana byla za vržena nejvyšším soudem v r. 1947, když kom. strana byla škrtnuta z kandidát. listin. Důsledně tedy nemůže být na vedoucích místech v syndikátech žádný člen této strany.

Z Berlina se oznamuje, že ve Valdickém vězení u Jičína bylo počátkem r. 1955 as 70 kněží a ^{bo}slovců.Z toho počtu 60 jich bylo posláno do dolů ve Svatoňovicích. Očití svědkové referují, kterak se s kněžími zachází tvrdě; jejich postoj však je důstojný a chvályhodný.

Nejkrásnější Haydenova mše-missa in honorem s. Ceciliae- byla nalezena r. 1954 a to v klášterním archivu v Ottobeuern. Tamtéž ve starobylé basilice bude poprvé předvedena 2.X.Znalci oceňují tuto Haydenovu mši jako jeho neogeniálnější dílo. Provedení této mše bude ředitel opery z Mnichova Mř Fed Léchner.

Rím. komentář:
Týden v Rímě.

Ještě tento týden byly velké gen. audience v Castel G. vždy ve středu a v sobotu odpoledne. Od října budou ~~jež jen v sobotu a to ve Vatikánu, v noci 8 a 9. X.~~

Tento týden Sv. Otec přijal ve zvláštní audienci účastníky dvou kongresů: a to kněží duch, rádců ital. dělníků-ACLI a členy Federace tabákových dělníků. K oběma pronesl významné projevy. Tak k duch, rádcům dělníků papež PIUS XII rozvinul slova předchozího telegramu, jenž zní takto:.....
I

K Federaci tabákových dělníků Sv. Otec promluvil o důležitosti této dělnické kategorie, která čítá 49.000 členů, a o vlivu, který mohou mít mezi obyvatelstvem. Pravil doslově:

"Vaše činnost vás staví do ustavičného styku se všemi třídami národa a to v celé Itálii. Jakkoli skromný se může zdát váš vliv, máte být u svých spoluobčanů více než jen pouhými prostředníky stíhacímu uprostřed nebezpečných otřesů, které dnes ohrožují sociální řád. Hleďte, ať občané ve vás vidí lidi solidních zásad s dokonalou povtivostí-rozhodné protivníky všeho, co uráží vaše náboženské přesvědčení a ohrožuje národní zřízení." - To pravil Sv. Otec v pátek členům kongresu Ital Tabákové Federace.

Velký rozruch v řadách ital. komunistů.....

II.

Nar. Olympijský výbor Včera Sv. Otec přijal členy výkonného výboru CONI t. j. *V. Národního sportovního Ital. Centra*. Jeho předseda Agn. Onnesti předeším Sv. Otec poděkoval za jeho uchvalu sportu a za povzbuzení při různých příležitostech: provozovat sport správně a disciplinovaně. Z vděčnosti za to předseda CONI nabídl papeži PIU XII sportovní hřiště poblíž katakomb sv. Kalista, zrovna proti kosteličku Quo vadis. Hřiště může sloužit obzvláště při Olympiadě r. 1960-národním katol. družstvům, které přijdou do Říma.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

46.



ústav pro studium
totalitních režimů

--Um.C.-- (ještě jednou) vzkaz býv. vězně ^{sym} spoluvězňům.

Zprávy:

Papež Pius XII. zaslal presidentu Eisenhowerovi, ~~jež~~ -jak známo onemocněl-telegram tohoto mění:"Pospícháme, abychom zaslali Vaší Exci výraz naší sympatie ve vaší nemoci. Ujišťujeme vás našimi vroucími modlitbami, abyste se mohl jak nejdříve ve zdraví vrátit ke svým všeobecně oceňovaným námahám pro dobro své vlasti a o dosažení míru v světě."-Tak zněl telegram, který Sv. O. ~~vynechal~~ ^{maloval}.

Papež Pius XII přijal v Castel Gandolfo přes 100 lékařů-specialistů z Italie, Francie, Holandska Belgie, Španělska, Švýcarska a Vel. Britanie, kteří se zúčastnili v Římě Dnů dietetických porad a ~~ane~~ cukrovky dětské. Ve svém proslovu Sv. Otec ^{oznánil} pokrok vědy na poli regulace výživy a poukázal na zodpovědnost lékařů. Nemají užívat nových vynálezů, leč slouží-li tyto zároveň i k duchovnímu pokroku lidstva.-"Máte hledět výš-pravil,-než jen na fysickou funkční rovnováhu, aby totiž lidská bytost mohla spět ke svému nadzemskému určení. Dobré je využít zlepšení lidské výživy, nezapomeňme však, že nesrovnatelně drazší ^{je} obživa duchovní, která zachrání tělo i duši a může lidstvu dát nesmrtnost, po níž touží"- Sv. Otec dále upozornil lékaře, že křesťanský ideál dává trpícímu lidstvu pevnou naději v nehnoucí existenci-k níž C. je povolána lidi vést.-"Kéž tato perspektiva osvítí vaši cestu a božské přísliby sílí vás v obtížích."-tak Sv. O. končil svou aloku-cílékařům-kongresistům, jimž včera udělil audienci.

300 poštáků z Říma, zapsaných v ACLI-v Katol. Akci ital dělníků, vzdalo hold Sv. Otci, když včera přijeli na svých lehkých motorkách do Castel G. Tam u vchodu paláce o půl 11. hod. započala jejich slavná demonstrace troubením všech ^{vysídel} motorek. Na to Sv. O. se objevil na malém podiu a otcovsky blahopřál návštěvníkům. Povzbudil rovněž jednotlivé kategorie ^{pest} zaměstnanců a požehnal jim jakož i jejich rodinám.--Jmérem posličků jejich předseda Sgn Tassoni odevzdal Sv. Otci na památku kolekci poštovních známek, představující dějiny tohoto století.

Salutary
Po konversi anglik. pastora Waltona Hannah v Anglii budou následovat další konverse z řad High Church-Vyšší c., zatím co ^{co} Low Ch. ^{Nicu} bude spět ještě více k liberalismu. Nelze však choyer přílišný optim. vzhledem k heresi, s níž je spojen přestup k c. kat.

34
35
35
104

Můj odkaz věznům.

Milí spoluvězňové. Ano, k Vám se obracím jako jeden z vás. Mezi vámi jsem žil. Sdílel jsem váš život s výslechy, soudy a pouty, se všemi pokusenými a strádáním. Rozumím vám lépe než lidé kol a chápou vaše úzkosti a problémy. Pán Bůh mne zachránil. A tu cítím povinnost-sdělit se s vámi o vaše naděje, *Ruiny obvamu*)

Vězení se stále plní, přísnost se stupnuje a nové metody se vynalézají. Zejména sedláků tam chodí celé procesí. Soudí se a věší, zejména na Pankráci. Příšerný je pocit-jen vidět ony zastřené kobky smrti. -- Tím vším je vinen režim, který se nerozpakují nazvat satanským. Komunismus sám, jako je svým učením zvrácený, tak je i svou praxí krátký a nelidský.

Nestačí mu vězně odsoudit tělesně a pracovně využít; chtějí ho i duševně zničit. Jistě *pětina třetina* vězňů jsou špiclové, kteří nedostí na tom, že zakusili krutosti režimu, nyní ubiti, za nějaký žvanec nahánějí režimu, nebo jsou dokonce propouštěni k nekalým službám. Stačí jednou kamaráda "shodit", jak se *vymazat* říká a už se nedostane z jejich *spárů*. Musí dělat jidášskou službu dál. Odtud ta velká nedůvěra mezi vězni, zrovna tak jako mezi lidmi venku.

Věří vyšetřovací vazbě každý druhý, který přijde na číslo, jest jejich špicl. Běda říct jen slovo!.

A přes *čas* je chápou a zcela neodsuzuji vzhledem k jejich duševnímu rozpoložení. Snad ani nehledí kamarádovi tolik škodit. Vinen je režim, nelidští STB, -at jejich vyšetřovací oddělení nebo ti, kteří v civilu jako agenti strojí lidem léčky.

Podle zdání vězňů nezasluhují pardonu. Přisáhá se jim odveta horší než nacistům a Esesákům. Toho nelze dvakrát ničeným věznům vymluvit. Zdá se, že pocit spravedlnosti, který zůstane v člověku, to tak maně cítí. Přece však je ještě vyšší člověk, křestan. -I ten má být ubit a zmizet. Rudí dnes-nejen že mají kněze dvojnásob na mušce, nedovolí ani *čenět*, aby ve vězení se spolu s laiky seškali. Tak zpovídat vězně, křestanský těsit, dělat růžence z chleba-to už dnes ani není možné.

Ale přes to zachováme naději. *Nikdo* ji víc nemá než vězňové sami. Chytají se jí, jak tonoucí stébla. Nejmenší zpráva, obrat v politice je vítán. A opravdu jednou to praskne, jednou přijde osvobození. Už přirozeně. Komunistický režim stojí na tak vratkých *čloubech*, že přijít jen nějaký náraz, zhroutí se naráz. Komunističtí vedoucí jsou si toho vědomi a to je přece trochu mírní. Bojí se. A ten náraz přijde, ač nevíme ani odkud.

To podle mého názoru nejvíce k naději opravňuje, to jsou ty nesčetné modlitby, jak jsem pozoroval ve svobodném světě v různých zemích. Vždy se připojuje Otčenáš za uvězněné a trpící. A to za příkladem Sv. Otce papeže Pia XII. zde v Rímě. Modlitby celé katolické Církve, to je přece velká síla.

"Maminko, naloží mne Ježíšek tatínka? Tázalo se dítě před vánoční opuštěně matky. --A přijdou jedny vánoce, kdy se přání dítka splní.

Opravuje moudrý sv. vydal K. V.

Ustříkává!

Repliky vzhledy kauzalitické věci.

Druhou známkou důvěry je postoj civilistů vůči vězňům. Náš lid cítí s trpícími a dává jim svou sympatiю na jedno příležitosti. Máme tu zas důkaz dobré oty našeho lidu. Jen povrch je komunistický; jádro je nezkažené. Po tom všem utrpení bude ještě více lidsky protříbeno.

Nedivím se, že lid se obrací k Bohu a hrne se do kostelů. Kněží pokud jsem mohl poznat ze zkušenosti a od příchozím vězňů, se až na malé výjimky dobře, ba skvěle drží.

Náš národ, jako i jiné země procházejí zkouškou jakoby ohně. Čest oněm chrabým, kteří obстоjí. Pád zlých však bude mocný. Kdyby naši vězňové měli ještě více viry z rodinné výchovy a prožívali s Kristem Pánem - tedy nadpřirozeně, byly chvíle zkoušky, byli bychom svědky divu a také toho největšího-nenadálého našeho osvobození.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

V předvečer sv. Václava.

Dnešní vysílání bude věnováno památce našeho předního světce a ochránce země české-sv. Knížete Václava. Tento dobrý duch národa byl vždy našim předkům útočištěm, zvláště v dobách zlých. Mnoho běd se přehnalo přes naši ~~zemí~~^{země} za těch tisíc let. Řada věků mu však byla jako noční stráž. Svatý Ochráncie je znal, při svém lidu stál a slyší i nyní svůj lid, jak k němu volá: Vrať svým dětem klid!

V Římě je na den sv. Václava ve středu 28.IX. mše sv. u oltáře světcova v basilice svatopetrské. Zas se zhromáždí česká kolonie a její římští přátelé pod korouhví svatováclavskou a český zpěv se ponese papežským chrámem: Nedej zahynouti nám ~~XI~~ budoucím!

Dr. krajané! Stojíme v předvečer sv. Václava, předního patrona země české. Krypta sv. Kosmy a Damiána ve St. Boleslaví-svatováclavská kaple na Hradčanech u sv. Vítka a pomník světcův na Václavském Náměstí v Praze. Tyto 3 skutečné památky na našeho světce budou-neb jistě jsou zastaveníčkem věrného českého lidu v těchto dnech. Nikdo jiný není úžeji spiat s národem od své smrti po staletí jako sv. Václav, kníže náš, vévoda české země.

Mnozí z ciziny, i My z posv. Města zalétáme v ona památná místa, provázíme vás v duchu, vzpomínáme a uvažujem.....1. I.

Než at mluví historie!.. (Jos Pekař o sv. V.)2. II.
Náš historik načertl několika lapidárními větami velikost a význam patrona české země. Avšak rovněž lid at mluví. Jeho mluvčími jsou básníci.....3. III.

Nikdo nemůže sv. Václava prezírat. Každý Čech v něm najde, co dobrého uctívá a vyznává. Tak i náš L. president Tomáš G. Masaryk4. IV.

Sv. Václav ztělesňuje všechny ideály: národní, lidské i náboženské. Pod svatováclavskou korunou je spojeno všechno: Čechy, Morava i Slezsko. Ani nepřátelé národa a svobody nemohli a nemohou přejít této obrovité postavy, tak úzce spiaté s národem. Zneužívali jeho slavné památky nacisté a snad nyní i atheističtí komunisté.

Věrní Čechové se však drží takového sv. Václava, jak jej znal a veškeru naději v něj skládal celý národ po staletí, zejména v dobách zlých. Výrazem citů a tužeb národa je náš starobylý chrásl svatováclavský, jenž dnes i u vás a nese se k vám i z Věčného Města. ++ C. A. ...

-- v dn sv. Václava uspořádáme koncert českých písni.
duch.

Zprávy:

Dnešní svatováclavská oslava v Římě byla velmi zadřílá. O 10. hod. u oltáře sv. V. v bas. svP. Maše hymny zacala mše sv. s lidovým zpěvem. Bože cos ráčil a Sv. Václave přivábily i jiné skupiny poutníků; kteří se zájmem naslouchali českému zpěvu a připojili se k našim prosbám k čes. patronu.

--Celebrant a kazatel prof. Gregor. university Dr. Alois Kořínek představil naši národní tragedii z vyšš. stanoviska. Člověk žije v čase na rozhraní věčnosti, po níž volá srdce lidské i společnost jako taková. Národ náš je zobrazen postavou světce s probodeným srdcem. Myní volá: Zachraňte mně věčnost! Zachránime-li *národa* tyto ideály, zachránili jsme vlastně všechno. Kde není věčnosti, tam není vlastně ani národa. A kde je věčnost, tam hranice nejsou ani hranicemi, žel. opona není žel. oponou. Naší nadějí v záchrani je mystická přítomnost sv. Václava v dějinách."--To byl obsah *českého* svatováclavského kázání u sv. Petra.--Mimořádně velká účast české kolonie, mezi níž jsme viděli i promenintní osoby světa uměleckého a politického jako *Gina Dennisová* a Dr Zenkl, který právě dlí v Římě, *projevila znovu*, kdo je pojítkem národa.

Dnes 28.IX uplynula 2 léta od té doby, co kardinál Wyszyński byl internován na neznámém místě podobně jako náš arc. Beran v r. 1951. Tomuto 2. výročí vnuje *l'Osserv. R. článek* pod titulem: "Kde je k. Wysz..?" Píše mezi jiným: "V těchto 2 letech nebylo vydáno o primasu Polsky žádné sdělení ani se nedostalo žádné odpovědi na uzkostnou a naléhavou otázku katol. světa a svobodných lidí: Kde je k. Wysz.? Soukromé zprávy o jeho osudu a místě pobytu jsou jen domenkami.--Podepsal dojednání s vládou v/r. 1950, brzy však *zotýskl/přetýskal/* pozoroval, kterak je porušován bod *za bodem*, se strany kom. vlády. Když už si komunisty osobovali *retinu* i *jmenovály* círk. hodnostářů, tu biskupové svorně s kard. prohlásili: "Nemůžeme klást na oltář Caesarův, co je Božího-non possumus". Načež primas polský byl zatčen a odvezen na neznámé místo.--Vat. list po-kračuje: "Mluvíme o kardinálu Wysz., měli bychom však jmenovat i jiné kardinály, mnohé a mnohé *arcibiskupy*, sta a sta kněží a řeholníků. Jsou-li tyto případy více méně známé, nemůžeme zapomínat, že znamenají system, který utiskuje sta milionů lidí v Evropě a Asii. V tomto 2. výročí uvěznění, jež je ctí římského purpuru, katolíci zdraví v kard. Wyssz. nezlomného ochráče duch. svobody a lidské důstojnosti"--tak končí Vat. list svůj článek, 2. Výročí.

Na sv. Václava před 2 l. sl. nařízení římského kard. Wyssz. Kto má k tomu mnohem víc věděl, může mi říct!
Nová argentinská vláda ppdepsala dekret, jímž Msgři Tato a Novoa vyhnání z jara Peronovou vládou, *sé* mohou vrátit do vlasti. Jejich dřívější vypuzení bylo tedy prohlášeno za nezákonné.

30. IX. 55. ~~disseminate~~ ^{all}

allofuci Sv. Ojee ve Kroměřížského muzea výstavě výrobků českých řemeslníků
červenec 1930. 279/1

279½

Sr. J. - Přivedl jste tak slavnoumu publiku! Vídáte, kde je důvod pro toto
pozitivních vědomí o tom, že člověk je v novém životě, když obec vše má v centru? -
Nový v. j. slib, ^{P. XX.} namísto výšivky bude: = ještě vystaví v obci nového ministra nejdříve
vše všechny lidé myslí. Zde ide o vlastní náležitost lidového hnutí. Na to je potřeba, aby
mluvil o podrobnosti ministr a autor: „např.: že vše zemědělci, kdežkoli, mohli
vzdát se rodiče, a poručení (abdu) problemu a mít chránit svou autonoma-
ní dobu v životu, jenž = národnou pravdu s energií, propojit všechny i všechny. Major
vráh chráníť svou dobu jeho budoucího, až slavný slavný ^{východ} ještě slavný
měst.
P. XX. 17. 1. 1918. Tiskárna M. T. Š. Nováková, Praha = Slovenská Evropa

merk Papelk. ^{P. XV.} ne sní svému alchymu. Zdežel také aktuální problem jeho - správa Evropy, když měříme všechny kulturními stránky. ^{P. XVI.} správám dobro
součet, sociální politiky.

Vánoce bylo vybrané Prioraty, symboly a stáročí, aby nazvali, co obsluhuje
kulturu, umělecké / náboženské dílny, jimiž je ovládáno, — „Světové pod- / Mavil“ na doby
manufaktury v n. státním tradičním městském učilišti — na slavné jenky, vzdorují se jich
metodickému životu vědeckého a duchovního, nebo rozhislem písniček B. Dobrotily, jehož duchovní pramen
v duchu vlasteneckého odboje, myslivce na hranicích domoviny, vydobývané v vroumí hrobům i
vernicích, na výrobu manufaktury, v projekci klubofunkců dnešního času. — → obrázek dřevěný albový
z r. 1920, náčrtku Jana Herina. Uvídete městského / místního autorita — po miliionech zdejších
+ svých komunálních věřitelských — w. o. pořadatelů uprostřed do České

29. IX - 30. IX. - 1. X.

Ludvík Benedikt Kucera, biskup lincolnsky

Napsal Vladimír Orel

Voice 1. Milí přátele, dnes vás zavádím daleko, daleko od vašich domovů, az tam do srdce Spoj. Států, na nepřehledné roviny Veliké americké prerie. Indianánské Nebudu vám však kreslit barvitou poutavost této prastaré indiánské země, nebudu vypravet zkazky o dramatické epoše jejího minula, kdy stateční hranicáři budovali civilisaci amerického Západu. Dnes vám chci přečíst pozoruhodnou kapitolu z knihy života nevšední osobnosti, muže zanícené oddanosti duchovnímu apostolátu na misijní půdě Nebrasky, lincolnského biskupa Ludvíka Benedikta Kucery, který letos oslavuje stříbrné biskupské jubileum, které připadá na 28. říjen, na památný Den svobody národa svatovaclavského, z jehož krve i on vzešel..

Voice 2. Tam kdež na rovinách statu Minnesota, země 10.000 jezer, se začalo rozvíjet pasmo života prostého farmářského chlapce, života, v němž ještě tak patrná vůle Prezretnosti. Zahledme v duchu do dneška skromné české farmy poblíz městecka Nové Příbram (kde za pečlivé výchovy přísného otce, tak blízko srdce matčina, teď dobré, huboce nábožné české maminky) vyrůstal v pocitně rodině Ludvík, budoucí kněz, ten, který v tak mladém veku 41 roku, byl povolán vyvolen do sboru biskupu. On, první americký biskup z farmářské rodiny českých pionýrů, syn české matky, která dala církvi dva kněze a tři rehelnice. >

Jak vás máme rádi, jak jste nám drahé a níž nenhoditelné, jak jste nám nezapomenutelné, vy naše české matky. Dalý jste nám nejen život, dalý jste nam poklady tolik jste vznesene. Do nezničitelné schránky v našich srdečích jste ukládaly lásku k Bohu uz od ranné chvíle, když jste spinaly naše ještě nemotorné růžky k nebi, když jste vryvaly tak nesmazatelně do našich duší lásku k rodné zemi, jazyku, k svatému dědictví otců.

A maminka Ludvíkova je příkladem z příkladné rady českých matek, známých i neznámých hrdinek, statečných žen, budovatelek rodinného štěstí, jichž smyslem života byla křesťanská rodina a výchova dětí pro věrnou službu Bohu a národu.

Voice 1. Biskupův ded a otec Jan Kucera, tehdy Slety, přijeli z Čech a usadili se v urodne farmářské oblasti u Nové Prahy ve státě Minnesota, hojně už tehdy osídlené českými přistěhovalci. ~~terie, upozornění~~ To byli potomci jihočeských sedláků, jichž rodinným odkazem byla láska a věrnost půdě; ~~to~~ to také bylo důvodem k jejich cestě přes oceán, aby se stali svobodnými sedlaky na svobodných lanech Nového světa. Otec biskupovy maminky, Josef Skluzacek, byl rodák od Čes. Budějovic. Do Ameriky přijel jako mladík a usadil se v kraji u Nové Prahy. Byl vyučen kovárem, ale i on se vrátil k zemědelské práci. Jeho dcera Marie se provdala za Jana Kucera.

Voice 2. Naš jubilant se narodil 24. srpna 1888. Od mládí pomáhal při farmareni, nez začal navštěvovat místní osmitřídní školu. ~~Byl výtečným zakem, treba~~ jeho začatky v anglické škole byly tezke. Doma se mluvilo jen česky a malý Ludvík ovládal setva nekolik anglických slov, když poprvé přesnější prah školní učebny.

Když Ludvík absolvoval místní školu, bylo rozhodnuto poslat nadějného chlapce na studia Vele Prozřetelnosti, bez níž ani vlas s hlavy nesejdete. Ta Vele, jíž rízení je tak patrné v každe významné změně v Ludvíkově životě, dava sama vzkřít v jeho duši sváte rozhodnutí, chce být knězem...

Po prázdninách, posledních, dětských prázdninách, opouští 14letý Ludvík rodnou farmu, opouští kraj, v němž rostl, který miloval, opouští pole, luka, potoky, stráne a květiny, ale poprvé v životě opouští také maminku. Jistě se slezou v oku, ale s jejím pozehnáním, pozehnáním tak druhým, protože křesťanským a materským, zkrojen i jejimi slzami. Jeste poslední pohled na rodny dům, na zahradku, poslední pozdrav domovu...).

Vice 1. Pan farár Pozek odváží Ludvíka Kucera na studia do koleje sv. Jana v Collegeville v Minn. Nas mladý student měl tam s počátku stejné těžké chvíle. Proč jen neovládal tak dokonale anglickou řec a pak byl po prvé z domova. V benediktinské koleji ve volných chvílích Ludvík vypomáhá v tiskárně. Remeslo se mu libí, libí se mu i rehole. Chce být benediktinem. "Benediktinem nebudeš", rázne namíta nový pan farár, "potřebujeme tu náš kneze. Krajanů v Minnesote přibýva a českých knezi je nedostatek."

To už byl v Ludvíkově rodné osadě fararem Emil Polasek, bratr znamenitého česko-amerického sochaře, autora sochy pres. Wilsona v Praze a prezidentského sousí sv. Václava na moravské hoře Radhosti.

R. 1905 Ludvík Kucera prechází na kolej sv. Tomáše v St. Paul, která byla tehdy současné i vojenskou akademii. Když pak s velkým úspěchem absolvoval filosofii na této kolej, je nabízeno úspěšnému studentu vysoce vyznamenání statu. Muže)jít studovat na státní utratu na vojenskou akademii Spoj. Státu do West Point. Učitele mu prorokuje skvelou kariéru v armádě.

Ale Ludvík je už pevně rozhodnut. S díkem odmitá český hoch, který dosahl v kolej hodnosti kadeta-majora, skvelou nabídku, statu. Je rozhodnut, Bude knezem, misionarem v českých osadách pro duše těch, kteří přijeli z daleké české země, aby si tu zajistili tvrdou, mozolnou prací, lepsi, ^{v svobodném} protože svého života.

Vice 2. Téměř vlastně začíná knězska a biskupska kariéra. R. 1909 vstupuje Ludvík Kucera do semináře sv. Pavla v St. Paul a po sestiletém studiu na kněze je vysvěcen dne 8. června 1915. Jeho první "staci" byla osada Tama, kde pobyl jeden rok, když jej arcibiskup Ireland ustanovil profesorem latiny na Columbia College, kde skvěle působil po devět roku. Je čten vsemi, zároveň pozornost církevních predstavených. Než ve svém

nitru plne spokojen nebyl. Bychtal po skutečne pastýrske práci knežské mezi lidem. Arcibiskup Keane, jeho vzácný příznivec, videl dobre do srdce mladého kneze, rozpoznał, kam míří jeho nitro, věděl, že mezi prostým lidem, mezi krajany. Když pak v ryze česke farnosti Protivín ve statu Iowa zemřel vlastenecký kněz Rudolf Lakomy, arcibiskup Keane jmenoval profesora Kucera farářem na osirele faru. A tak z Columbia College odchází mladý profesor kněz k českým vericím, aby pracoval na Vinici Paně, mezi svými. Protivín leží poblíz městecka Spillville, kde měl kdysi svůj letní domov nás slavný Antonín Dvorák, který tu zkomponoval svou světoznamou "Humoresku" a napsal větší část své proslavené "Symfonie Noveho světa".

Vhice 1. Psal se rok 1930 - rok tak pamtný v životě kněze Ludvíka Kucery, významný v jeho životě, už tolik bohatém práci, usilovnosti, zápalu náboženském. A milost Boží mu za to splaci stědro. Doprava mu zpěchu, zdaru. Ale Nevyzpytatelný má s ním jiné, nové plány, nové záměry.

Jednoho dne byl doručen na protivínskou faru kromobyčejný dopis z Apostolské delegace z Washingtonu. Apostolský delegát v něm strucně sděluje, že Jeho Svatost jmenovala faráře Kucera biskupem v Lincolnu, ve státu Nebraska. Co asi v té chvíli proběhlo soudcem mladého kněze, zustane provzdy jiste jeho tajemstvím. Muzem se jen domnívat, že to bylo velike vzrusení, radost, ale v zapečítaké pocit budoucí nesmírné zodpovědnosti pred Bohem za urad, který mu papež sveruje.

Zatím však tato novina letí americkým tiskem, nadsení projevuje tisk krajanský zvláště katolicky. Vzdýt totiž jmenování naplnilo hrđostí každé dobre české srdce v této zemi. Krátce poté bylo oznámeno, že starobylý, vznesený obřad konsekrace noveho biskupa se bude konat v katedrále sv. Rafaela v Dubuque, Iowa, ve svátek sv. Simona a Judy, v den 28. října 1930.

Vhice 2. Jak překvapující symbolika se nam objevuje v životě naseho jubilanta. Tak oficiální ohlášení o jeho jmenování biskupem prislo z Rima

24. června, na svátek jeho otce. Papežské dokumenty byly pak doručeny na svátek Nanebevzetí Panny Marie. Významný den pro matku biskupovu, neboť práve v tento den slaví stastná matka narozeniny. A třetí tak pozoruhodná shoda: ve výroční den 28. října byl nově jmenován biskup slavnostně konsekrovan.

Katolicki biskupove jsou vправde rytiri Ducha sv. Středověky myslitel česky, Tomáš ze Štítného, napsal: "Kazdy křestan rytíruje", "je rytírem Pana Boha". Tím spíše tato pravda platí o biskupech, ktere "Duch sv. ustanovil, aby rádili Církvi Boží". Jako znak svého duchovního rytírství nosí biskup stále na své hrudi veliký kríz, pectoral. Naprsní kríz naseho biskupa-jubilanta, je vsak zvláště památným pro jeho nositele. Je mu stalou, neodlužitelnou památkou na rodny kraj jeho předku, na svate-dědictví etc. Veru, symbolicky dar volili farnici protivinstk, když vybavili svého farára, nyní biskupa, na jeho apostolskou cestu do Nebrasky, zeme Čechu. Darovali mu například kríz, umělecké to dílo českých mistrů v Praze, v nichž jsou uloženy ostatky českých patronů, ostatky těch, kteří svatosti života a práce ba i mučednickou smrtí styrádili vernost a lásku k Kristu a tak už v ranných dobách našich dějin otevřeli národu bránu do velké rodiny křesťanských národů evropských, do společenství evropské civilisace.

Voice 1. Církevní slavnosti skončily, nový biskup odjízdí do Lincolnu, aby se ujal pastýrského uradu. Je připraven na tezkostí a zodpovědnost svého uradu. Je vsak odhodlan, pevný, rozhodný, v nezlonáme duvěre v pomoc Boží. Prichází ve jménu Pane, dobré veda, jak tvrdou bude prerijsní půda pro nového biskupa, k tomu biskupa z české krve. Byl vsak povolen do sboru biskupu Piem XI., papežem Katolické Akce, a kategorickým zacílením tohoto velikého apostolátu XX. století je vule proniknout křesťanskou verou kou všechno pocinání moderního člověka a společnosti. A tato velkolepá idea papežova je základním kamenem biskupského apostolátu naseho jubilanta.

Stále

Je po pravde biskupem Katolické akce na teritoriu zeme, která je jenom
zemí misijní. A dnes - ^{w 25 letích} v tomto jubilejním roce) - když prehlížíme skvěle
vyšledky jeho práce, musíme jen potvrdit, že doba volila tuto osobnost
štátně, že v příhodný čas byl Prozřetelností dané této diecezi vyslanec
duchovní, jehož vladání je tak zřetelně znamenáno náboženským i orga-
nisacním rozkvětem lincolnské dieceze. Lid Nebrasky může být hrdým na
svého biskupa. Má v cele svého vedení moderní organizační koncepte,
vůdce velkoryseho, pastýře s duchem pionýrských knězů a budovatelem civilii-
sace amerického Západu.

Voice 2. V červnu 1935 lincolnský biskup L. J. Kucera se vydává na cestu do
Evropy. Je to cesta "ad limina", úřední návštěva biskupova u sv. Otce, aby
se mu představil, aby mu poděkoval za povýšení do sboru biskupů, aby si
také vyprosil otcovského ^{odborného} požehnání ^{jeho} řečnického. Po návštěve Rima, Svýcar,
Francie a Belgie odjíždí do srdce Evropy, do země, kde se zrodili jeho
prádlové, jejichž půdu po staletí vzdělávali, kterouž milovali, jak miluje ji
i on, jejich veliký potomek....

Zajíždí prvně do Prahy, staroslovanského města Libusina, Václavova,
Karlova, prochází pražským Hradem, mnohé hodiny prodlevá ve věkovité kate-
drále svatovítské, u hrobu českých králů a světů. Vzdyt tato katedrála je
kamenným svědkem slavné i bolestné minulosti národa, jí procházela slavná
i bolestná udobi českých dějin.... V Praze se shledává s bílým opatem Za-
voralem a strážcem katedrály biskupem Podlahou. Pak odjíždí na Radhost, na
jehož temeni stojí mistrovská socha sv. Várožvestu. A po všech těch návste-
vách památných míst národa, zajíždí tím a sám do jižních Čech, tam na Ta-
borisko, do malé dedinky Dlouhé Lhoty, odkudž pocházel děd a otec, jeho rod.
~~Palečka cestu nezdokumentoval. Ostatně Bibliotekář~~ ^{L. Kučera 1935}
Posílen ~~a upěvnen~~ vraci se zpět biskup z evropské cesty, aby zahájil
další velkoryse etapy plodné pastýrské činnosti. Je vazen a cten jako
representant univerzální církve v této dosud prevazne nekatolické zemi,
v níž katolicismus bojuje a pracuje ne snadno, za to však cílevedomne.
Během let získal ^{mnoho} bohatství prátel, je přítel guvernerů, vládních osobností

sti, je v přátelském styku s byv. presidentem Trumanem. Vzdyt bylo a zůstáva smyslem jeho práce neuzavírat Církev na misijní půdě do hradeb separace, ale (dokonac) do široka otevrit brány a upravovat cesty pro její rozmach a rozkvět.

Voice 1. Přišla však nová starost, která se tak hluboko dotkla biskupova srdece. Nedesla pohroma pro země střední Evropy. Zlomena byla jejich svoboda, živá Církev se stává Církvi mšečici. Ze zemí za Železnou oponou prchají do Ameriky ti, kteří nenechali už dle svého snásť nesvobodu duse, prchají laici i kněží, reholnice. Brtive se dotýka osud zotročených narodů i uprchlíků biskupovy starostlivosti. Neváha, neotáli, hledí pomoci. Vyzyvá k modlitbám a obětem za trpící miliony, nabáda ku pomoci. Sam jde příkladem a přijima největší počet uprchlých kněží ve své dnešní diecézi. A k jeho prosbě Svata Stolice dáva, skutečně ojedinele, souhlas ku zřízení nového reholního domu brněnské kongregace ^{Sedmice sester} sester v Lincolnu a povolení ku zřízení noviciátu, když jejich ^{řícky život} charitativní činnost byla dona znemožněna. Uprchlé české sestry pokracují tak v duchu své rehole ve službě sirotkům v diecésním sirotčinci.

Voice 2. Svůj jubilejní rok zahajuje biskup pastýrským listem, prekrásným, hluboce pročteným, v němž zkouma historii svého čtvrt století trvajícího vládareno na stolci lincolnském. Vroucimi slovy vzpomíná v nem zvláště na svůj domov; (tituliv) slova ^{díky vás, zeměm 1938} vracení tříky vzdava rodicům, ^{zde} vdecí za život i vychovu, a za ty veliké ^{časy} lásky k Bohu, vernosti narodu a jazyku.

Krásny akt pocty a vdečnosti připravili násemu jubilantovi benediktini v koleji svatopetrském v Lisle. A byli první, vždyt jejich kolej nase jméno světec naroda, byli první, kteří na samém prahu jubilejního roku poctili lincolnského biskupa cestným doktoratem literatury. A poté vyznamená slavnosti k poctě nového doktora se konala v koleji slavnost ticha, nemene však vyznamená, ^{slavnost ticha} chvíle pocty jubilantu od těch, kteří opustili rodnou zem, aby na půdě Nového světa nasli svobodny domov.

Byla to chvíle českých exulantů, člena Čsl. Orla. Prisli za biskupem z české krve, za pastýrem v zemi Velké prerie, v níž dosud žijí tisíce starých českých emigrantů, prisli za ním s darem tak prostým ale dojimajícím.

Darovali mu hrst drahé české prsti, kterou vzal sebou jeden z nich, když prochal z rodné země..

Voice 1. A nase prani a prosba k vam, biskupe lincolnsky, který jste vzesel z české krve? V den svatce Simona a Judy, ve výročí řízen svobody, v den, kdy jste před 25 roky přijal svecení biskupske, ve chvíli, az Beranek Boží bude s vami, vzdomeňte na mučeny národ, proste za navrat jeho docasne ztracené svobody, modlete se v one svate chvíli jubilejní mše svate, vzyvaje ku pomoci svatce naroda, proste, aby Vsemohouci nedal zhynout českemu lidu v krásne jeho zemi.

V te svate chvíli, vzdomeňte modlitbou mužů a žen v zálarích a hrdinne umírajicích za Boha a svobodu, vzdomeňte modlitbou těch, kteří trpí v prazovních taborech, modlete se za opuštěné ženy a matky, proste za nase děti, proste za hrdiny Mlčicí Cirkve, za statečnost našich srdeč českých biskupů, knězů a reholnic, kteří byli vrženi do tmy katakomb. — nárys života bratra J. Kuciře, — upřesnil sektářský dr. K. D. Pal.

Totbt je nase prosba k vám, prani docasne umlcených, kteří ztratili domov. K velikym dnům vaseho života nenesem vzácných darů a nemame jiných poct - nez nasi viru, naději a lasku, nez nase srdce davame vam. Zustante s nami a zustante nas.

+ kvoný

101
34
22
5
26
14



ústav pro studium
totalitních režimů

---Dobrý Pastýř zejména pro kněze---ivotní data jediného čes
biskupa v USA Jubilanta Msgre Kučer

Zprávy:

Včera ve středu odpoledne byla zas velkolepá - a už poslední gen. audience v Castel Gandolfo. Z Italie byli přítomni mezi jinými tyto skupiny: Novicové a postulantí římské provincie Mil. Bříčkové Kat. Akce z farnosti Mater Dei, ^{Mater} Latínat personál římského letiště Giampino s rodinami. Sv. O. všechny pozdravil, zvláště kleriky mez. koleje Salvatoriánů a vyzdvihl jejich zásluhy. Ze zahraničí byli přítomní: Převecký sbor chrámu Srdce Páně z Mnichova, turisté z Paříže, poutníci z Lausanne, důstojníci a vojáci armády USA, poutníci z Kostnice, pouť Palotinů z Německa-katol. jinoši z Brunšviku, různí poutníci z Holandska a pouť z Avily (Španělsku) Konečně studenti-klerikové z Mexika-z Ústavu: Kristovi legionáři a noví alumnové Brazilské Koleje. --Zítra, ^{30. IX.} Sv. O. udělí Audienci ve Vatikánu účastníkům Mezin. kongresu starostů měst a místních správ. V měsíci říjnu budou gen. audience vždy v neděli a to ve Vatikánu.

~~zaln~~ Prefekt taj. Vatik. archivu Msgre Angelo Mercati byl včera ráno u svého pracovního stolku raněn srdeční mrtvicí s plícními komplikacemi. Sv. O. ~~pas~~ slal 85 letému zasloužilému ^{30. IX.} ~~hodnostáři~~ ^{terá} ~~své pov~~ posilující ^{10.11.} ~~budoucí~~ požehnání.

Kard. Celso Costantini vydal studii s názvem: Madona v novém misionářském umění. Monografie obsahuje 80 reprodukcí východního umění, v němž je zobrazena Madona pod vlivem domorodého umění.

Kard. Wyszyński-----

~~červen~~ Včera odejel z Ostijského nádraží z Říma do Lurd Bílý vlak, vypravený společností UNITALSI. Jest to letos už 23. vlak, který veze z Italie do města Mariina tisíce nemocných. Bílý vlak má ráz národní nebo se v Lurdech spojí s 3 jinými, které přijedou z jiných končin Italie-s vlakem červeným a modrým, pocházejícími z Lombardie, a fialovým z Benátska. Každý přiváží 350 nemocných, kteří budou uloženi v nemocnicích, a 100 jiných, kteří budou v hotelích. Českých ošetřovatelek spolu s obsluhujícím personálem se počítá na 3.000. Tato podivuhodná cestující komunita bolesti, ale i naděje a vroucích modliteb je doprovázena biskupy z Loreto a Cana.

Lurdy z Čech 6.11.